

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

УБИ
МЕ ВРУКИ-
НА!

2
ДИНАРА

ИЗЛАВИ ПЕТКОМ

ГОДИНА
XXXII
БРОЈ
1029
17. IX 1971.

ДАСКЕ
И МОРНАР-
СКЕ ДЕВОЈКЕ
НЕ МОГУ
ДА ПОТО-
НУ!

А КАД
ЈЕ СЛЕДЕ-
ЋА
ОЛИМПИЈА-
ДА?

КАД
НАШ
БРОД ТО-
НЕ, ТО-
НЕ...

РЕШИТЕ ЗАГОНЕТКУ
НА СТРАНАМА 8-9
ПРВА НАГРАДА-
ПРАВИ БАЗЕН!

Clark POOLS

ДОГОДИЛО СЕ...

РУЖНИ ЛЕПОТАНИ. — Иако су остали без награде, ова два кинеска ђубаста пса привлачила су највише посетилаца на изложби паса одржаној недавно у Амстердаму. Ови минијатурни пси, који су пореклом из Кине, прилично су ретки јер се тешко узгајају и захтевају од одгајивача веома много пажње и времена. Свој назив „ђубасти“ добили су због прегршти ретких и наком-стрешених длака које им покривају „чело“ и теме. Да би се видело колико су мали, пси су фото-графисани у једном наградном пехару.

ГИМНАСТИКА И СЛИКАРСТВО. — Лари Кали-нејн, млади сликар-аматер из Калифорније, прона-шао је свој, оригиналан стил: потезе по платну повлачи приликом скокова које изводи са мале трибине. Његове слике, кажу, имају добру проћу, а и критичари их хвале.

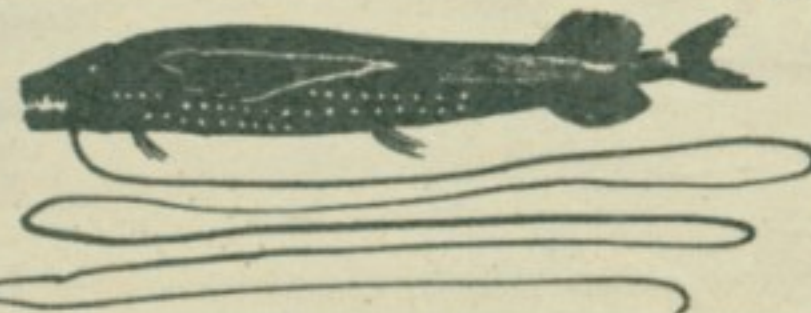

ДВА ЖИВОТА ЈЕДНОГ ФРАНЦУЗА

ЛУЈ МАРИЈА МЕСИЊИ (1742-1832) КУВАР КОЈИ ЈЕ ЗА ВРЕМЕ ЈЕДНЕ ЕКСПЛОЗИЈЕ ОЗЛЕЂЕН У СВОЈОЈ КУХИЊИ, 30 ГОДИНА ЈЕ БИО ЖРТВА ГУБИТКА ПАМЋЕЊА И ЗА ТО ВРЕМЕ КОМПОНОВАО ЈЕ 31 ОПЕРУ! КАД ЈЕ ИМАО 60 ГОДИНА СЕЋАЊЕ МУ СЕ ВРАТИЛО И ОН ЈЕ ОПЕТ ПОСТАО КУВАР, НЕСПОСОВАН ДА КОМПОНУЈЕ И ЈЕДАН РЕД НОТА!

LAMPROTOKUS

ДУБОКОВОДНА РИБА КОЈА ЖИВИ КРАЈ ОБАЛА ИРСКЕ ИМА ПО ТЕЛУ НЕКОЛИКО НИЗОВА СВЕТЛЕКИХ ТАЧИКИЦА И АНТЕНУ 5 ПУТА ДУЖУ ОД ТЕЛА.

Ripley Вероватни или не!

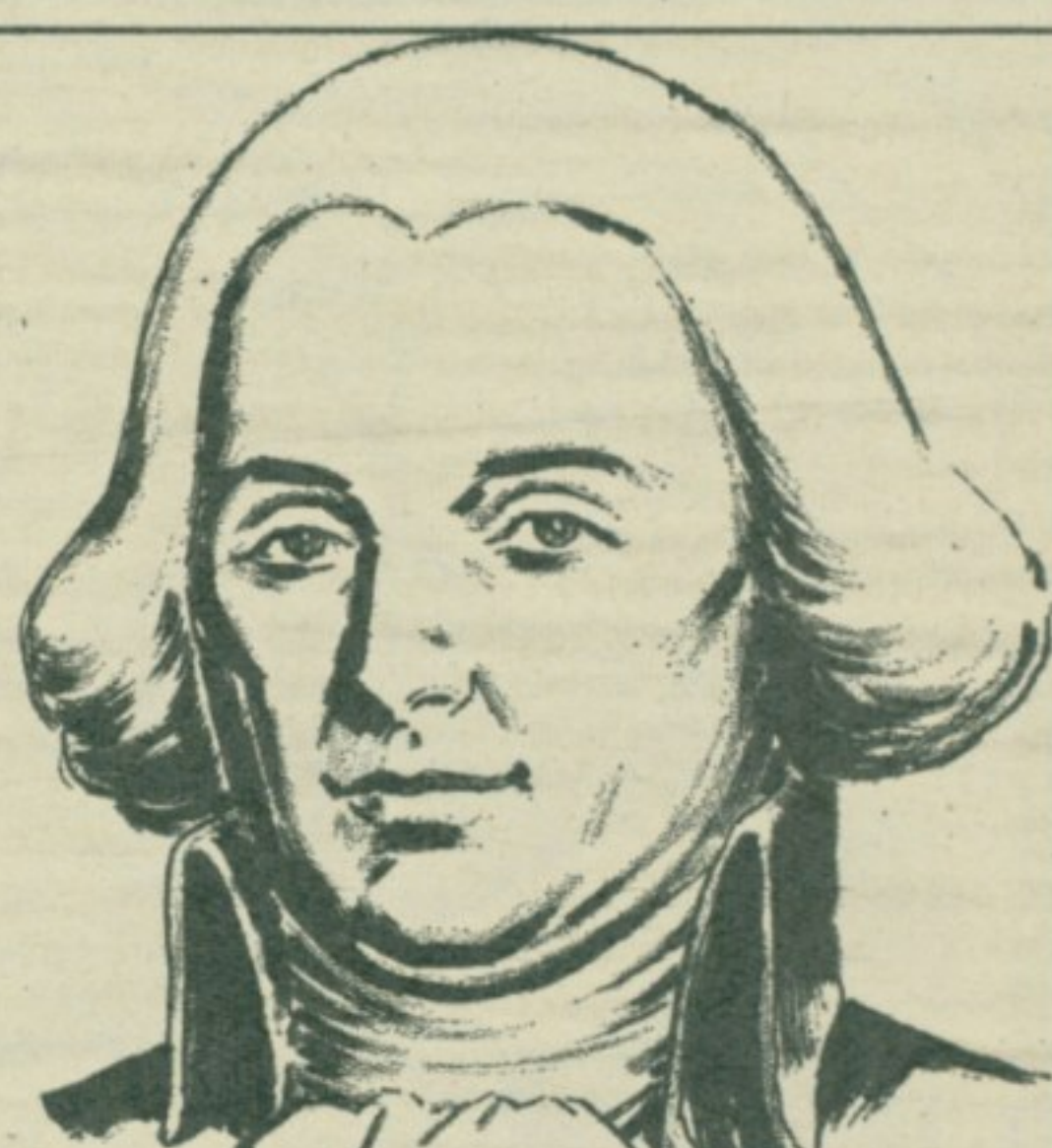
КРИВИ ТОРАЊ

СТАРЕ ЦРКВЕ У СЕН МОРИЦУ (ШВАЈЦАРСКА) НАПНУТ ЈЕ ЗА 40 САНТИМЕТРА!

РЕЧНИ БИСЕРИ

У ШКОЉКАМА КОЈЕ ЖИВЕ У РЕЦИ ВИЈЕР (БЕЛГИЈА) СВАКИХ ДЕСЕТАК ГОДИНА НАЈЕ СЕ ПОНЕКИ БИСЕР!

ТВРДИЦА

ЛОРА КЕНЈОН (1732-1802) ВРХОВНИ СУДИЈА ЕНГЛЕСКЕ 46 ГОДИНА ОДЛАЗИО ЈЕ НА СПАВАЊЕ У 19¹⁵ ЧАСОВА — ДА БИ ШТЕДЕО СВЕЋУ!

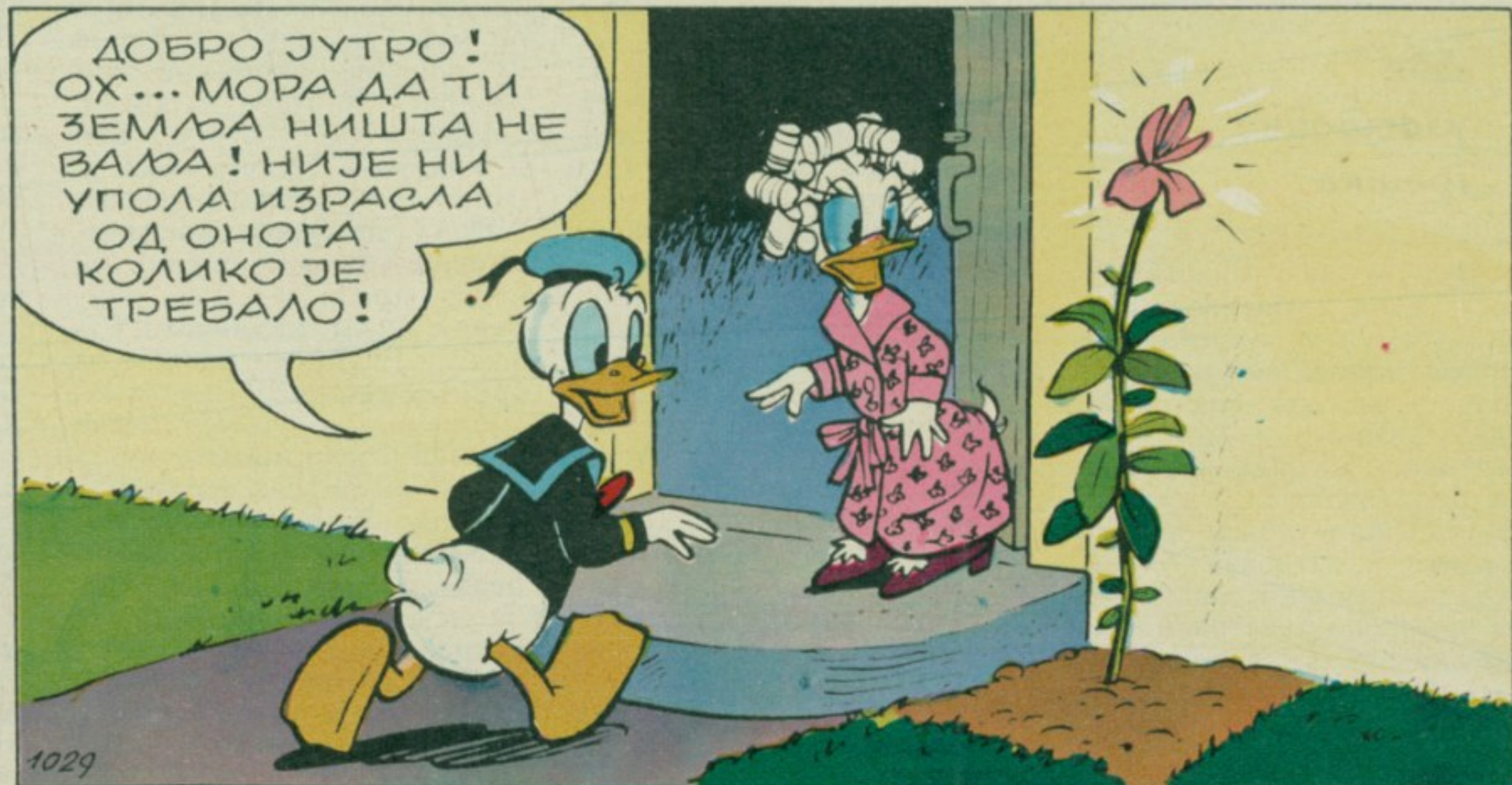
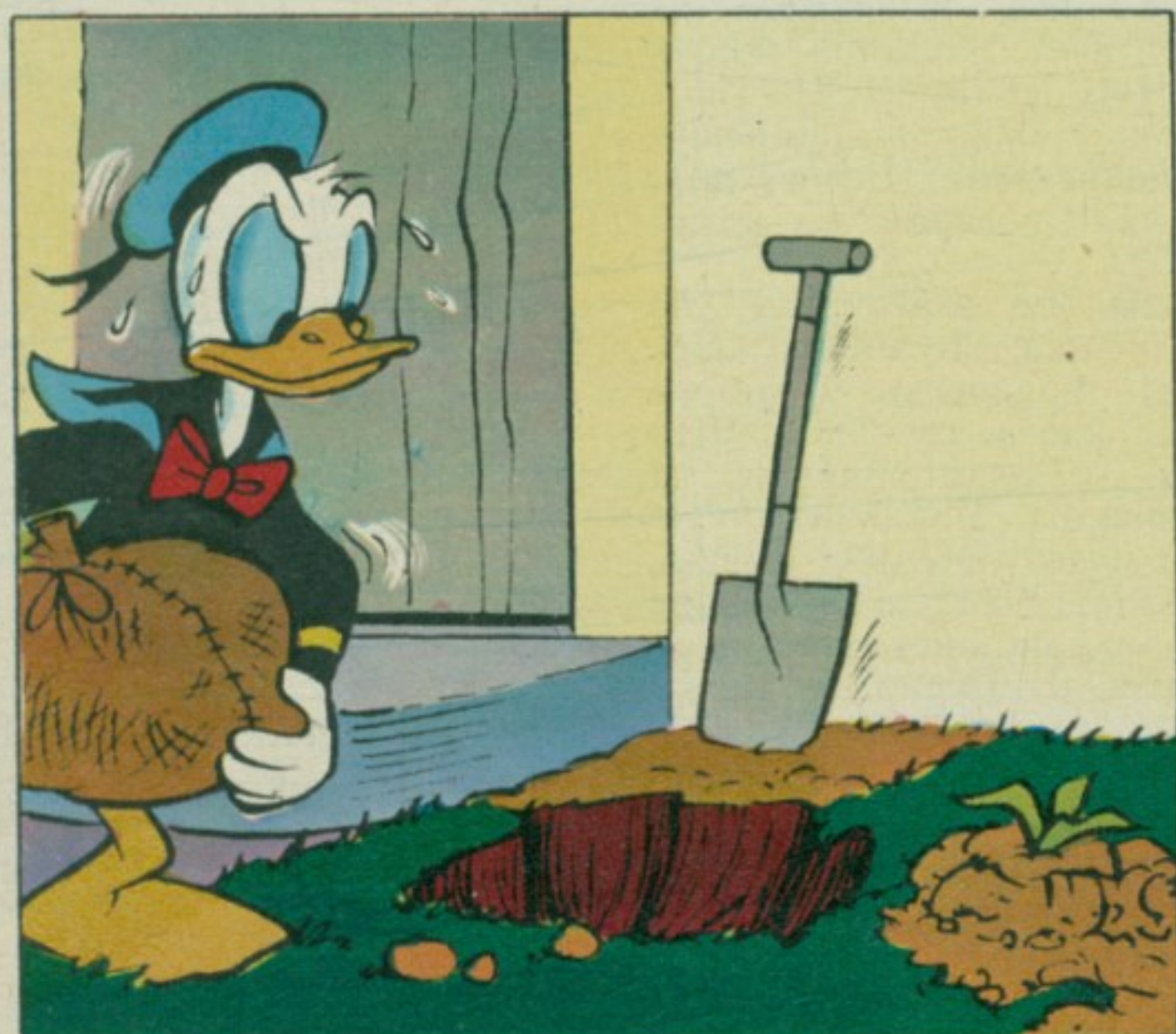
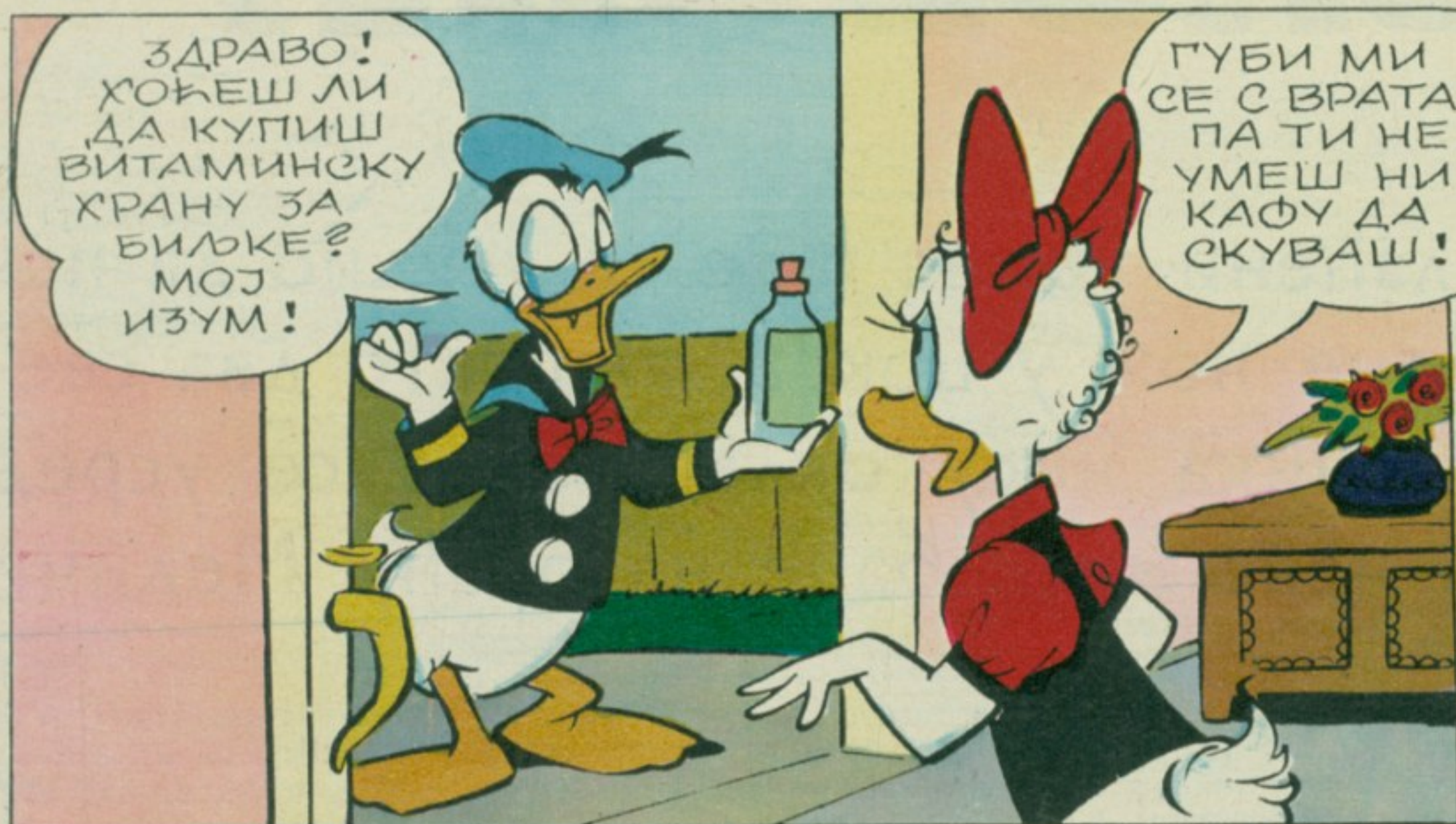

БРИСТОЛСКИ МОСТ

У БРИСТОЛУ (ЕНГЛЕСКА) БИО ЈЕ ПРЕКО 500 ГОДИНА АДРЕСА НАЗБОГАТИЈИХ ПОРОДИЦА У ГРАДУ. КУЋЕ ПОДИГНУТЕ 1248. НА МОСТУ СМАТРАНЕ СУ ЗА НАЈ-ОТМЕНИЈА ПРЕБИВАЛИШТА СВЕ ДО РЕКОНСТРУКЦИЈЕ МОСТА 1768. ГОДИНЕ.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

У раскошној вили у малом месту Фиезоле, у близини Фиренце, један човек карактеристичног лика замишљено проучава писмо које му је гласник управо донео. Дугачка црна коса пада му у праменовима, а истурена доња вилица која његовом лицу даје суров изглед, чврсто је стиснута. Само очи, црне као угљен, одају мислиоца, горе и исказују забринутост. Човек се зове Лоренцо Медичи, „први грађанин“ и господар Републике Фиренце, а писмо му јавља о избору новог папе, поглавара католичке цркве, који је управо обављен у Риму. За Лоренца избор не може бити гори: нови папа који ће владати под именом Сикст IV, његов је стари непријатељ. Пре но што је постао папа звао се Франческо дела Ровере.

Сјара мржња

Ту је још један проблем: Медичи су банкарски Свете Столице и до сада су са папама били у добрим односима. Ако дође до сукоба са Сикстом IV, последице би могле бити не само политичке већ и финансијске. То би могло да значи крај Медичија. Лоренцо је донео одлуку: отићи ће на подворање папи и испитати терен на лицу места.

И ускоро креће сјајна свита ка Риму. На челу јашу трубачи у црвеном, плавом и златном оделу — боје Медичија. Са труба лепршају заставице са црвеним крином на белом пољу — грб Фиренце. Затим долазе заславе, музичари, војници, пажеви. Најзад, цвет фирентинске аристократије, сви обучени раскошно, окићени златом и драгим камењем, као што приличи најбогастијем племству Италије. У средини поворке јаше Лоренцо окружен својим пријатељима, песницима, сликарима, вајарима, архитектама, филозофима. Чувен не само као мудар и далековид политичар, већ и као одличан песник, човек од речи, посредник у најтежим тревуцама, заштитник уметника — Лоренцо још за живота добија надимак Ил мањифико — „Величанствени“.

Две узасвојне ирешке

Лисичји лик Сикста IV топи се од љубазности док прима честитке Лоренца Медичија. Још је нов на престолу и не зна кад ће и како казнити дрског Фирентинца. За сада одлучује да буде љубазан, одређује за Лоренцов дочек велике почаст и затрпава га титулама. Али папа добро зна да није лако преварити једног Медичија. Лоренцо је тренутно умирен, али је на опрезу. Папа мора да сачека погодну прилику за напад.

Прилика се пружила тек годину дана касније.

Лоренцо је кренуо у поход на Волтеру, мали градржавицу, који је располагао бакром, гипсом, азбестом, значајним сировинама потребним за фирентинску индустрију. Како су Волтерани тражили огромне цене, Фирентинци су пали у ватру и војска под командом чувеног војсковође Федерика де Монтефелтра, напала је Волтеру, опалила град и направила покољ. То је био суров потез који ће бацити сенку на Лоренцову владавину, чин због кога је сам Лоренцо жалио целог живота. Међутим, штета је учињена и последице су одмах почеле да се осећају.

Сикст IV, код кога је само љубав према сопственој бројној породици била јача од мржње према Лоренцу, почиње припреме издаје. Преговара са Лодовиком Сфорцом, војводом од Милана, да прода град Имолу његовом нећаку Ђироламу Риарију. Војвода, који не жели да се замери папи, ипак тражи 40.000 златних флорина за град. Папа је у незгодној ситуацији. Траже на свота је превелика да би могао да избегне обраћање папском банкарју, а то је — Лоренцо! Уз то овај би се одмах досетио шта значи куповање града близу фирентинске границе. Једини банкар у Риму који би могао да му помогне такође је Фирентинац, али не воли Лоренца. Зове се Франческо Пачи. Њему ће се папа обратити за новац. Међутим, Лоренцо није од јуче у политици. Чим је папа сковао план, он га је већ знао. И, одмах шаље пријатељско писмо Пачију у коме га моли, као банкар и као господар Фиренце, да папи не да новац.

То је била грешка. Пачи одувек љубоморан због Лоренцове популарности, није оклевао. Са писмом одлази право папи, показује му га и даје тражени новац. Разбеснели Сикст IV истог тренутка доноси наредбу да се од Медичија одузме вођење папских финансија и за надбискупа Пизе, која је вазал Фиренце, именује Франческа Салвиатија, смртог непријатеља Медичија.

Сада када је папа повукао први потез Медичи је морао да се бори. Као прво саопштава папи да не признаје Салвиатијево наименовање за надбискупа Пизе!

Сада је рат нескривен. С једне стране су папа Сикст IV, Ђироламо Риарио — господар Имоле, надбискуп Салвиати, Пачи који је постао папски банкар, краљ Напуља и република Сијена, а са друге стране, Фиренца Лоренца Величанственог, Венеција и Милано, чије је грађане папа проклео због неплаћања пореза.

У Ватикану Сикст IV је примио тајно Франческа Салвиатија и Франческа Пачија. Два Франческа су имала спреман план државног удара у Фиренци и тражили су од папе да га одобри.

— Нека буде — одговорио је Сикст IV — али под условом да се не пролива крв!

Пачи и Салвиати лака ср-

КАД ЗВОНА ЗАЗВОНЕ!

Плаћени убица није се усудио да потегне нож у цркви, али зато два свештеника нису оклевала да се усред свечане мисе баце на браћу Медичи

ца пристали су на папин услов, знајући да се као свештеник јавно није могао сагласити са убиством, али кад све буде готово нико неће постављати питање одобрења. Уосталом, убица је већ изабран. Зове се Монтесеко.

Завера

Треба убити оба Медичија јер Лоренцо има брата Ђулијана, ратника, не мање опасног од Лоренца.

Договору у кући Пачија присуствују Монтесеко, Франческо Пачи, Бернардо Бандини, који треба да нападне Ђулијана, надбискуп Салвиати и још неколико помагача. Надбискуп је одређен да заузме палату Синјорије и изазове устанак међу грађанима. Међу завереницима су још два свештеника. Један од њих, Антонио Мафеи да Волтера, не може да опрости Лоренцу злочине почињене при освајању Волтере, а други, Стефано да Бањоне, као исповедник Пачија већ је самим тим умешан у заверу.

Прва прилика завереницима се пружа приликом свечаног проласка кроз Фиренцу новог кардинала Рафаела Риарија, једног од бројних сестрића Сикста IV.

Лоренцу је уручен позив и, мада у непријатељству са папом он долази на банкет али сам. Ђулијано се изненада разболео. План завереника је неизводљив. После неколико дана Лоренцо узвраћа позив и сви завереници су опет на окупу у палати Медичија у Фиезоли, али опет узалуд — Ђулијано ни овог пута није ту.

Заверенике хвата немир. Ако убрзо не изврше свој план, Лоренцо ће сигурно нешто начути и вешала им не гину. Преостаје им једино свечана миса у катедрали Санта Марија дел Фиоре, у недељу 26. априла. Као тренутак атентата изабран је најсвечанији део службе када се огласе звона. Али, тада се један човек буни. Сматра да се не може убијати у цркви. Тај човек је убица Монтесеко! Замена је брзо нађена. Убице ће бити два свештеника — Антоније Мафеи и Стефано да Бањоне. Њима не смета што ће убити у цркви.

Ђулијано ништа не сумња

Јутро је. Недеља, 26. април. Пред катедралом се тиска маса очекујући да види цвет племства Фиренце. Чују се трубе. Долази и „први грађанин“, Лоренцо Величанствени. Његову пратњу чине песници и уметници.

Међутим, заверенике хвата паника. Ђулијано опет нема! Франческо Пачи се гресе као у грозници. Шта сада да ради! Заједно са Бернардом Бандинијем јури у палату Медичи и моли, убеђује, саветује Ђулијана да пође на мису. Најзад су успели. Ђулијано се тешко диже из постеље. Пачи и Бандини му помажу да се обуче, хватају га испод руке и изводе из палате. Ђулијано се не пита шта тражи Пачи, смртни непријатељ Медичија у његовој палати, што је толико заинтересован да га види на миси.

Али ваљда измученом од болести њему то не изгледа сумњиво и ускоро он улази у катедралу.

Миса се одвијала по столетњим утврђеном реду. Истог тренутка кад се зачуо звук звона са високог звоника који је поред катедрале подигао славни Ђото, Пачи и Бандини извукли су ножеве и бацили се на Ђулијана с таквим бесом да је Пачи самог себе ранио у ногу. Истовремено два свештеника дижу ножеве да ударе Лоренца. Али Лоренцо је бржи. Први ударац погодио је његовог пажа, други су окренули његови пријатељи тако да га је нож само лакше закачио по врату. Опкољеном Лоренцу се одједном указала могућност за спас: одмах иза његове клупе налазе се врата старе сакристије кроз која, у неколико скокова, неуништиви Медичи успева да умакне ножевима убица. Његов верни пратилац, песник Полициано навлачи резу на тешка храстова врата и спречава убице да пођу за Лоренцом.

Крпави освећа

Приори, градски прваци, нису били од јуче на својим положајима да не би знали шта значи кад су угледали Брачолинија како се са групом наоружаних људи приближава седишту владе. Док се освестио, Брачолини је од нападача постао опседнути. Приори су га вештим маневром набили у један део палате, а кад су нападачи најзад успели да изађу, пред вратима их је

дочекала права армија која им је пресудила на лицу места.

У међувремену, Лоренцо, коме је песник Ридолфи иси-сао крв из ране на врату из страха да је нож био отрован, спреман је да преузме одмазду у своје руке. На тргу пред палатом Сињорије старешина куће Паци, стари Јакопо, узалуд је јурио на коњу и с исуканим мачем позивао народ да устане против Медичија. На ње гове увике: „Слобода, слобода!“, народ је узвикивао ратни поклан Медичија.

Старац је најзад схватио да је завера пропала. Подбо је коња и побегао у правцу Болоње. Он је имао среће да га нико није јурио. Остали завереници је нису имали. Чим се пронела вест да је Ђулијанов леш на коме је набројано 18 рана пренет у палату Медичи, разјарење масе су кренуле ка Пачијевој палати. Франческо Пачи се налазио у кревету јер је рана коју је сам себи задао у ногу била врло опасна. Руља га је извукла из кревета и обешеног о конопца оставила да виси са

прозора низ фасаду. Надбискуп Салвиати је обешен кроз прозор палате Сињорије. Завереници су похватали, рашчечени, повешани са главама надолу, искасањени. Фиренцу је обузео убилачки бес. Најудаљенији, и потпуно незини рођаци завереника кажњени су смрћу. Лоренцо је био идол масе. Око врата је видно носио крвави завој.

У цркви Св. Петра у Риму папа је одржао погреб-

ну мису. Помагали су му свештеници одевени у црно са запаљеним свећама у рукама. На крају су свеће окренули наопако и погасили их: папа је искључио Фиренцу и њене становнике из Цркве.

У пролеће 1480. Лоренцо Величанствени је кренуо у Напуљ да преговара са краљем. Овај политички геније успео је немогуће — завадио је напуљског краља и папу. Сикст IV је капитулирао. Проклетство које је бацено на Фиренцу и њене грађане било је повучено.

Лоренцо Величанствени је ступио на чело Фирентинске Републике 1469. по смрти свог оца Пијетра. Умро је од гихта 1492. Имао је свега 43 године. Овај заиста величанствени човек оставио је иза себе значајно наслеђе: библиотеке, уметничка дела, универзитет у Пизи. Оставио је и три сина од којих је један, Ђовани, постао папа Лав X, док је једини Ђулијанов син, Ђулио, постао папа Климент VII. И то је била на неки начин освета Сиксту IV.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ПУТ У СИРМИЈУМ

УБРЗО СУ ПРИПРЕМЕ ЗА КВИЗИЈУС БИЛЕ ПРИВЕДЕНЕ КРАЈУ...

Најбогатији енглески научник милионер Хенри Кевендиш добар део године проводио је у својој вили у Клепхем Комону. Ту му се налазила лабораторија, радионица, мала астрономска опсерваторија и пространи парк у коме је могао да се одмори и надише свежем ваздуха. Али, највећа предност виле у Клепхем Комону, бар тако је мислио Кевендиш, биле су спредне степенице и стражња врата кроз која је научник могао да клисне у случају изненадних посета.

Хенри Кевендиш рођен је у Ници 1731. као старији син

енглеске академије наука. Немарно одевен и крајње расејан Кевендиш је редовно присуствовао састанцима друштва али се не памти да је икада прозборио иједну једину реч. Један његов савременик клео се да је Кевендиш човек који је вероватно изговорио најмање речи од свих људи који су икада ходали Земљом. Глава која размишља, два радознала ока која оштро посматрају свет око себе и две спретне руке које експериментишу или нешто бележе — то је био Хенри Кевендиш.

Најзначајнији Кевендишо-

кисеоника и донели му ласкав назив отац водоника.

У много чему ишао је Хенри Кевендиш испред свога времена али је већина његових епохалних закључака откривена много после његове смрти, када су распечаћене фиоке и ормани у којима их је држао. Тако је, проучивши састав ваздуха при чему је тачно одредио проценат кисеоника и азота у њему, открио и гас аргон, касније сврстан у такозване племените или инертне гасове. Али, он о аргону није никога обавестио нити је дао име и овај гас званично је „открио“ хемичар Ремзи

Када су после смрти настраног енглеског научника Хенрија Кевендиша распечаћене његове фиоке и ормани, пронађене су такве ствари које су запрепастиле читав свет

влаче управно је сразмерна производу њихових маса а обрнуто је сразмерна квадрату њиховог међусобног растојања. У математичкој формули којом се изражава овај закон појављује се још једна величина, такозвана

Кевендиш из угла увртања, масе лопти, њиховог међусобног растојања и еластичних својстава кварцног конца. Да би мерења била што тачнија, Кевендиш је експеримент посматрао изван лабораторије, кроз малену рупу на зиду. Споља су се налазили и тегови помоћу којих је управљао оловним куглама.

Када је добио гравитациону константу, знајући Земљин полупречник, Кевендиш је у формули закона опште гравитације заменио вредности и из ње израчунао средњу густину Земље и њену масу. Тако је наша планета први пут измерена — маса јој износи око 59 трилиона тона — и то у соби усамљене виле у Клепхем Комону! Без много узбуђења поднео је Кевендиш извештај о својим експериментима Британском краљевском друштву и одбивши позив за ручак у клубу мирно се вратио кући. Ту га је чекао овчији бут, његово омиљено јело.

ПЛАШИО СЕ ЖЕНА

Али, погрешно би било закључити да је Кевендиш био човекомрзац. Напротив. Своју огромну библиотеку отворио је сваком ко се за њу интересовао а да се не би сретао са посетиоцима изнајмио је кућу у лондонском кварту Сохо и тамо преселио све своје књиге. Његова лична послуга ретко га је виђала: са њом је општио једино преко писамаца и то веома ретких јер су Кевендишови прохтеви били више него скромни. Свог сестрића коме је оставио читаво своје огромно богатство виђао је Кевендиш само једном годишње и то на свега неколико минута тако да су се једва познавали. Ко зна како би данашњи психолози назвали овакво естравагантно понашање. Суграђани Хенрија Кевендиша нису се много чудили: пре свега, они су били Енглези а затим, ценили су његово дело а не понашање.

Кевендиш је умро у дубокој старости 1810. године. Није потребно нарочито нагласити да је био нежења и да је читавог свог живота зазирао од жена као од живе ватре. Много касније објављени су сви његови радови а написана је и биографија. Његови огледни инструменти чувају се данас у Британском краљевском друштву а његовим именом названа је чувена лабораторија за физику у универзитетском центру у Кембриџу где је као веома млад почео своје прве опите.

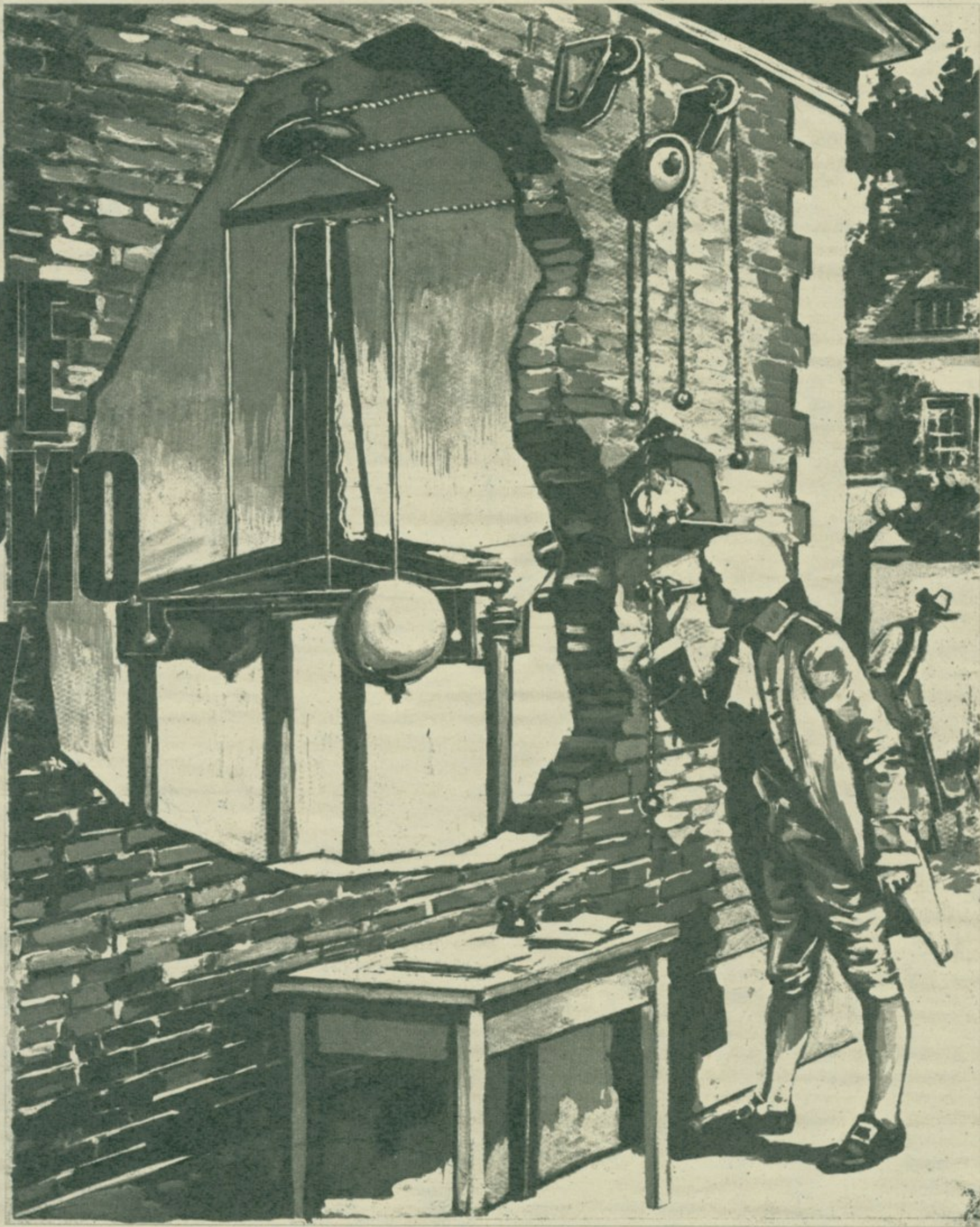
Б. Љ.

ЧУДАК КОЈИ ЈЕ ИЗМЕРИО ЗЕМЉУ

лорда Чарлса Кевендиша и леди Ане Греј. Војвода од Девоншајра био му је рођени стриц а деда по мајци војвода од Кента. Похађао је најбоље школе за аристократску децу и Универзитет у Кембриџу али факултетску диплому није стекао и поред сјајних успеха у математици, хемији, физици, геологији. Отац му је оставио скромно наследство и Кевендиш је до своје четрдесете године животарио бавећи се у осам разних научних експериментима и добијајући фантастичне резултате за које је мало ко знао. Тада му је умрла тетка оставивши му огромно наследство. Кевендиш је изненада постао један од најбогатијих људи Британских острва.

ГЛАВА КОЈА РАЗМИШЉА

Богатство га није нимало променило али му је омогућило да се сасвим посвети науци, јединој ствари коју је волео и у којој је заиста уживао. Мада резултате својих експеримената није објављивао, у научним круговима био је прилично познат и понуђено му је да постане члан Британског краљевског друштва — у свету угледне

ДА БИ МЕРЕЊА БИЛА ШТО ТАЧНИЈА, КЕВЕНДИШ ЈЕ ЕКСПЕРИМЕНТ ПОСМАТРАО КРОЗ РУПУ У ЗИДУ ЛАБОРАТОРИЈЕ.

ви радови су из области хемије и односе се на гас водоник. Он је први на свету посматрао водоник као сасвим одређену посебну супстанцу и експериментално доказао да се сагоревањем тога гаса у ваздуху добија вода. У низу експеримената које је вршио у својој лабораторији палећи помоћу електричне варнице, 2 дела водоника са 5 делова ваздуха, затим мешавину водоника и кисеоника, увек је добијао воду и само воду. Ови опити омогућили су му да са сигурношћу утврди како се вода састоји од водоника и

тек 100 година касније! Много његова открића ипак су некако „процурела“ у јавност и још за живота прибавила му светску славу.

59 ТРИЛИОНА ТОНА

Једнога дана који је ушао у историју Кевендишу је пало на памет да измери тежину Земље. Пошто, разуме се, Земљу није могао да стави на вагу, кренуо је од Њутновог закона опште гравитације који гласи: Сила којом се два тела узајамно при

гравитациона константа. Њену нумеричку вредност није знао ни сам Исак Њутн нити било који други научник пре Кевендиша.

Не говорећи ником ништа Кевендиш је у својој пространој лабораторији направио такозвану торзиону вагу: на фини кварцни конец обесио је лаку шипку са по једном златном лоптицом на сваком крају. Када је овим лоптицама приближио две тешке оловне кугле, шипка је услед привлачне силе скренула из свог првобитног положаја за изванредан угао. Силу привлачења израчунао је

**КО ЋЕ ДОБИТИ
КАО НАГРАДУ
ПРАВИ
БАЗЕН?**

ТРИ ТЕШКЕ ГРЕШКЕ

ВАШ ЗАДАТАК: Погледајте добро ову узбудљиву ватерполо утакмицу и пронађите ТРИ грешке које је цртач направио. Узмите дописницу и наведите БОЈУ И БРОЈ КАПИЦЕ играча који је погрешно (на пример, црвена капа број 7) и пошаљите „Политикином Забавнику“, 11001 Београд, п. фах 124 до 1. X 1971. С друге стране дописнице напишите своју тачну адресу. Обавезно налепите купон са стр. 50 на коме пише БАЗЕН.

ПРАВИЛА КОНКУРСА: Право учешћа у овом великом наградном такмичењу имају СВЕ ШКОЛЕ И СВИ ЋАЦИ ИЗ НАШЕ ЗЕМЉЕ. Прву награду велики школски базен аустралијске фирме Кларк Пул добиће школа из које стигне највећи број тачних одговора, а сви читаоци који одговоре тачно, равноправно учествују у подели осталих награда.

НАГРАДЕ:

Велики школски базен, 2 породична базена (Кларк Пул), чамац за надувавање, бицикл »Бисер«, гитара, фото-апарат, клизальке, фудбалска лопта, комплет за бадминтон.

НАУЧИ МАФИОНИЧАРСКЕ ВЕШТИНЕ!

Способност мафионичара да изведе нешто фантастично заснива се увек на вешто изведеном трику. Неколико лакших, али лепих мафионичарских вештина које овде доносимо може да научи свако после краћег вежбања.

СВАКО МОЖЕ ЗА ПОЛА САТА ДА НАУЧИ ТРИКОВЕ КОЈИМА ЋЕ ЗАДИВИТИ СВОЈЕ ДРУГОВЕ

ТАЈАНСТВЕНЕ ШИБИЦЕ

Покажите присутнима три кутије шибца, отворите их једну по једну и покажите свима да су прве две празне, а да је трећа допола пуна. Протресите сваку кутију кад је затворите да би присутни могли да чују како звечи она допола пу-

на кутија. Затим ставите све три кутије на сто и полако их мешајте премештајући их с једног места на друго, али тако да посматрачи увек могу погледом да прате кутију шибца која је допола пуна.

Затим затражите од присутних да погоде у којој кутији има шибца. Они ће, наравно, показати допола пуна кутију коју ћете ви подићи у ваздух и затрести. Међутим, овог пута неће се чути никакав звук! Колико год пута понављате овај трик, толико пута ћете моћи да преварите публику.

Тајна се састоји у томе што су шибце у допола пуној кутији слепљене провидним ОХО лепком тако да не могу да звецкају. Четврту кутију шибца која је допола пуна ви сте раније сакрили у десни рукав и гумицом причврстили за зглавак шаке. Када протресете десну руку увек ће се чути звук. Кад публика погледа у којој се кутији налазе шибце, ви увек кутију узимате левом руком, тако да кад је протресете из ње не допире никакав звук.

МАРАМИЦА КОЈА НЕСТАЈЕ

На сличан начин из ваше руке могу да нестану и многи други предмети. Узмите неку малу марамицу, најбоље свилену јер заузима врло мало простора, и пуквајте је у левој руци док разговарате с публиком. Када сте је потпуно сакрили од погледа присутних, неколико пута тајанствено махнете руком изнад главе и најзад отворите празну шаку.

Да бисте извели овај трик треба да имате дугачку металну цевчицу довољно широку да у њу угурате танку марамицу. Цевчицу држите у шаци, док је други њен крај гумицом причвршћен високо у рукаву. Кад сте марамицу угурали у цевчицу, треба само да отворите шаку да би цевчица склизнула у рукав, а с њом и марамица нестала.

ТРИК СА КАРТАМА

Покажите присутнима да у руци држите две карте које су полеђином окренуте једна другој. С једне стране је црна седмица, а с друге црвена дама.

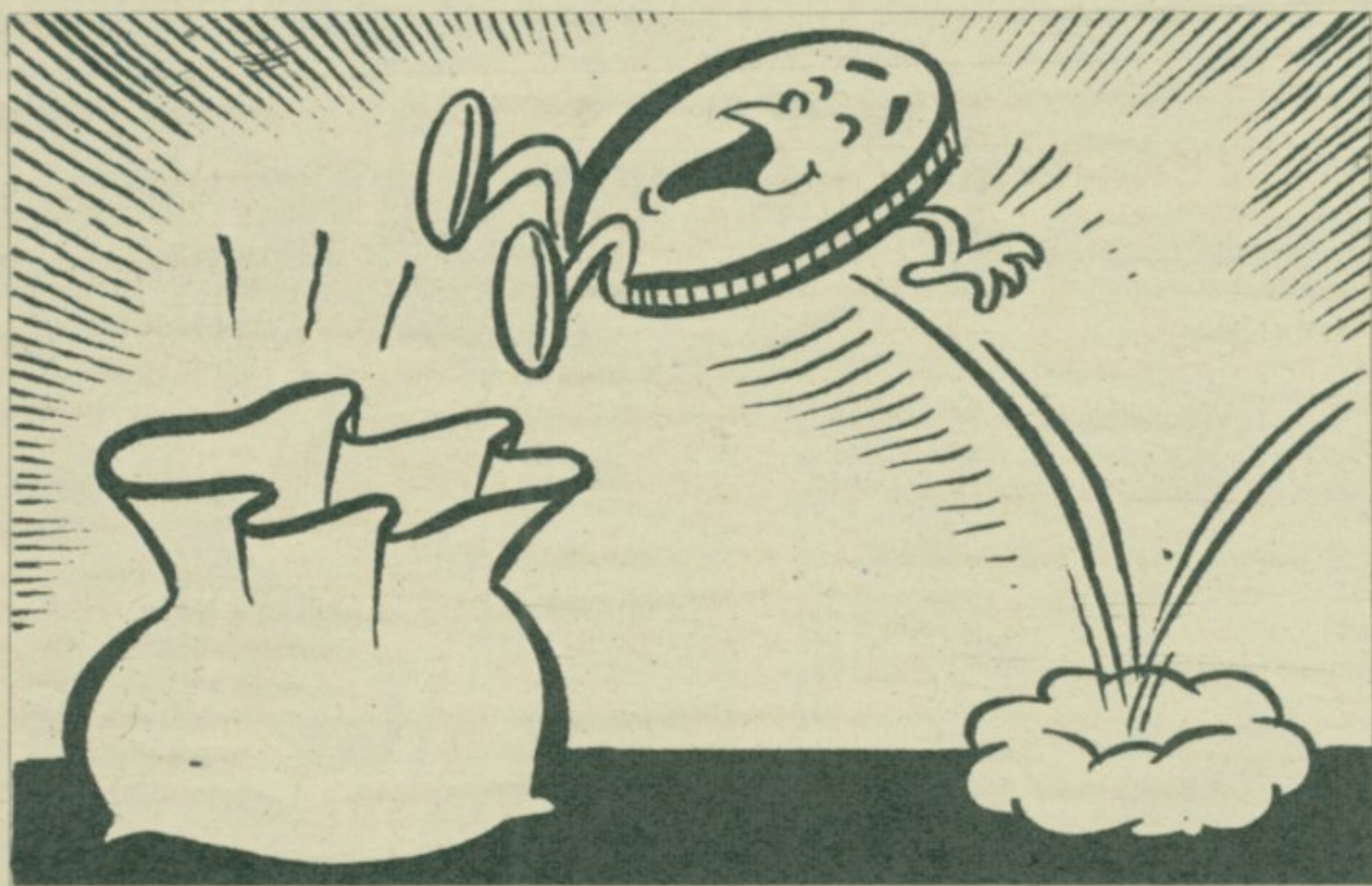
Узимате црвену даму из руке тако да то сви могу да виде и сакривате је иза леђа. Поставите питање која вам је карта остала у руци. Наравно, сви ће казати да је црна седмица. Међутим, ви црну седмицу извлачите из руке коју сте докле држали сакривену иза леђа.

Овај трик може да успе само ако црну седмицу и црвену даму залепите полеђином једну за другу. Две друге карте залепите лицем једну за другу. На тај начин добићете једну карту која има полеђину на обе стране и другу која има два лица. Кад их држите у једној руци изгледаће свима да су то две обичне карте од којих виде лице једне и полеђину друге.

Кад склоните карту са два лица иза леђа, сви ће поверовати да је она преостала карта у ствари црна седмица. Треба само карту коју др-

жите иза леђа да окренете тако да напред дође црвена дама и да је покажете публици. Сви ће бити збуњени и неће моћи да схвате трик.

ТРИК СА НОВЧИЋЕМ

Узмете из публике метални новчић који ће неко претходно да обележи да би касније могао да га препозна. Затим га ставите у џеп од ка пута и после пола минута из истог џепа извадите малу кесу обавијену гумицама.

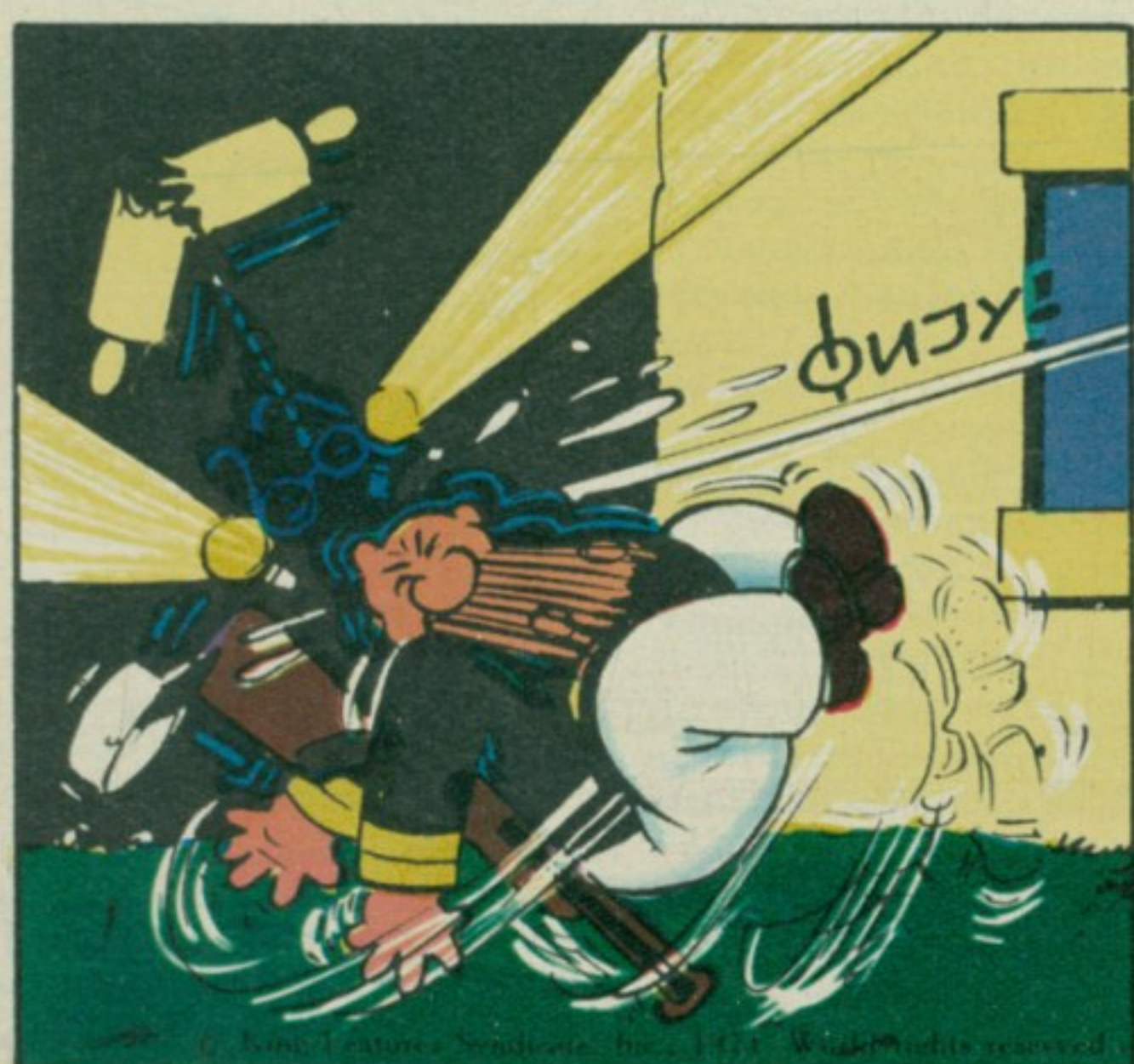
Пружите је неком из публике и замолите га да отвори. Кад скине гумице и отвори кесу, у њој ће наћи другу, мању кесу исто тако обавијену гумицама. У њој ће опет бити најмања кеса чији је отвор такође стегнут гумицом. Најзад, у врећици ће бити обележен новчић. Како?

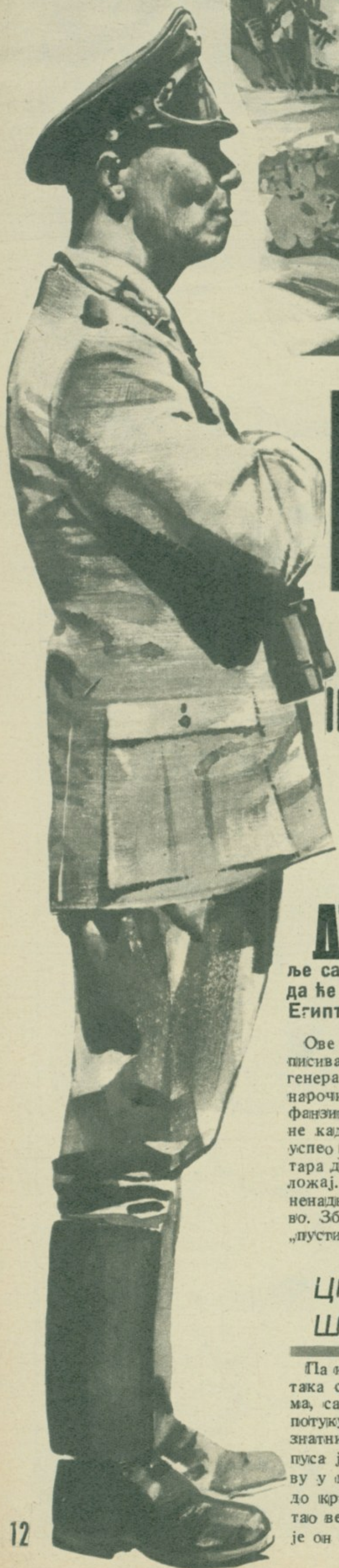
Да би се извео овај трик потребна је цевчица од неког метала, али може и од картона, довољно широка да новчић може да склизне кроз

њу. Пре него што представа почне, морате да припремите три кесице различите величине.

Завуците у најмању врећицу цев и омотајте врх гумицом. Затим врећицу са цевчицом која вири ставите у већу кесу, али тако да цев остане да вири. И ову кесу обмотајте гумицама, па је ставите у највећу кесу око које опет затегнете гумицу.

Кад руку с новчићем спустите у џеп, ви га стављате у горњи, слободан крај цевчице кроз који клизи и доспева чак до најмање врећице. Сад цевчицу извучите. Гумице се за тежу, кесе се затварају и нико не може да погоди како је пара доспела чак у трећу врећицу.

ВЕЛИКА ТАЈНА ПУСТИЊСКЕ ЛИСИЦЕ

Двадесет осам месеци „Афрички корпус“, у чијем су се саставу налазиле немачке елитне оклопне дивизије задавао је велике главобоље савезницима. У једном тренутку чак се чинило да ће Немци постићи победу, избацити Британце из Египта и освојити читаву северну Африку.

Ове немачке победе приписиване су војном генију генерала Ервина Ромела, а нарочито његовој противфанзиви јануара 1942. године када је само за 17 дана успео да продре 500 километара дубоко у британски положај. Ромел је нападао изненадно, муњевито, и лукаво. Због тога је добио име „пустињска лисица“.

ЦРНА ШИФРА

Па ипак, после тешких битака са оклопним дивизијама, савезници су успели да потуку Ромела који је са знатним остацима свог корпуса једва изнео живу главу у мају 1943. године. Све до краја рата Ромел је остао велика загонетка. Да ли је он заиста био толико над

моћан над британским командантима?

Августа 1941. године један италијански шпијун који је био у служби пуковника Фискеа, америчког војног аташеа у Риму, успео је да се домогне „црне шифре“ којом су се користили амерички дипломати у дописивању с Вашингтоном. Гроф Тано у свом дневнику хвалисао је записао 30. септембра 1941. године:

„Војна обавештајна служба открила је тајну америчке шифре и све што амбасадор Вилијем Филипс шаље у Вашингтон — чита се у нашем одељењу за дешифровање“.

Американци, наравно, нису имали појма о томе и дуго времена нису ништа предузимали да измене своју шифру. Тек четири године после рата кад је шпијун који је украо „црну шифру“ из америчке амбасаде у И-

талији покушао да се запосли у амбасади, запрепашћени савезници су сазнали истину.

Поседујући „црну шифру“ обавештајне службе сила осовине, Немачке, Јапана и Италије сазнале су најчувеније тајне својих противника. Најбољег помагача Немци су имали у америчком војном аташеу у Каиру, пуковнику Фелерсу. Овај марљиви официр достављао је Вашингтону веома детаљне податке о стању на афричком фронту. Од 1940. до 1942. године он је сваког дана слао по један извештај у коме је описивао британске снаге, њихове положаје, опрему, оружје и снабдевање, анализирао британску тактику, износио планове будућих операција, итд.

Јануара и фебруара 1942. године пуковник Фелерс извештава Вашингтон: 270 авиона и већи број противавионских топова пребачен је из северне Африке на Далеки исток, тенкови типа М-3 не могу бити употребљени пре средине фебруара. Фелерс даље извештава о распореду и ватреној моћи четврте индијске и прве бри-

танске оклопне дивизије, доставља планове о укопавању британских снага дуж линије фронта итд.

Сви Фелерсови извештаји стизали су на сто генерала Ромела само неколико часова после њиховог емитовања, понекад пре него што су били дешифровани у Вашингтону! „Пустинска лисица“ није могла да пожели боље извештаје. Они су му обезбеђивали јасну слику о распореду и плановима противника. Такве податке у историји ратовања није поседовао скоро ниједан командант.

Ромелове победе у северној Африци постижане су све док су Немцима пристизале ове поверљиве информације.

НАПАД НА КОНВОЈ

За многе од својих победа Ромел има да захвали капетану Алфреду Зибему који је руководио четом за прислушкивање „Афричког корпуса“. Све што су ради-

Муњевите победе генерала Ромела у Африци донеле су му славу великог војсковође. Али кад су Американци изменили »црну шифру«, Ромел је остао потпуно немоћан у страшној пустињи

се домогли огромног ратног плена, а Ромел је добио сјајну прилику да са својим дивизијама крене на Сuez.

ЗАСЕДЕ НА АЕРОДРОМИМА

Срећа се осмехивала генералу Ромелу. На његов стизали су поверљиви амерички и британски извештаји које је марљиво дешифровала немачка обавештајна служба и прислушна чета капетана Зибема. Генерал је знао распоред и намере британских снага боље од било ког британског команданта, јер су му извештаји стизали од непристрасних посматрача какав је био амерички аташе у Каиру. Немачке победе у северној Африци током 1941. године великим делом заснивају се на познавању противникових намера. Јуна 1942. године, Ромел је већ сматрао да има Египат у свом цепу.

Пуковник Фелерс је 11. јуна обавестио Вашингтон радиограмом да ће британски командоси следеће ноћи напасти девет немачких аеродрома. Да невоља буде већа тачно је навео имена свих девет аеродрома и додао да Британци намеравају да униште немачке авионе док су још на земљи.

У осам часова немачка обавештајна служба ухватила је овај радиограм, а већ у десет га је читао генерал Ромел. Посаде на аеродромима су упозорене и када су британски командоси искочили из авиона, дочекала их је убитачна унакрсна ватра. Многи од њих били су мртви још пре него што су се спустили на земљу. Тако је британска акција потпуно пропала.

Ударац од кога се Ромел никада није опоравио задали су Британци јула 1942. године. Тада су њихови командоси напали немачку чету за прислушкивање. Изненадни јуриш командоса затекао је Немце потпуно неспремне. У том окршају капетан Зибем је убијен заједно са великим бројем својих сарадника. Командоси су, повлачећи се, понели са со-

бом највећи део немачке архиве.

Кад су Британци проучили ове документе, сазнали су са запрепашћењем да су Немци читали све њихове тајне извештаје и да је Ромел био упознат са сваким покретом савезничких трупа! Због тога су предузели строге мере и Немци више нису могли да користе овај извор информација.

Некако у исто време Ромел је изгубио и свог другог значајног извештача, пуковника Фелерса. Вашингтон је одавно сумњао да Немци читају америчку шифру јер су Американци не знајући да Немци поседују њихову »црну шифру« преместили велики број људи.

ИЗГУБЉЕНИ У ПУСТИЊИ

Тако се десило да је Ромел, управо у тренутку кад је прешао границу Египта, изгубио своје главне изворе информација. Од тог тренутка његове оклопне дивизије, глуве и следе, почеле су да лутају страшно пустињом не знајући одакле да очекују напад све јачег противника. Ромелове победе постале су све ређе, а противудари све спорији. Ускоро је из офанзиве прешао у дефанзиву.

У међувремену Британци су ојачали Малту, своје утврђено упориште у Средоземном мору одакле су ота-ли ловце и бомбардере у непрекидне нападе на Ромелов »Афрички корпус«. Конвоји са горивом све ређе су стизали до оклопних дивизија, а велике грдосије остајале су немоћне без бензина.

Двадесет трећег октобра 1942. године почела је британска офанзива код Ел Аламејна. Био је то почетак краја »пустињске лисице«. До маја 1943. године Ромел је трпео пораз за поразом, да би најзад спасао своју главу, али не и своју армију, бекством из северне Африке. Британци су му с каматом наплатили поразе које су доживљавали на афричком тлу у првим месецима рата.

М. Л.

сти британске Осме армије пуштали у етар капетан Зибем је успевао да дешифрира. Он је бележио чак и приватне разговоре британских радиста из којих је извлачио податке о стању, распореду и моралу савезничких трупа.

Тако је једном дешифровао радиограм у коме командант британске оклопне колоне извештава команду да се заглавио на путу. Из радиограма се није могло утврдити место где се колоне налази, па је Ромел наредио да један немачки извиђачки авион узлети са оближњег аеродрома и открије колону. Одмах затим ескадрила бомбардера уништила је целу колону од преко сто возила и побила скоро све британске војнике.

Од тренутка кад је на Ромелов сто, за време саветовања са немачким командантима, донет радиограм па до тренутка кад су стигли снимци уништене британске колоне није прошло ни пола сата. Ромел је мирно наставио састанак, као да је за њега најнормалнија ствар на свету да овако уз пут побеђује непријатеља.

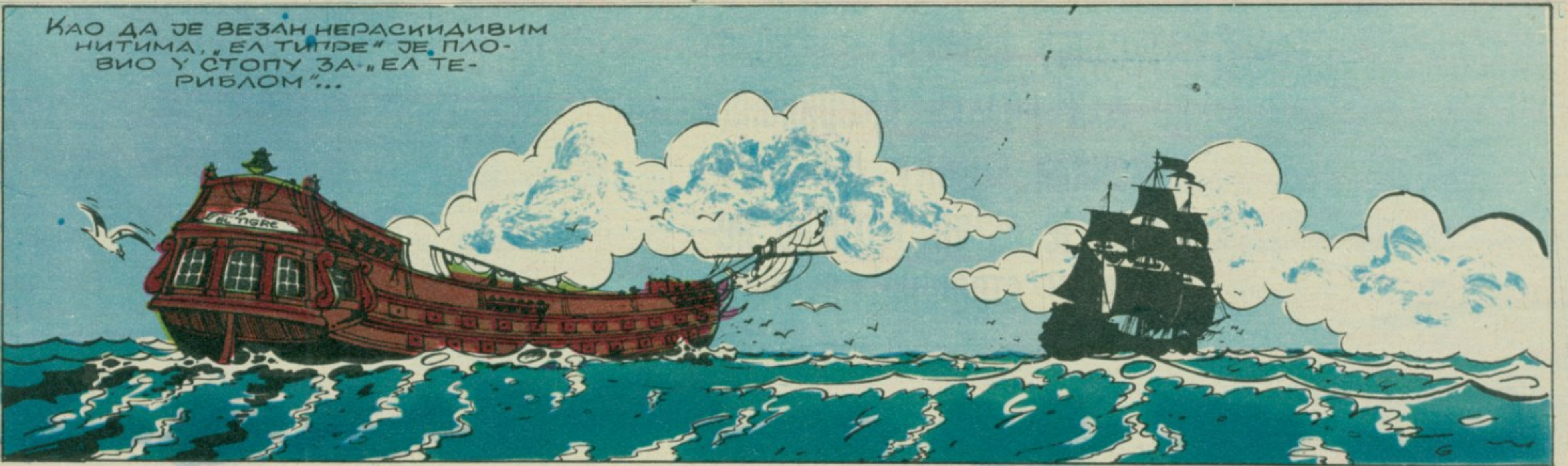
За време борби за Тобрук капетан Зибем прислушкивао је разговор између двојице неопрезних радиста 29. индијске бригаде и 7. британске оклопне дивизије којима је, очигледно, било досадно. Радисти су причали о томе да гарнизон у Ел Адему намерава исте ноћи да нападне немачки положај. Било је то 16. јуна 1942. године.

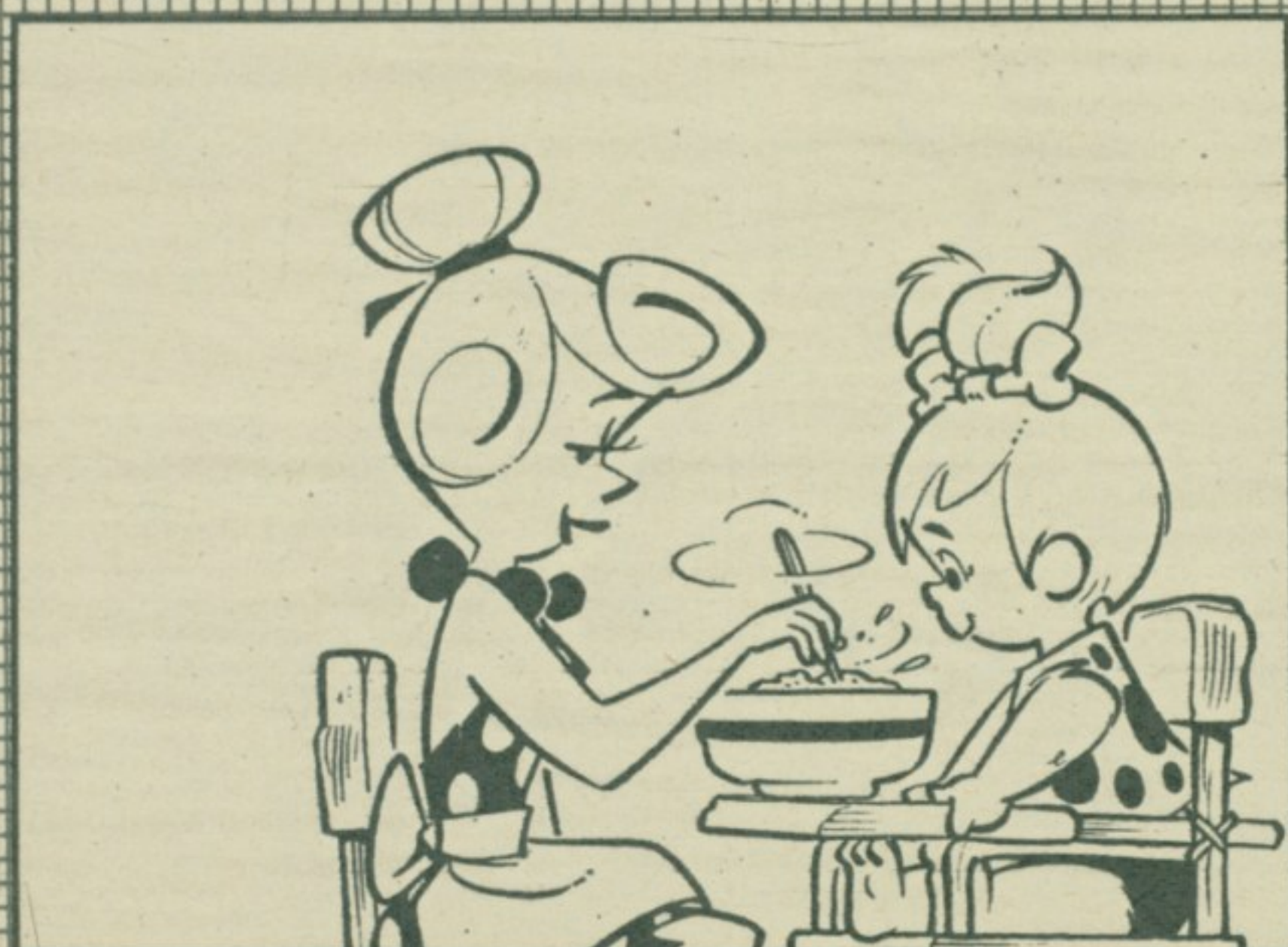
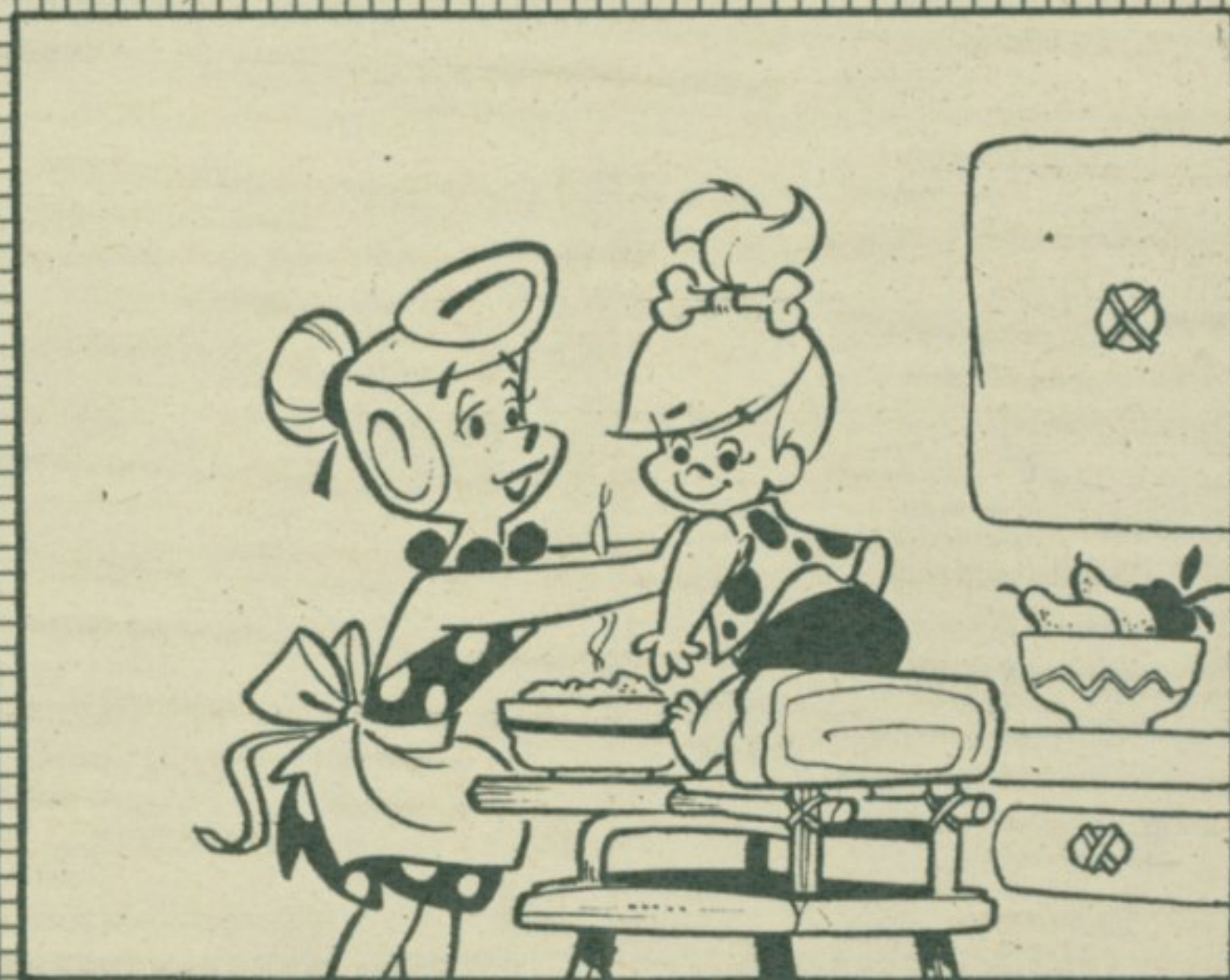
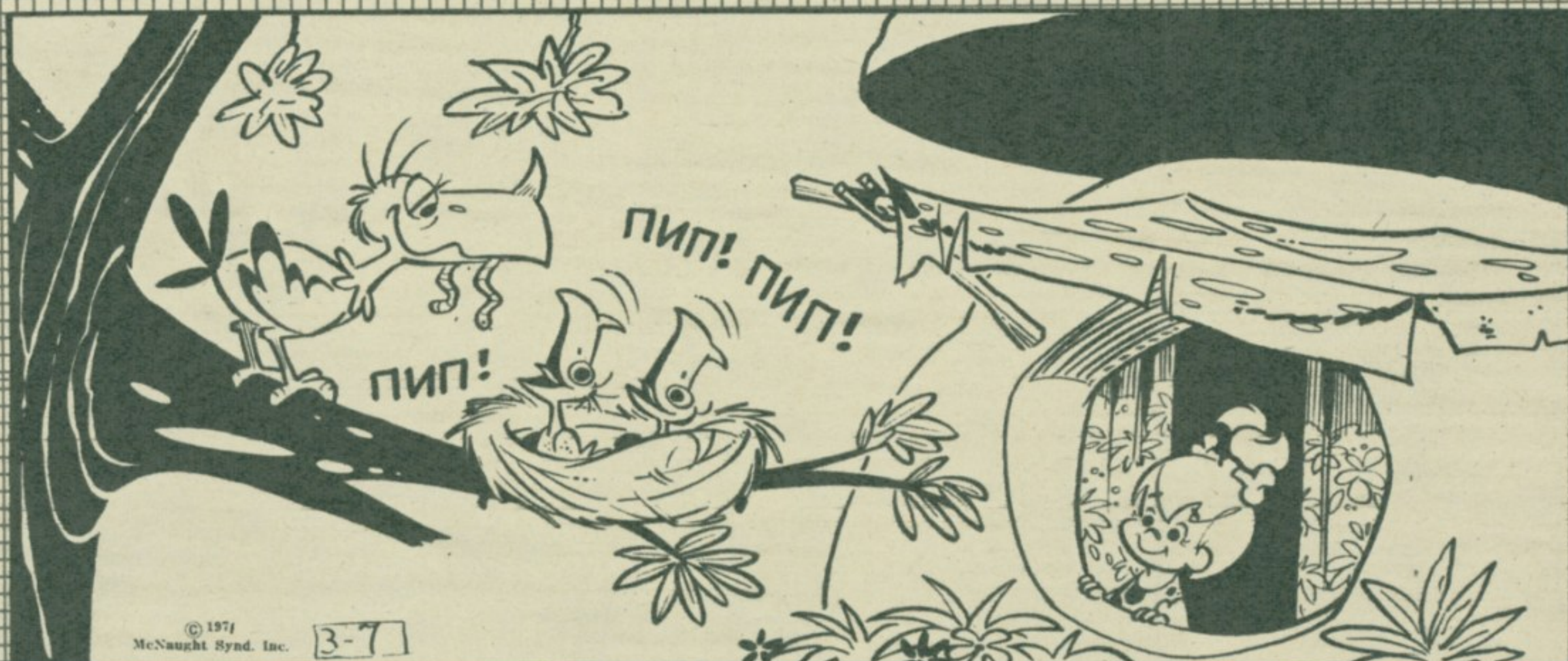
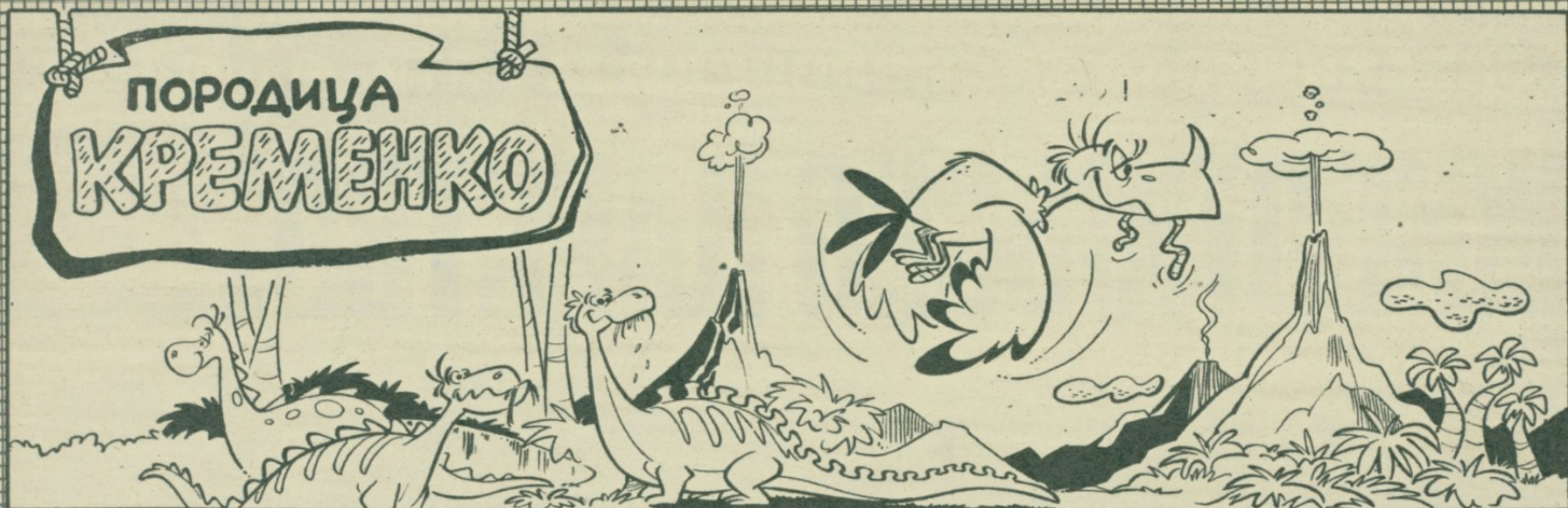
Овај податак хитно је достављен генералу Ромелу и његова елитна 90. оклопна дивизија хитно је кренула у напад. Немци су изненадили Британце и потпуно их уништили. Тако је Ромел без тешкоћа заузео Ел Адем и тиме отворио пут за освајање Тобрука који је пао 20. јуна 1942. године. Немци су

Злато и Терибла

КАО ДА ЈЕ ВЕЗАН НЕРАСКИДИВИМ
НИТИМА, „ЕЛ ТИПРЕ“ ЈЕ ПЛО-
ВАО У СТОПУ ЗА „ЕЛ ТЕ-
РИБЛОМ“...

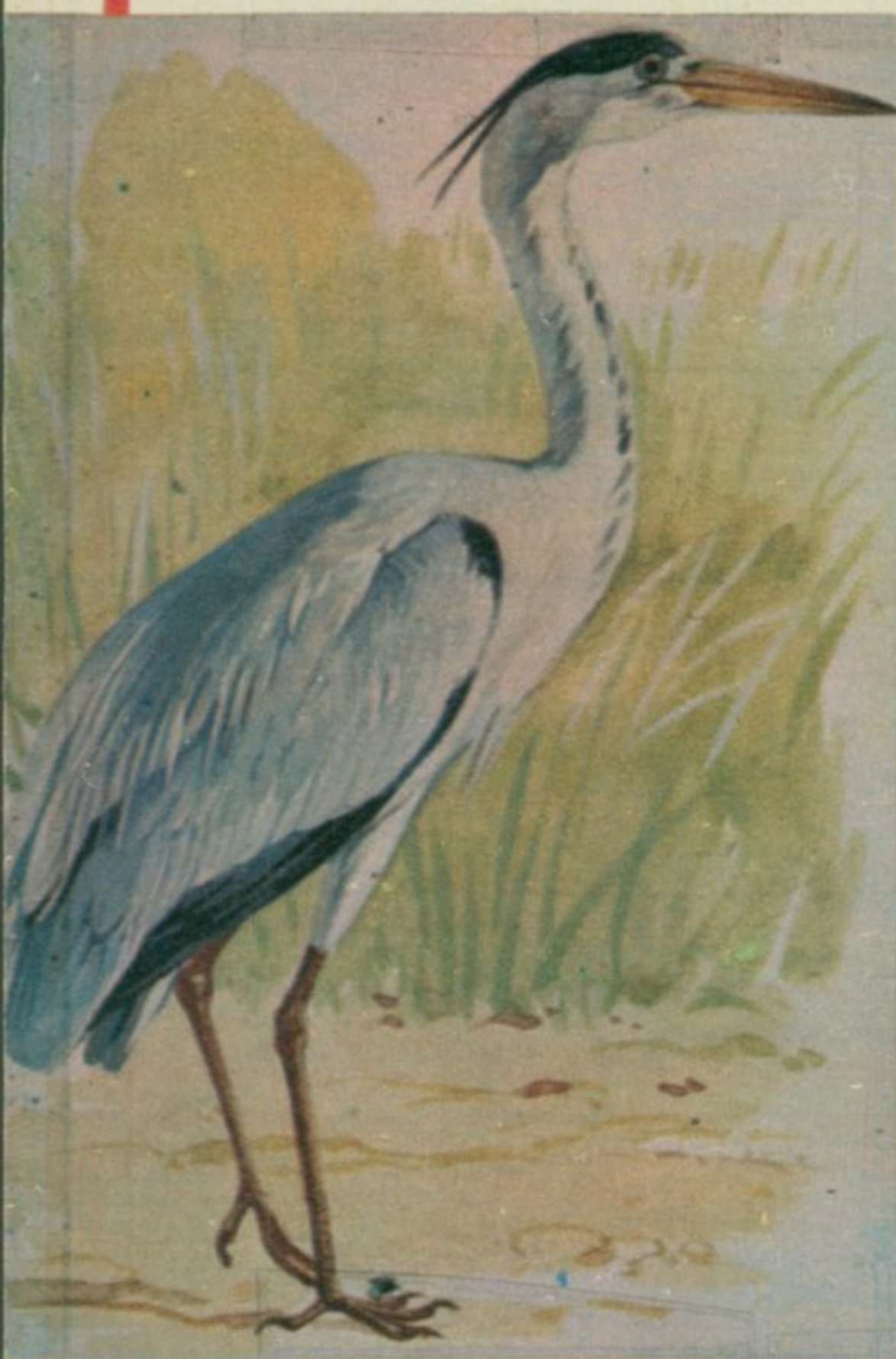

МОЖЕ ЛИ
НОЈ
ДА ЛЕТИ?

ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО

5

НОЈ — Највећа и најбржа жива птица: висина му достиже 2,5 м, тежина 150 кг а брзина 60 км на час. Захваљујући одличном виду, снажним ногама и брзини може да умакне свакој опасности. Ловци на коњима никада га не би погодили да ној нема чудну навику да трчи у великим круговима. Јаје му је велико као 20 кокошијих и укусно и због тога као и због скупог перја истребљен је у Азији тако да га данас има само у травнатим и песковитим областима Африке. Живи колико и човек и добро подноси заточеништво.

6

ЧАПЉА — Има је безброј врста а најпознатије су: сива (на слици), царска, црвена, мала и велика плава, мала и велика бела, голијат, жута, зелена. То је водена птица штакара дугачких ногу и врата и оштрог кљуна којим лови рибе, водене животиње, инсекте. Живи у већим групама, има је свуда у свету и спада у селице. Најлепша је велика бела чапља којој је због лепоте свадбеног перја што јој расте у периоду парења претила опасност да буде истребљена. Данас је у многим земљама штити закон о лову.

ПЕТНАЕСТОГОДИШЊИ КАПЕТАН

ПО
РОМАНУ
ЖИЛА
ВЕРНА

Једног фебруарског дана 1872. брод „Пилигрим“ који припада флоти Ч.В. Велдона из Сан Франциска, плови према матичној луци да би искрцао своје мајобродне путнике...

ПОЛА САТА КАСНИЈЕ, КАПЕТАН, КУВАР НЕГОРО И ДИК СЕНД СУ БИЛИ БЛИЗУ ОЛУПИНЕ...

КАКВУ ЛИ ТО ТАЈНУ КРИЈУ ОВИХ ПЕТ ЉУДИ И БРОД?

ДОБРО,
ТОМ. ДОБРО-
ДОШЛИ НА НАШ БРОД!
ОСТАЈЕТЕ ОВДЕ ЗА
СВЕ ВРЕМЕ
ПУТА!

ХВАЛА,
КАПЕТАНЕ!
УВЕК
ЋЕМО ВАМ
СТАЈАТИ
НА РАСПО-
ЛАГАЊУ!

ПОСЛЕ НЕКОЛИКО ДАНА, ТОМ И ЊЕ-
ГОВИ СУ СЕ СПРИДАТЕЉИЛИ СА МА-
ЛИМ ЋЕКОМ И СА ДИКОМ...

БРАВО, ДИНГО!
ТИ СИ НАПamet-
НИИ ПАС...

ХАЈДЕ, СКОЧИ ПО-
НОВО! ДОШ ДЕД-
НОМ, ДИНГО...

ДИВАН ДЕЧКО ОВАД „МАЛИ НА БРОДУ“ КАПЕТАНЕ,
И МОЈ МУЖ ТО СМАТРА.

СВАКАКО,
ГОСПОЂО ВЕЛДОН.
ОСИМ ТОГА, ВЕОМА ЈЕ
ВРЕДАН. КО ЗНА, МОЖ-
ДА ЋЕ ДЕДНОГ ДА-
НА И ОН УПРАВЉАТИ
БРОДОМ!

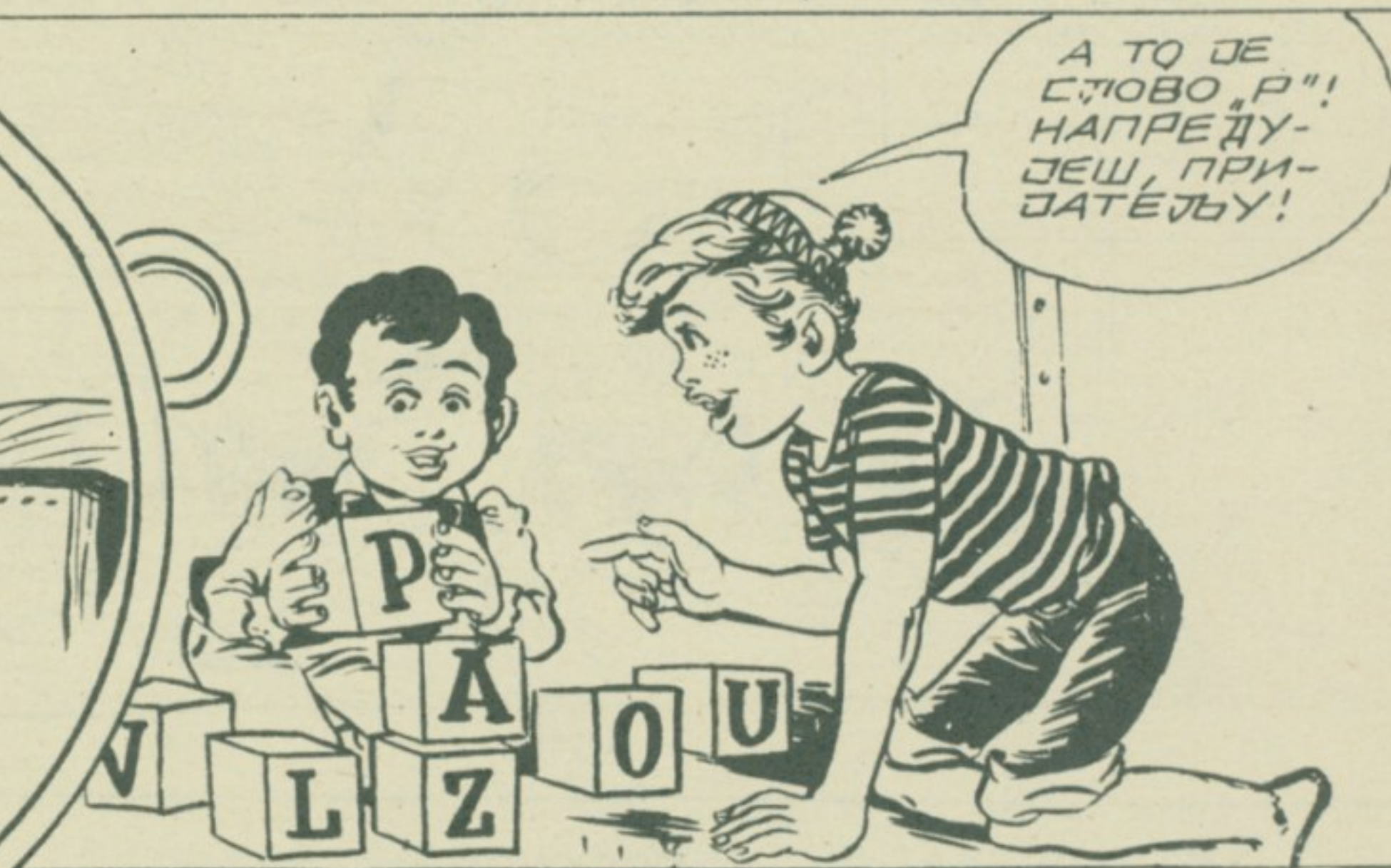
ШТО СЕ ТИЧЕ БЕНЕДИКТА, РОЂАКА ГОСПОЂЕ
ВЕЛДОН, ОН НЕ ОДУСТАЈЕ ОД СВОГ ХОБИЈА...

ТОГ ИСТОГ ДАНА, ДОК ДИК СЕНД УЧИ
МАЛОГ ЋЕКА ДА ЧИТА...

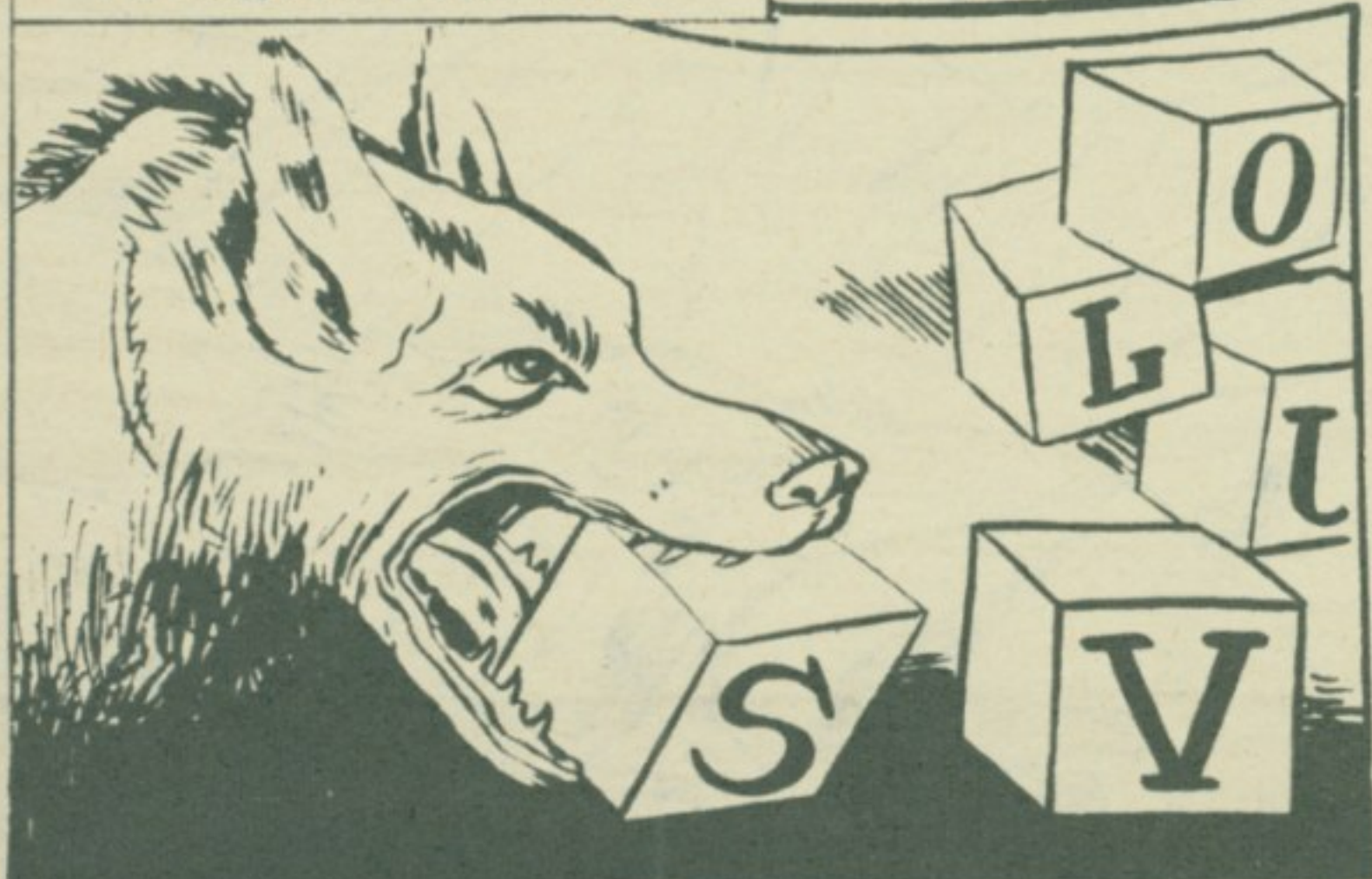
АЛИ, РОЂАЧЕ!
МОГУ ЛИ ДА
ЗНАМ ШТА
ТРАЖИТЕ?

ЛЕПТИРОВЕ!
АЛИ,
НИСАМ
НАШАО НИ
ЈЕДНОГ!

А ТО ЈЕ
СЛОВО „Р“!
НАПРЕДУ-
ЈЕШ, ПРИ-
ДАТЕЉУ!

ДИНГО СЕ
ПРИБЛИЖИО И...

ОВО ЈЕ ЧУДНО, ЋЕК!
ГЛЕДАЈ! ДИНГО ЈЕ ПРО-
НАШАО СЛОВА S.V. И ОД-
ВОДИО ОД ОСТАЛИХ
КОЦКИ...

НАРАВНО,
НЕКА ТАДНА
КРИЈЕ СЕ
ИЗА ОГРЛИЦЕ
И ОВОГ
ПОСТУПКА
ПСА
ДИНГА!

БРОД „ПИЛГРИМ“
МИРНО ЈЕ
НАСТАВЉАО
ПЛОВИДБУ ПРЕМА
САН ФРАНЦИСКУ...

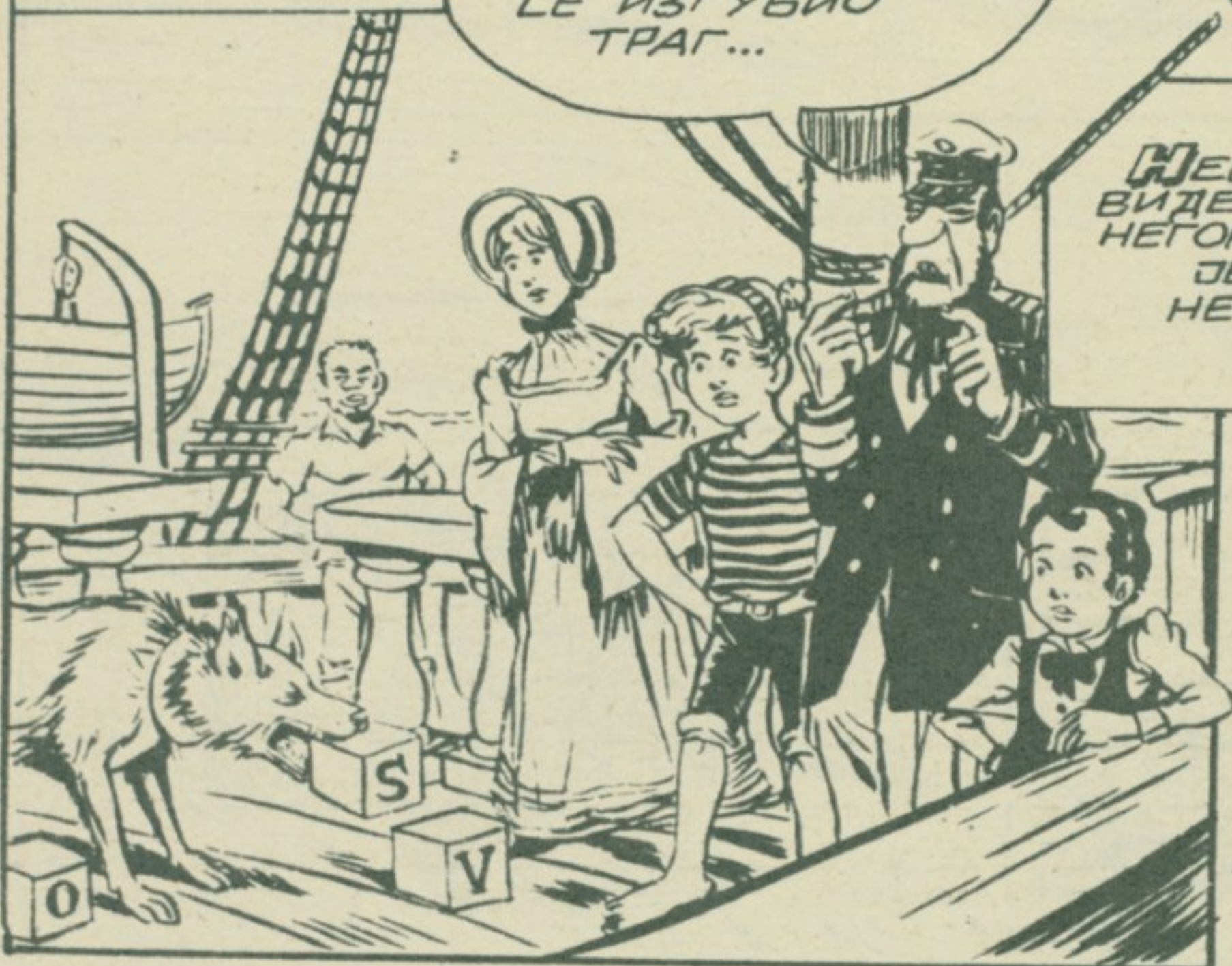
ДИК ЈЕ
ПОЗВАО
КАПЕТАНА
И ДИНГО ЈЕ
ПОНОВО
ИЗДВОЈИО
ИСТА
СЛОВА...

ТО СУ ИНИЦИЈА-
ЛИ КОЈЕ НОСИ НА
ОГРЛИЦИ.
ТО МЕ ЈЕ ПОДСЕТИЛО
НА ЈЕДНОГ
ФРАНЦУСКОГ ИСТРА-
ЖИВАЧА, САНДУЕЛА
ВЕРНОНА КОЈИ ЈЕ
ОТИШАО У АФРИКУ
И ТАМО МУ
СЕ ИЗГУБИО
ТРАГ...

ЧУДНОВАТО, ЧЕК. ДИНГО КАО ДА ЈЕ
ОПСЕДНУТ ТИМ СЛОВИМА. ОН УМЕ
ДА ИХ РАЗЛИКУЈЕ ОД ОСТАЛИХ
СЛОВА!

НЕШТО КАСНИЈЕ,
ВИДЕВШИ КУВАРА
НЕГОРА ЖИВОТИЊА
ЈЕ ПОЧЕЛА ДА
НЕПРИЈАТЕЉСКИ
РЕЖИ...

ОВО ЈЕ
ВЕОМА
ЧУДНО...

СЛЕДЕЋЕГ ДАНА...

КИТ
С ЛЕВА!

БРЗО
СПУСТИТЕ
ЧАМАЦ! АКО ГА
УХВАТИМО,
ПОВЕЋАЋЕМО
НАШЕ РЕ-
ЗЕРВЕ
УЉА!

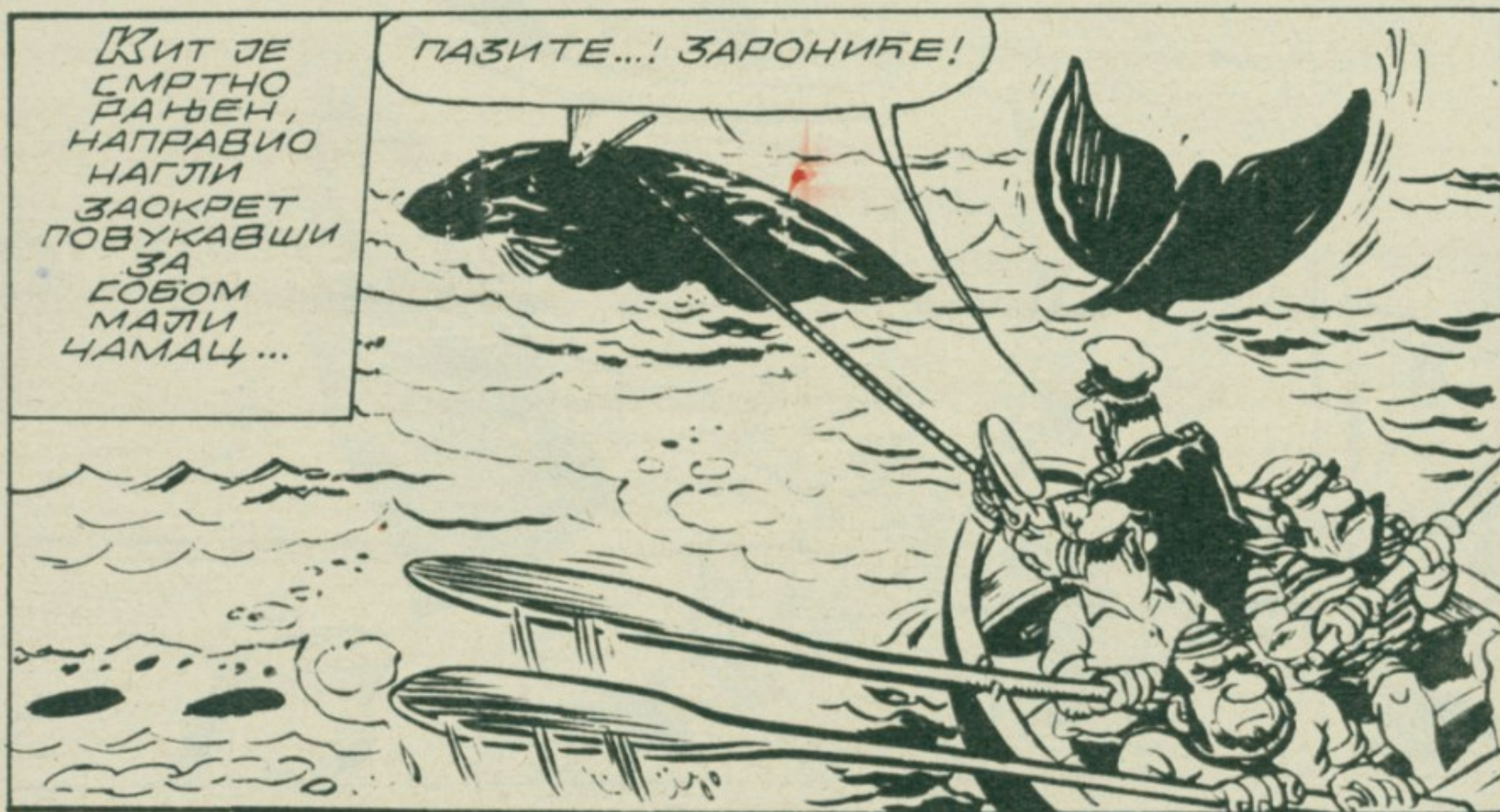
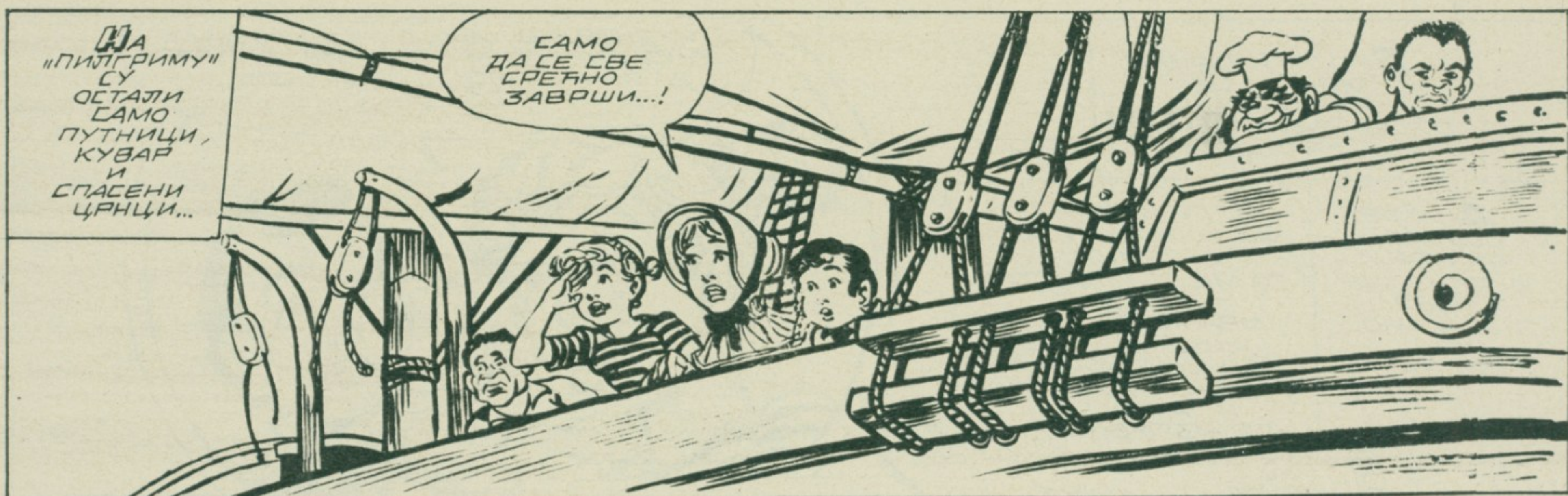
НЕКОЛИКО МИНУ-
ТА КАСНИЈЕ, БАРКА
СЕ ПРИБЛИЖИЛА
ОГРОМНОЈ
ЖИВОТИЊИ...

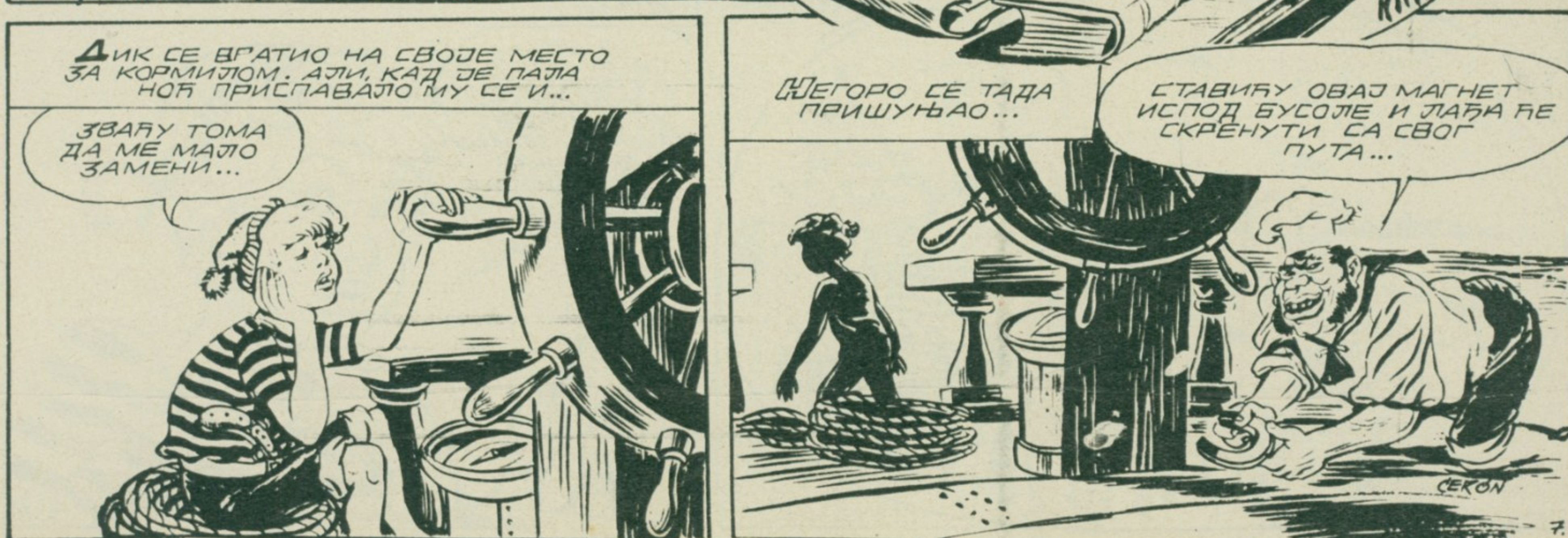
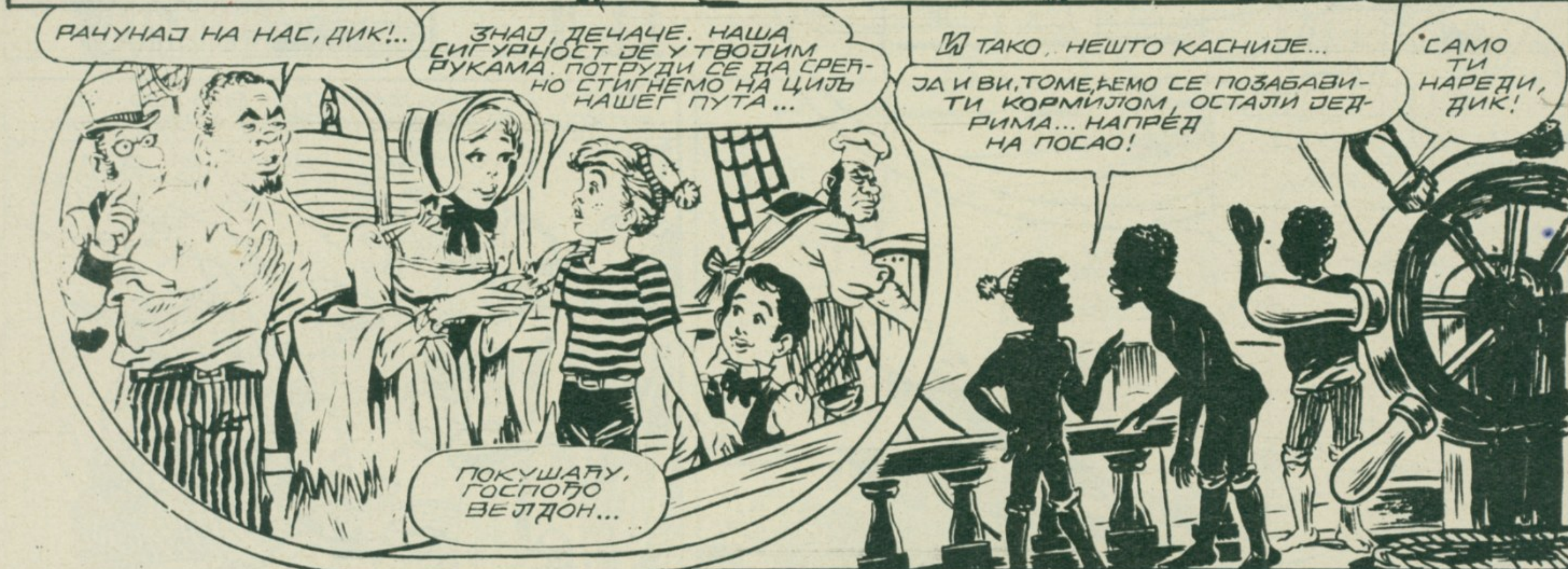
СПРЕМИТЕ СЕ,
МОМЦИ! САД ЋУ
ДА БАЦИМ
ХАРПУН!

МОГУ
ЈИ С ВАМА
КАПЕТА-
НЕ?

НЕ, ДИК! ОСТАНИ
ДА УПРАВЉАШ БРО-
ДОМ ДОК СЕ НЕ
ВРАТИМ...

ТРИ ДАНА КАСНИЈЕ, МЛАДИ
КАПЕТАН „ПИЛГРИМА“ ИЗГЛЕДАО
ЈЕ ВЕОМА ЗАБРИНУТ...

НЕ РАЗУМЕМ! ПО МОЈИМ
ПРОРАЧУНИМА, ТРЕБА ДА СМО
БЛИЗУ АМЕРИЧКЕ ОБАЛЕ... А
ДОШ НИСМО СРЕЛИ НИЈЕ-
ДАН БРОД!

ХИ, ХИ!
МОЈ ПЛАН
ДАДЕ
ОДЛИЧНЕ
РЕЗУЛ-
ТАТЕ...

НАРЕДНИХ ДАНА,
ВАРОМЕТАР ЈЕ
НАГЛО ПАДАО...

ЗАХВАТА НАС
БУРА! СВИ НА
СВОЈА МЕСТА!

НЕГОРО СЕ ПРИБЛИЖИО ДА БИ УЗЕО МАГ-
НЕТ КОДИ ЈЕ СТАВИО ИСПОД БУСОЛЕ, АЛИ...

ШТА РАДИШ ОВДЕ,
НЕГОРО...?

ЈА... ОВАД...
САМО ПРОЛА-
ЗИМ!

ОДЈАЗИ...! АКО ТЕ ДОШ ЈЕДНОМ
ВИДИМ КАКО СЕ ОВУДА МУВАШ, НА-
РЕДИЋУ ХЕРКУЉУ ДА ТЕ БАЦИ
У МОРЕ!

ПРОШЛО ЈЕ НЕКО-
ЛИКО НЕДЕЉА, И
ЈЕДНОГ ЈУТРА...

КОПНО!
КОПНО НА
ВИДИКУ...!

УЧИНИЋУ
ТО СА ЗАДО-
ВОЉСТВОМ,
КАПЕТАНЕ...

АЛИ...

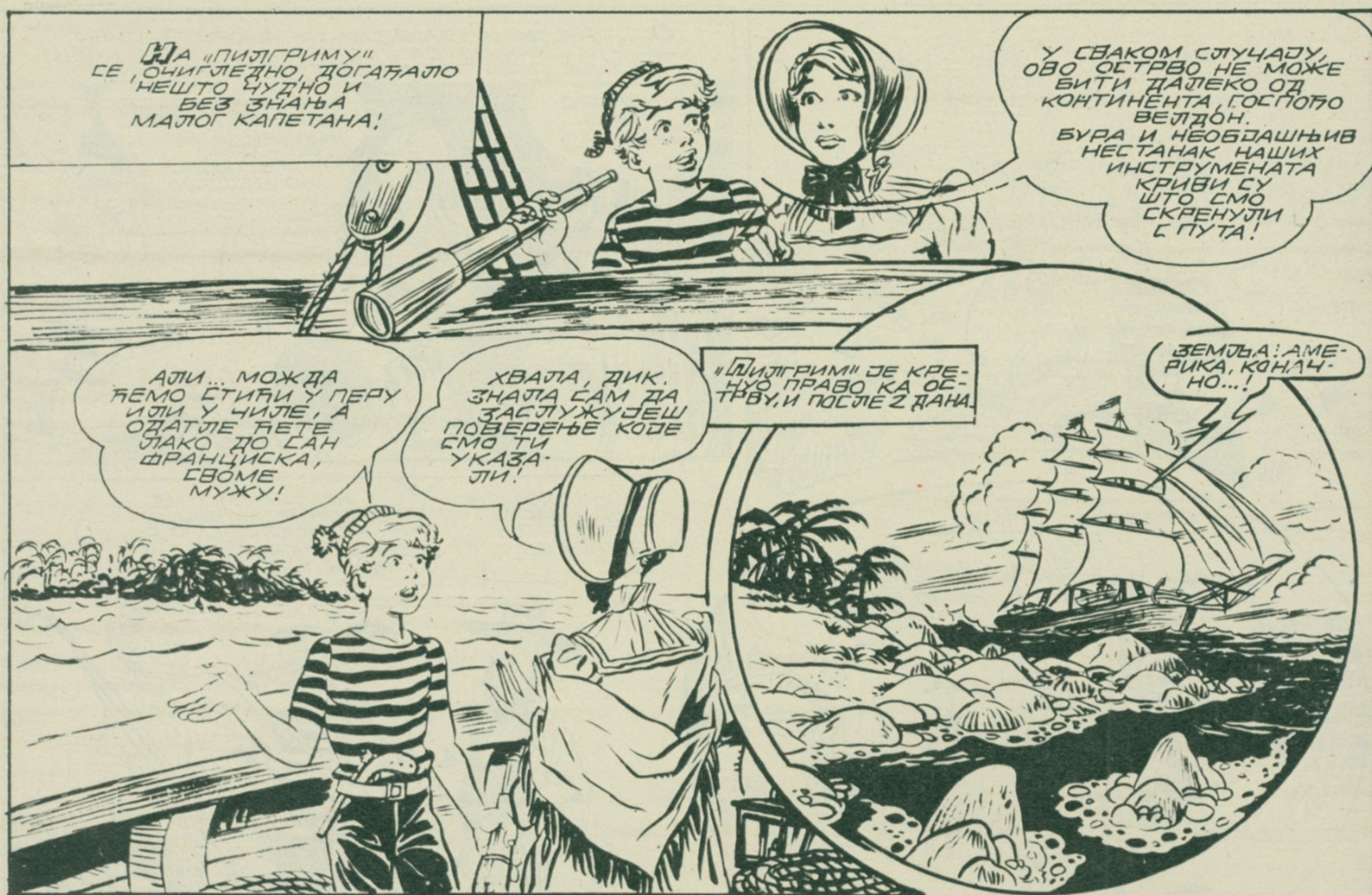
ТО ЈЕ
САМО НЕКО
ОСТРВО! НЕ
РАЗУМЕМ КА-
КО СМО СЕ
НАШЛИ ТОЛИ-
КО ДАЛЕКО
ОД АМЕ-
РИЧКЕ
ОБАЛЕ?

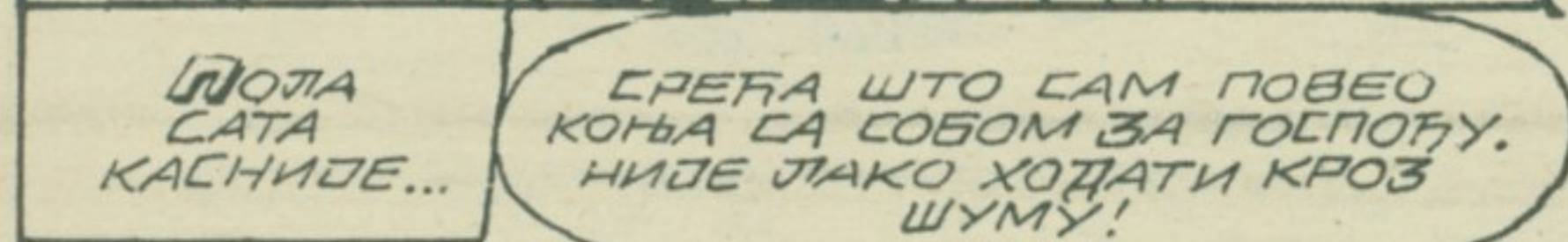
АМЕ-
РИКА КО-
НАЧНО!

УРАА!

ДАЈ
БОЖЕ...!

УВЕРЕНИ
ДА СУ СЕ
ИСКРЦАЛИ
НА АМЕРИЧКИ
КОНТИНЕНТ,
ДИК СЕНД
И ЊЕГОВИ
ПРИЈАТЕЉИ
ПРИХВАТИЛИ
СУ
ХАРИСОВУ
ПОМОЋ...

...КОЈИ ТРЕБА ДА ИХ ПРОВЕДЕ КРОЗ
ШУМУ ДО КУЋЕ СВОГА БРАТА...

НЕ БИХ
РЕКАО ДА
ЈЕ ОВО
ТИПИЧНА
АМЕРИЧКА
ШУМА...

ТРЕБЕЋ ДАНА
НАПОРНОГ
МАРША...

ЕО! ЖИРАФЕ!
ОТКАД У
АМЕРИЦИ ИМА
ЖИРАФА?

НЕ, ТО НИСУ ЖИРАФЕ,
МЛАДИЋУ... ТО СУ ЖИВОТИ-
ЊЕ КОЈЕ ПРИПАДАЈУ
ЈЕДНОЈ ПОСЕБНОЈ
ВРСТИ НОЋЕВА!

ХМ!

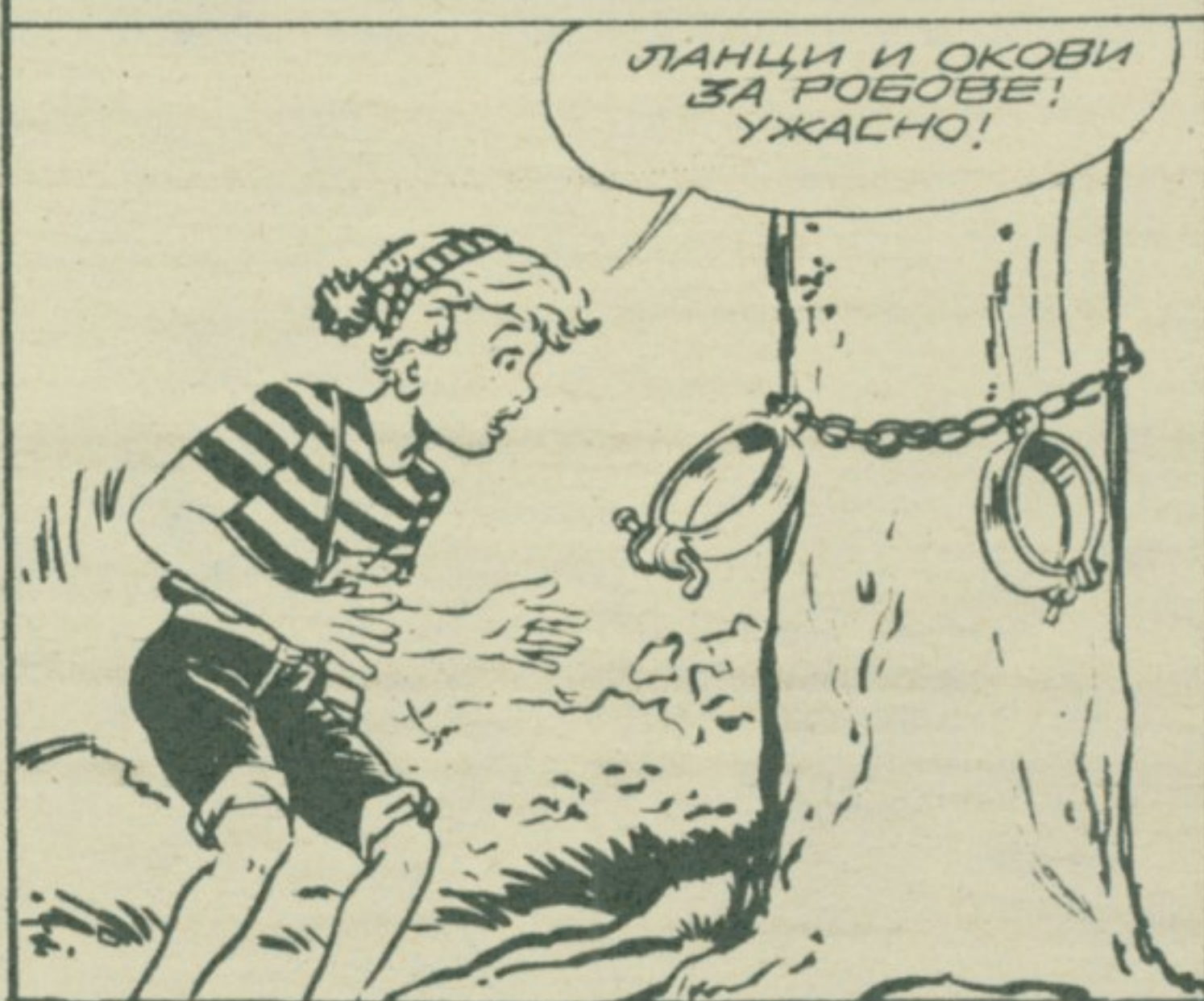
А КАД ЈЕ
ПАО МРАК И
ДОК СЕ ЧИТА-
ВА ГРУПА
ОДМАРАЛА...

НИЈСКИ КОЊ! ТО ЈЕ У
АМЕРИЦИ НЕМОГУЋЕ... ТАД
ХАРИС НАС ЈЕ ПРЕВАРИО!
ДА СЕ НИЈЕ ПОВЕЗАО СА
НЕГОРОМ, КОГА НИКО
НИЈЕ ВИДЕО?

Али ДИКОВИМ ИЗНЕНАЂЕЊИМА
НИЈЕ БИЛО КРАДА...

ЛАНЦИ И ОКОВИ
ЗА РОБОВЕ!
УЖАСНО!

ДИК ЈЕ ПОДУМИО ДА ПРОБУДИ ТОМА, И...

ХЕО, ТОМЕ!
ОВО НИЈЕ
АМЕРИКА! ОВО
ЈЕ... СРЕДЊА
АФРИКА.
ОНАЈ ТИП
НАС ЈЕ
ЛАГАО...

ОХ!

ТАД БЕДНИК ЈЕ
ПОВЕГАО,
ДИК...

ХАРИС ДЕ, ЗАПРАВО, ОТИШАО ДА СЕ ПРИДРУЖИ НЕКОМ КОГА МИ ДОБРО ПОЗНАЈЕМО...

НИДЕ ТРЕБАЛО ДА ИХ НАПУСТИШ ТАКО БРЗО! МАЛО ЈЕ НЕДОСТАЈАЛО ПА ДА БУДУ У НАШИМ РУКАМА.

БИЛО ЈЕ НЕ-МОГУЋЕ, НЕГОРО. ОНАД МАЛИШАН ЈЕ ПОЧЕО ДА СУМЊА И БИО ЈЕ НА СВЕ СПРЕМАН!

НАДАМ СЕ ДА ЋЕ СЕ МОЈИ НАПОРИ ОТКАКО САМ ЗАПОСЛЕЊЕН НА "ПИЛГРИМУ" ИСПЛАТИТИ, ХАРИС. МОРАМО ДА ЗАРОБИМО ОНИХ ПЕТ ЦРНАЦА. ДОБРО ЋЕМО ЗАРАДИТИ КАД ИХ БУДЕМО ПРОДАЛИ!

ДИК ДЕ САДА БИО СИГУРАН ДА СЕ НАЈАЗИ НЕГДЕ У АФРИЦИ, МЕЂУ ТРГОВЦИМА РОБЉЕМ...

САД МИ ДЕ СВЕ ЈАСНО, ТОМ. НЕГОРО ЈЕ НАМЕРНО СКРЕНУО "ПИЛГРИМ" СА ПУТА ДА БИ НАС ДОВЕО НА ОВО ГРОЗНО МЕСТО...

У ТОМ ТРЕНУТКУ...

ЕД! ПАЗИ! ДИНГО НАС ЈЕ ОТКРИО!

ДОК ПЕТНАЕСТОГОДИШЊИ КАПЕТАН ИЗВЛАЧИ ЗАКЉУЧКЕ...

СВРШИЋУ ЈЕДНОМ ЗАУВЕК СТОБОМ, ПРОКЉЕТО ПСЕТО!

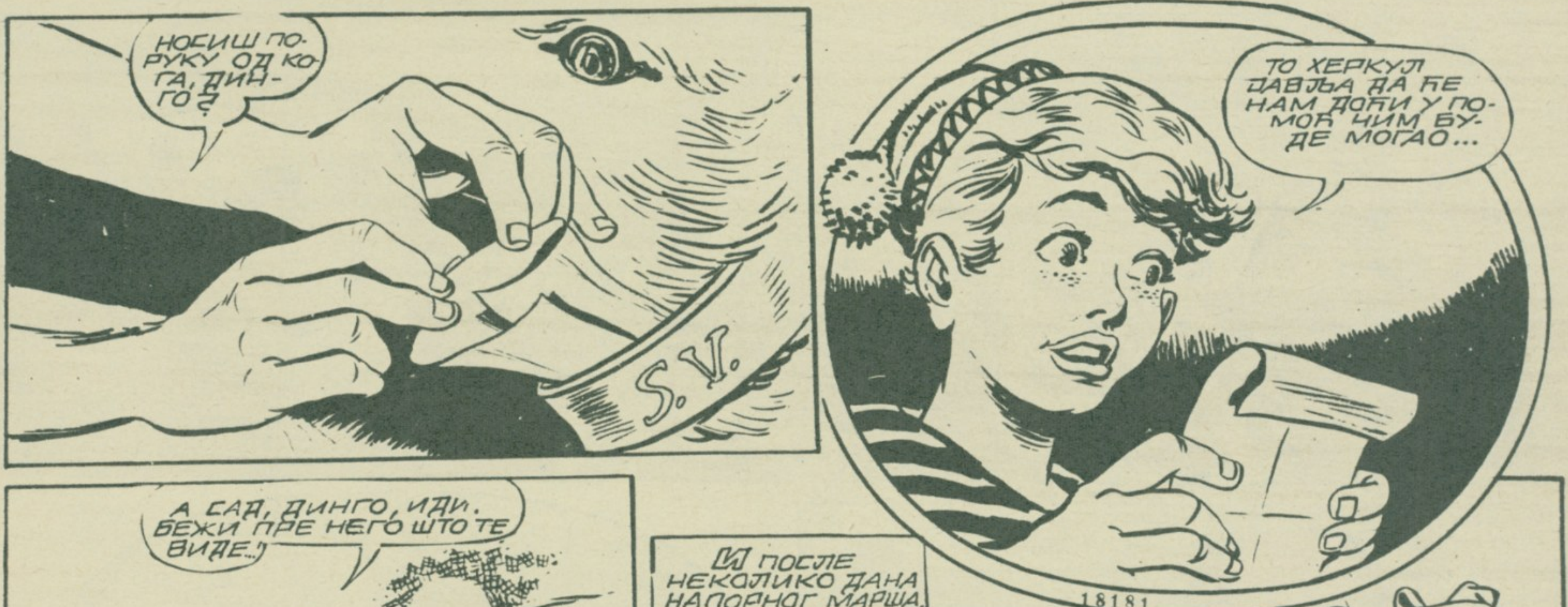

ЗАШТО ТОЛИКО МРЗИШ ТУ ЖИВОТИЊУ?

ТО ДЕ СТАРА ПРИЧА, ХАРИС. ХА, ХА, ХА! САД ДЕ ТЕШКО РАЊЕН!

МАЛИ
КАПЕТАН БИО
ЈЕ ВИШЕ
НЕГО
ЗАПРЕПАШЋЕН.
СВЕ ЈЕ
МОГАО ДА
ОЧЕКУЈЕ
АЛИ НЕ
ДА ЋЕ ГА
ПРОДАВАТИ...

ЈА САМ ГРАЂАНИН
СЈЕДИЊЕНИХ ДРЖАВА
И ОВО ЋЕ ВАС СКУПО
СТАЈАТИ!

МИСЛИШ?
ХА, ХА!
ЈЕНКИ!

У ТОМ ТРЕНУТКУ,
ПОДАВИЛИ СУ СЕ ДВА
ЧОВЕКА КОЈЕ ДОБРО
ПОЗНАЈЕМО...

ЕЈ...? НЕГОРО И ХАРИС!
ОДАВНО САМ СУМЊАО
ДА СТЕ ВАС
ДВОЈИЦА
У ВЕЗИ!

ДИК СЕ БАЦИО НА ЊИХ...

ДРЖИТЕ
ГА!

КАДАЋЕТЕ
СЕ ЗБОГ
ОВОГА!

ДОСТА, КАПЕТАНЕ,
САМ СИ ТАКО
ХТЕО... УМРЕГЕШ
КАКО ТО ОДГОВАРА
ТВОМ РАНГУ,
КАПЕТАНСКОМ
РАНГУ!
ХА! ХА! ХА!

И ДОШ НЕШТО,
ДРСКИ МЛАДИ КАПЕТАНЕ...
ХА! ХА! МОГУ ТИ
РЕЋИ ДА СУ ГОСПОЂА
ВЕЈДОН, ЊЕН СИН
И ЊЕН РОЂАК МРТВИ.
МОЋЕ
САУЧЕШЋЕ!

НЕ...!
ТО
НИЈЕ
МОГУ-
ЋЕ...!

ПЕТНАЕСТОГОДИШЊИ КАПЕТАН
ДИК СЕНД БРЗО ЈЕ САВЛАДАН...

ОХ... ВАЉДА НИЈЕ
ИСТИНА ОНО ШТО МИ
ЈЕ ОНАЈ БЕДНИК
ХАРИС РЕКАО?

НЕГОРО ОБДАШЊАВА КАКВУ СМРТ
СПРЕМА СВОМ МЛАДОМ СУПАРНИКУ...

ВИ СТА-
НОВНИЦИ ОВОГА
МЕСТА
ИМАЈЕТЕ
ЧАСТ
ДА ИСКОПА-
ТЕ РОВ...

ДИК СЕНД
ЈЕ БИО ХРАВАР
И КАО ПРАВИ
КАПЕТАН
ЈУНАЧКИ СЕ ДР-
ЖАО И НИДЕ
МОЉИО ЗА
МИЛОСТ,
ИПАК, БИО ЈЕ СУ-
ВИШЕ МЛАД
ДА УМРЕ...

ПРИДАТЕЉИ...
ГДЕ СТЕ?

ШТА СЕ ДЕСИЛО СА ГОСПОЊОМ ВЕЛДОН,
СУПРУГОМ ВЛАСНИКА "ПИЛГРИМА" ? ЊУ
СУ ОДВЕЛИ ТРГОВЦИ РОБЉЕМ...

ТОЛИКО ЖЕЛИМ ДА ВИДИМ
ТАТУ, ЦЕК! А КО ЗНА КАДА ЋЕМО
ГА ВИДЕТИ. ОТКАДА НАС ОВАД
ХАРИС ДРЖИ КОД
СЕБЕ, НЕМАМО
НИКАКВЕ ВЕСТИ
О ДИКУ...

НЕКОЛИКО ДАНА ПОСЛЕ ДОГАЂАДА КОДИ СЕ ОДИГРАО
У КАДОНДЕУ...

ЖАО МИ ЈЕ, ГОСПОЊО ВЕЛДОН, ДИК
СЕНД ЈЕ МРТАВ. ЖЕЛЕО БИХ ДА НА-
ПИШЕТЕ ПИСМО МУЖУ. НЕКА ПОША-
ЉЕ ВЕЛИКУ СУМУ НОВЦА У ЗАМЕ-
НУ ЗА ВАШУ
СЛОБОДУ!

С КОЈИМ
ПРАВОМ ТАКО
НЕШТО
ЗАХТЕВАТЕ?
НЕЋУ
НИШТА
ДА ПИШЕМ,
ГОСПОДИНЕ
ХАРИС!

НЕ БУДИТЕ
ГЛУПИ, ГОСПОЊО.
ДАЈЕМ ВАМ
ОСАМ ДАНА
ДА НАПИШЕТЕ
ПИСМО!

ОДМАХ ВАМ
КАЖЕМ, ХАРИС.
НЕЋУ ГА
НАПИСАТИ!

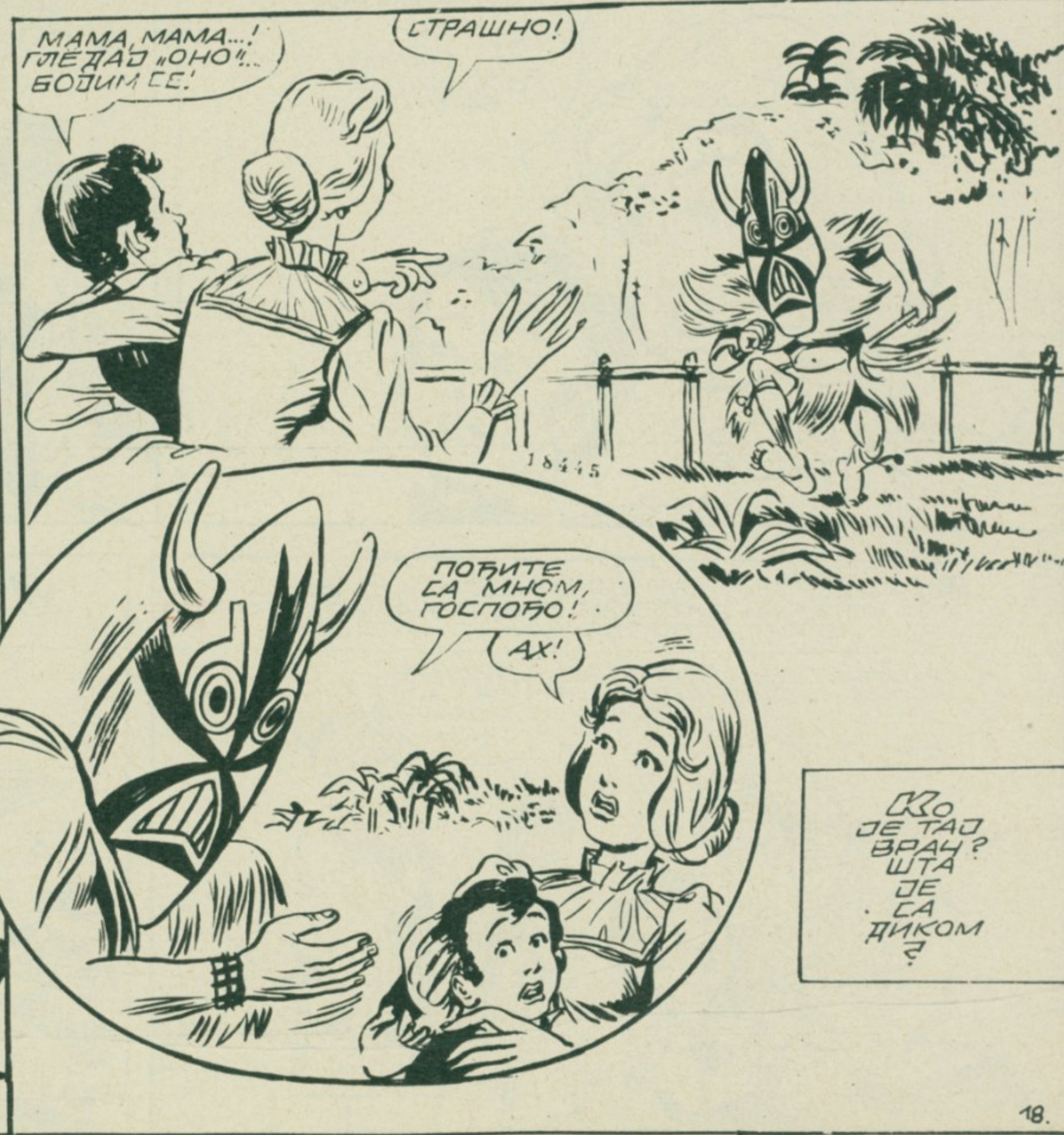
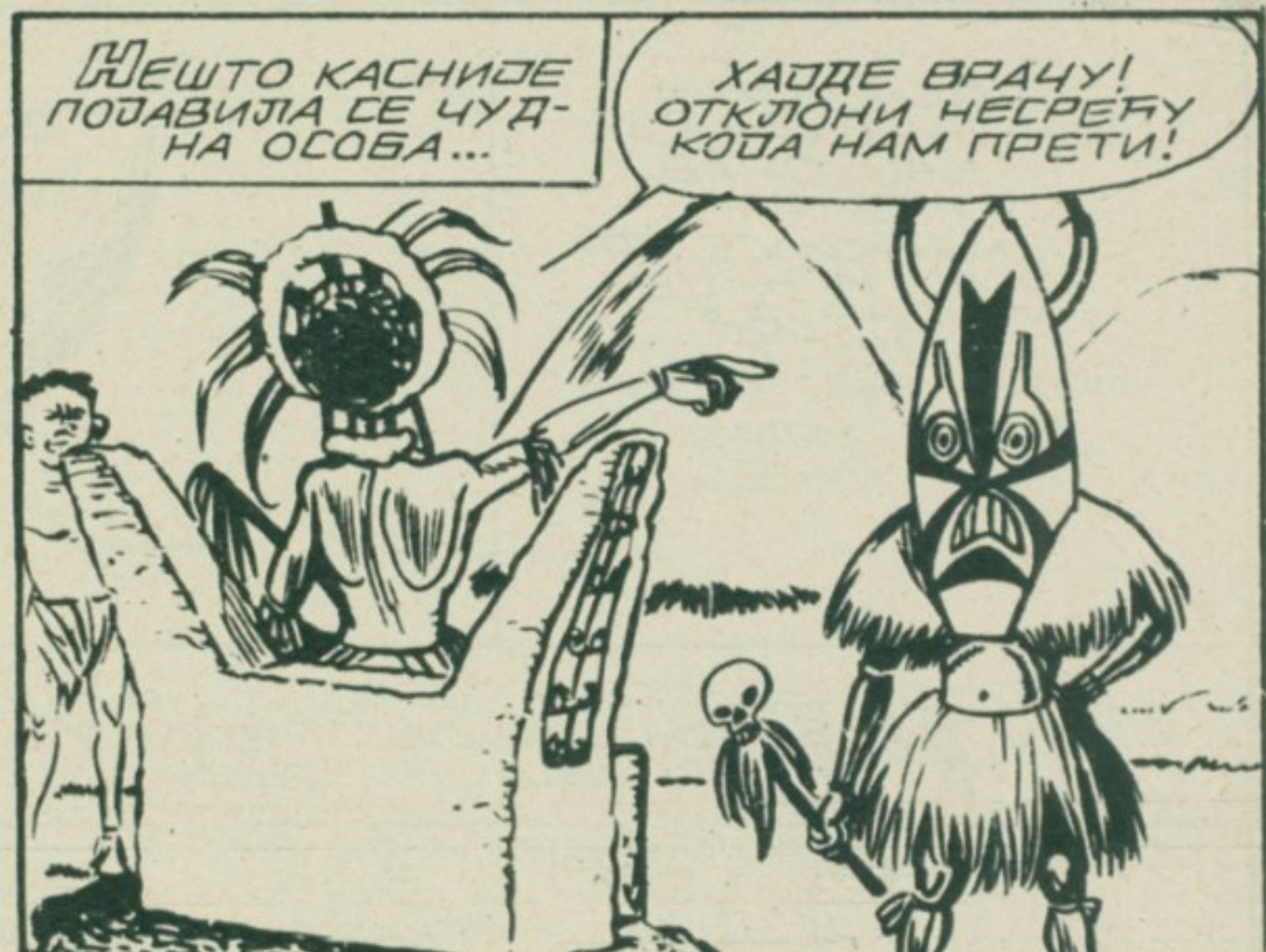
ЗАТИМ... ПЛАЋУЊИ ЈЕ ОТИШЛА КОД БЕНЕ-
ДИКТА КОДИ ЈЕ ЗАЈЕДНО С ЊОМ ЖАЉИО ЗБОГ
СМРТИ ПЕТНАЕСТОГОДИШЊЕГ КАПЕТАНА...

НЕШТО КАСНИЈЕ БЕНЕДИКТ СЕ, КАО И
ОБИЧНО, ПОСВЕТИО СВОМ ХОБИЈУ...

ОХ, КАКО ЈЕ ТО СТРАШНО,
МАМА. НАШ ПРИДАТЕЉ
ДИК!

БУДИТЕ
ЈАКИ,
РОЂА-
КО!

МОРАМ
ДА УХВАТИМ
ОВОГ РЕТКОГ
ЛЕПТИРА!
МОРАМ!

МЛАДА ЖЕНА
ЈЕ БИЛА
ПОЛУМРТВА
ОД СТРАХА!
ЗАР ЈОЈ НИЈЕ
БИЛО
ДОВОЉНО
НЕВОЉЕ И БЕЗ
ВРАЧА
КОЈИ ЈЕ НА
ГЛАВИ ИМАО
ЗАСТРАШУЈУЋУ
МАСКУ...

УПОМОГ...!
УПОМОГ...!

БОЖЕ! ОВАД ВРАЧ
ОТИМА! МОДУ РОЂА-
КУ И ДЕТЕ! КУДА ЈИ
ИХ ВОДИ... МОРАМ
ЗА ЊИМА...

ДИК! АЛИ... СВИ
СМО МИСЛИ-
ЛИ ДА СИ
МРТАВ!

НЕ БОЈТЕ
СЕ, ГОСПОЂО
ВЕЛДОН...

ПА, ТО ЈЕ ХЕРКУЛ!

ЗАХВАЉУЈУЋИ
ЊЕМУ, ВИ И ЦЕК
СТЕ СПА-
СЕНИ...

ЗАР ТО
НИЈЕ
ДИВНО?
ЈЕ ЈИ,
МАМА?

ОБЈАСНИЈУ ВАМ,
СВЕ ГОСПОЂО ВЕЛ-
ДОН! КАДА МЕ
ЈЕ ПОНЕЛА
ВОДА...

СПАСАО МЕ ЈЕ
ХЕРКУЛ, КОЈИ МЕ ЈЕ
ЧИТАВО ВРЕМЕ
ПРАТИО...

НЕ БОЈ СЕ
ДИК! ИЗВУГИ
ЋУ ТЕ
ОДАВДЕ...

CERON

19

ТАКО ЈЕ ДИК СЕНД ПОСТАО ЧЛАН ПОРОДИЦЕ. ПОСЛЕ ИЗВЕСНОГ ВРЕМЕНА КАДА ЈЕ ГОСПОДИН ВЕЛДОН ПРЕКО СВОЈИХ ПРИДАТЕЉА У АФРИЦИ УСПЕО ДА ОТКУПИ И ОСЛОБОДИ ТОМА И ОСТАЛЕ ЦРНЦЕ, У ДОМУ ВЕЛДОНОВИХ ОДРЖАНО ЈЕ ПРАВО СЛАВЉЕ. СЕТИЛИ СУ СЕ ТАДА И ПСА ДИНГА КОЈИ ЈЕ СТРАДАО У АФРИЦИ. СВЕТЕЋИ СВОГ НЕКАДАШЊЕГ ГОСПОДАРА Е. ВЕРНОНА КОГА ЈЕ УБИО ЊЕГОВ НЕКАДАШЊИ СЛУГА НЕГОРО.

ПРЕПАД ЈЕ БИО МУЊЕВИТ!
ВОЗАЧ ПОШТАНСКОГ АУТО-
МОБИЛА ХРАБРО СЕ ОДУ-
ПИРАО АЛИ...

ЗИП НОЛАН

НАПАДАЧИ СУ ПОКУ-
ПИЛИ ВРЕЊЕ С
НОВЦЕМ И ПОБЕГЛИ
У ДВА АУТО-
МОБИЛА...

ЈЕДНА ДЕВОЈКА НА СКУТЕРУ
ВИДЕЛА ИХ ЈЕ И ПРАТИЛА СВЕ
ДОК НИСУ УШЛИ У АУТО-
СТРАДУ...

ТРЕБА ДА
ТЕЛЕФОНИ-
РАМ ПОЛИ-
ЦИЈИ!

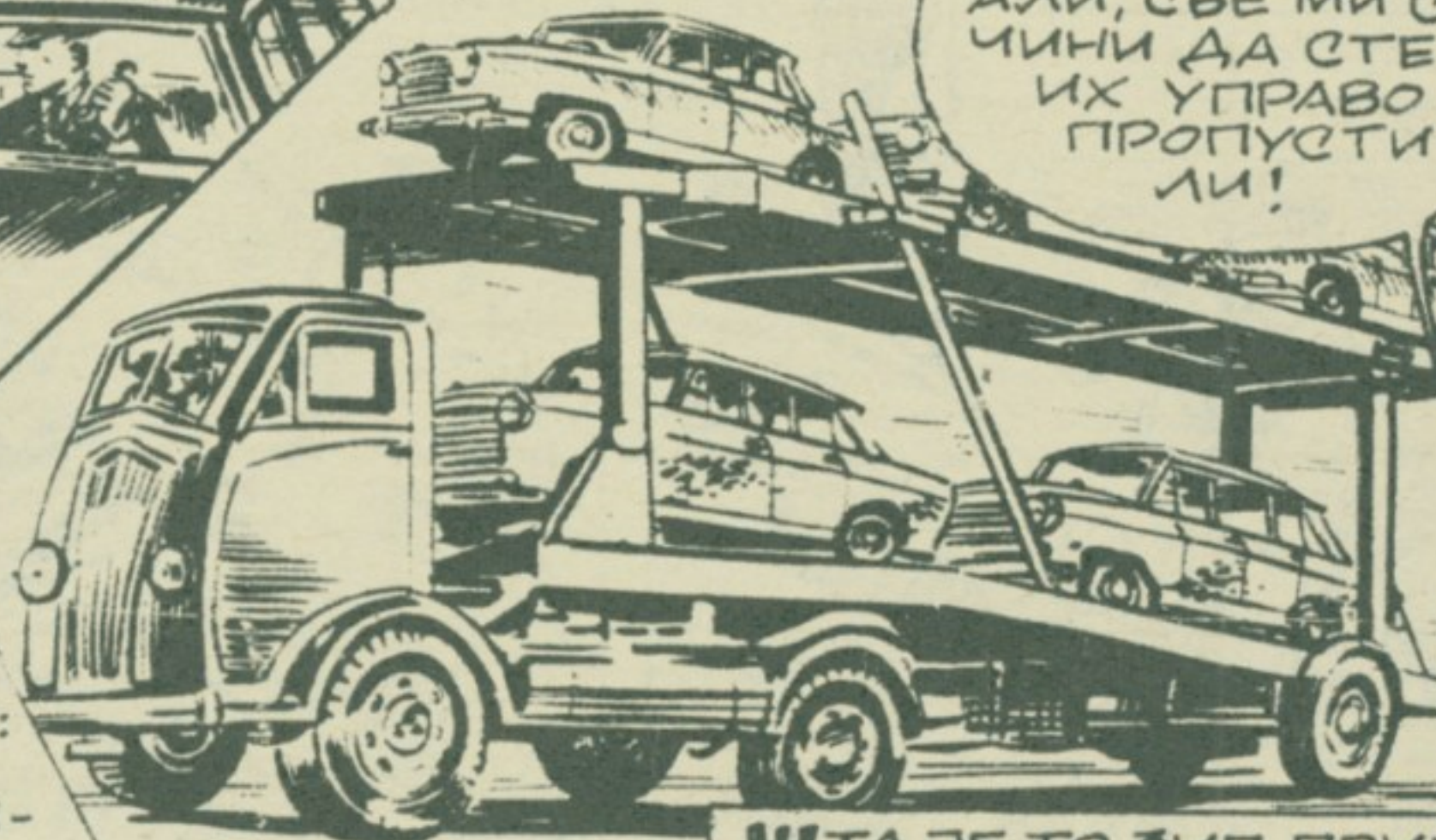

ВЕЋ ПОСЛЕ НЕКОЛИКО МИНУТА ПОЛИЦИЈА ЈЕ ЗА-
ТВОРИЛА СВЕ ПРИЛАЗЕ И ИЗЛАЗЕ СА АУТО-СТРАДЕ,
НА ЈЕДНОМ ТАКВОМ КОНТРОЛНОМ ПУНКТУ НАШАО
СЕ ЗИП НОЛАН...

САД КАД СУ НА АУТО-СТРАДИ
НЕ МОГУ НАМ УМАЊИ! МОРА-
ЋЕ ДА ПРОЉУ КРОЗ КОН-
ТРОЛУ

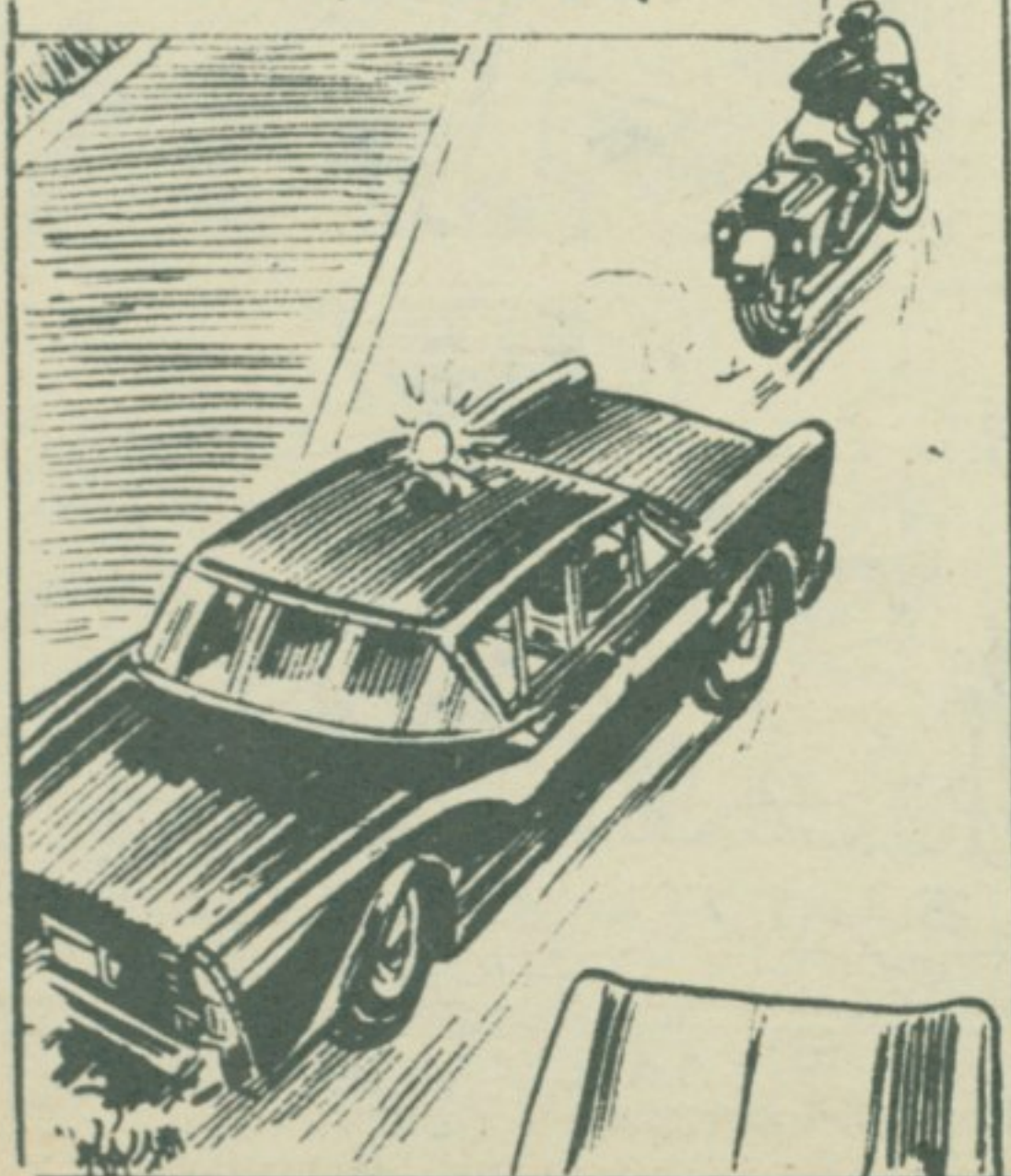
У ТЕО-
РИЈИ ЈЕ ТАКО!
АЛИ, СВЕ МИ СЕ
ЧИНИ ДА СТЕ
ИХ УПРАВО
ПРОПУСТИ-
ЛИ!

БИО ЈЕ УБЕЂЕН ДА
СУ ДВА АУТОМОБИЛА
СА ТРАНСПОРТЕРА
УЧЕСТВОВАЛА У
ПЉАЧКИ ПОШТАН-
СКИХ КОЛА!

ЗИП ЈЕ
БИО У ПРАВУ:
ПРОЗРЕО ЈЕ
ПЛАН ПЉАЧ-
КАША КОЈИ
СУ СВОЈА КОЛА „САКРИЛИ“
НА ЈЕДНОМ ПРЕТХОДНО
УКРАДЕНОМ
ТРАНСПОР-
ТЕРУ...

ОТКРИЛИ
СУ НАС!

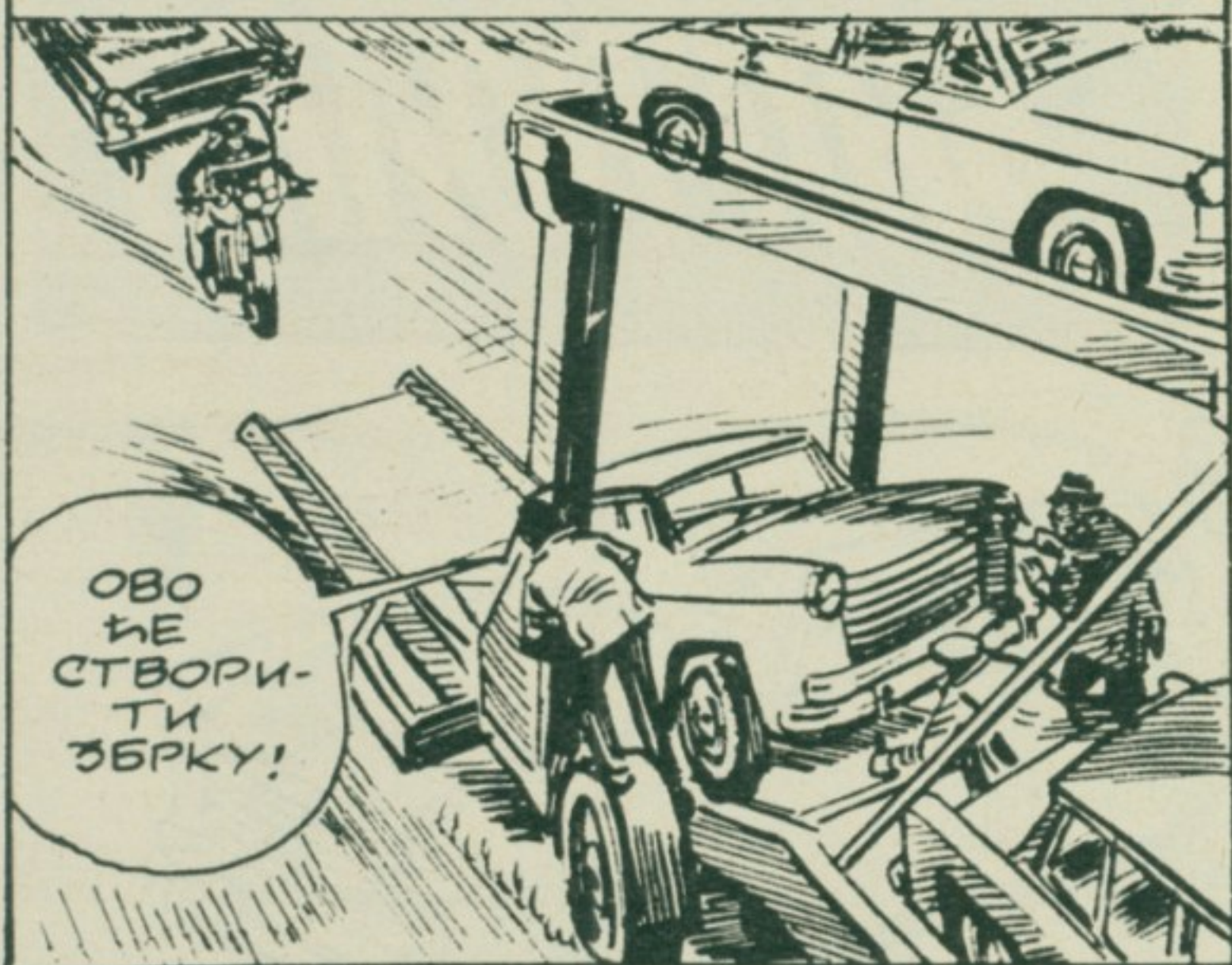

ШТА ЈЕ ТО ЗИП ПРИМЕТИО?

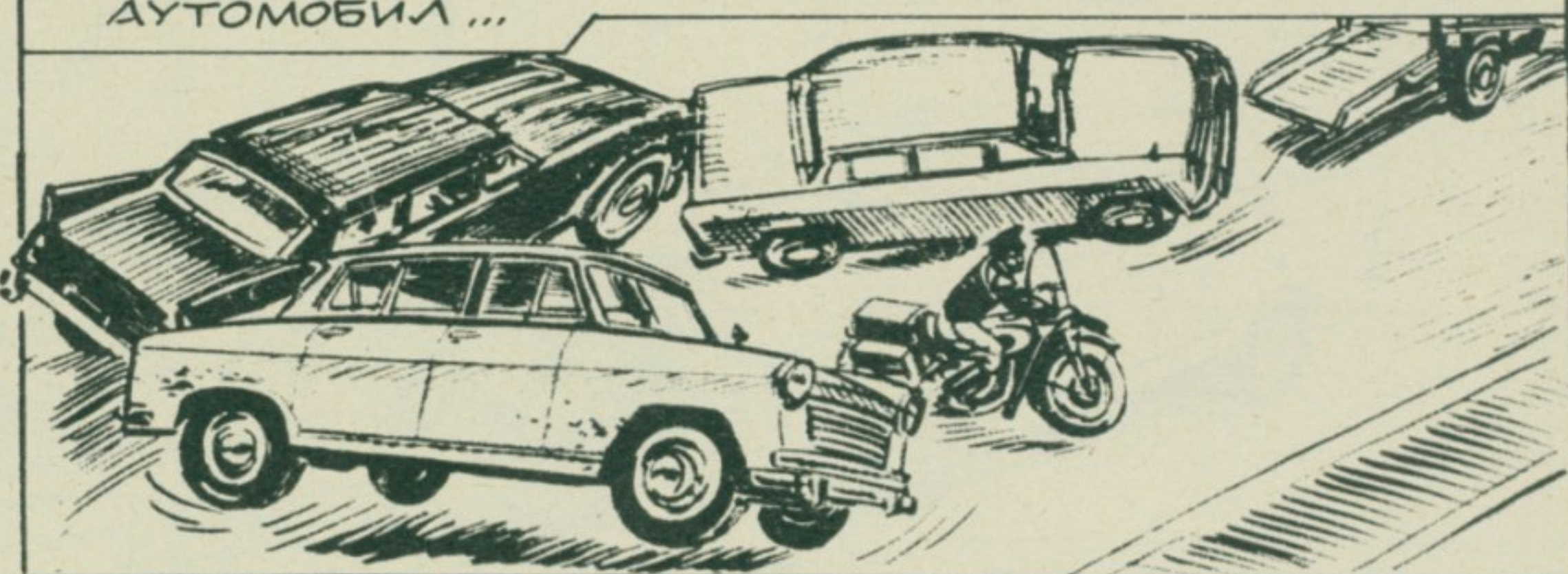
ХАЈДЕ!
УДЕСИЋЕ-
МО ТОГ
КАЈКА-
НА

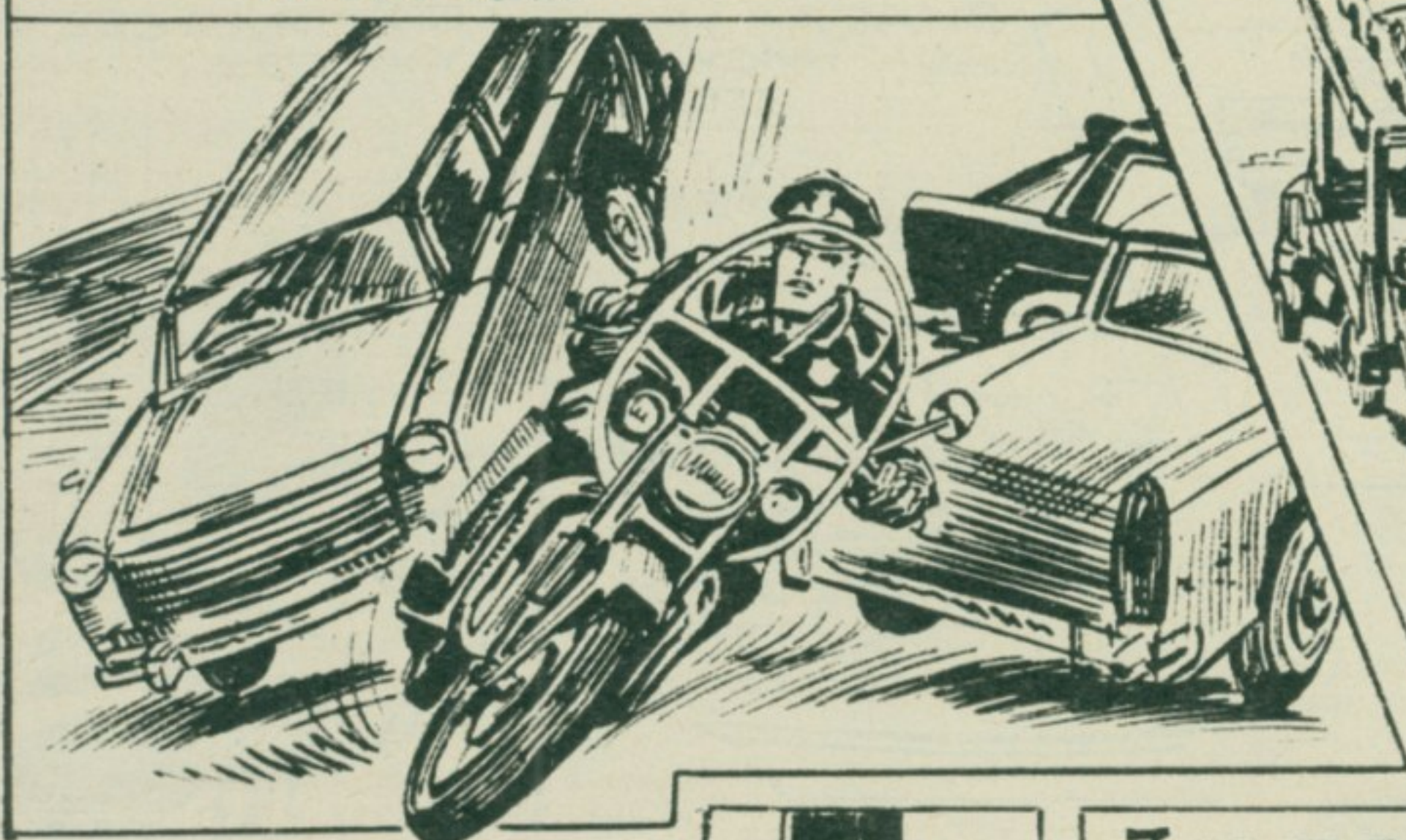
ГАНГСТЕРИ СУ НАЈПРЕ СПУСТИЛИ РАМПУ А ЗАТИМ...

...ГУРНУЛИ НИЗ ЊУ ДВОЈА КОЛА КОЈА СУ БИЛА НА ДОЊОЈ ПЛАТФОРМИ... ПРАВО НА ЗИПА И ПОЛИЦИЈСКИ АУТОМОБИЛ...

ИПАК, ЗИП ЈЕ УСПЕО ДА СЕ ПРОВУЧЕ...

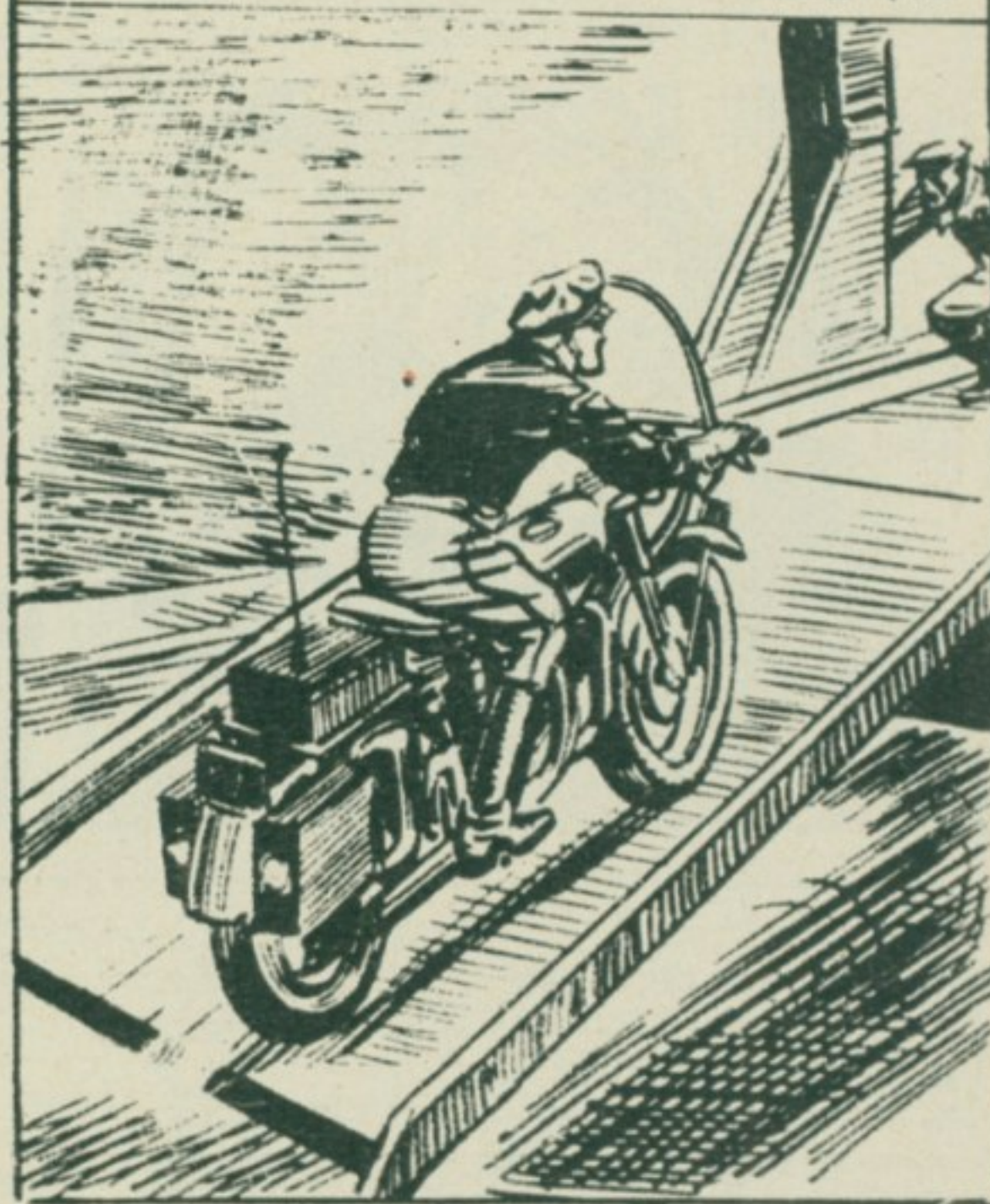

ОНАЈ НА МОТОРУ ЈОШ НАС ГОНИ!

ПУСТИ ГА! НЕ МОЖЕ НАС ЗАУСТАВИТИ!

ЗИП ЈЕ СВОЈИМ МОТОЦИКЛОМ ЈУРНУО УЗ РАМПУ...

ПЉАЧКАШИ СУ БИЛИ ИЗНЕНАЂЕНИ...

ЗИП ЈЕ ПАО ЗАЈЕДНО С МОТОЦИКЛОМ...

...АЛИ СЕ БРЗО СНАШАО... НЕКОЛИКО ВЕШТИХ УДАРАЦА...

А ОНДА СЕ СПОЉАШЊОМ ИВИЦОМ ТРАНСПОРТЕРА УПУТИО ПРЕМА ШОФЕРСКОЈ КАБИНИ...

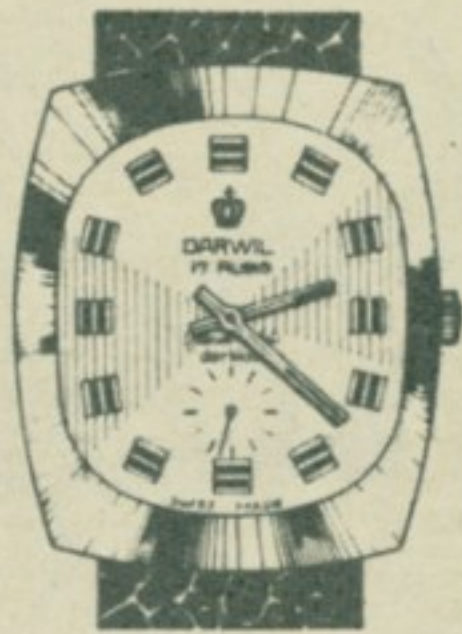
ПОБЕЂЕНИ СМО... У РЕДУ! АЛИ ШТА НАС ЈЕ ОДАЛО?

БЛАТО! КОЛА НА ДОЊОЈ ПЛАТФОРМИ ТРАНСПОРТЕРА, ОНА КОЈА СУ КОРИСТИЛИ ЗА ПЉАЧКУ, БИЛА СУ УПРСКАНА СВЕЖИМ БЛАТОМ! СИГУРАН ЗНАК ДА СУ СКОРО КОРИШЋЕНА!

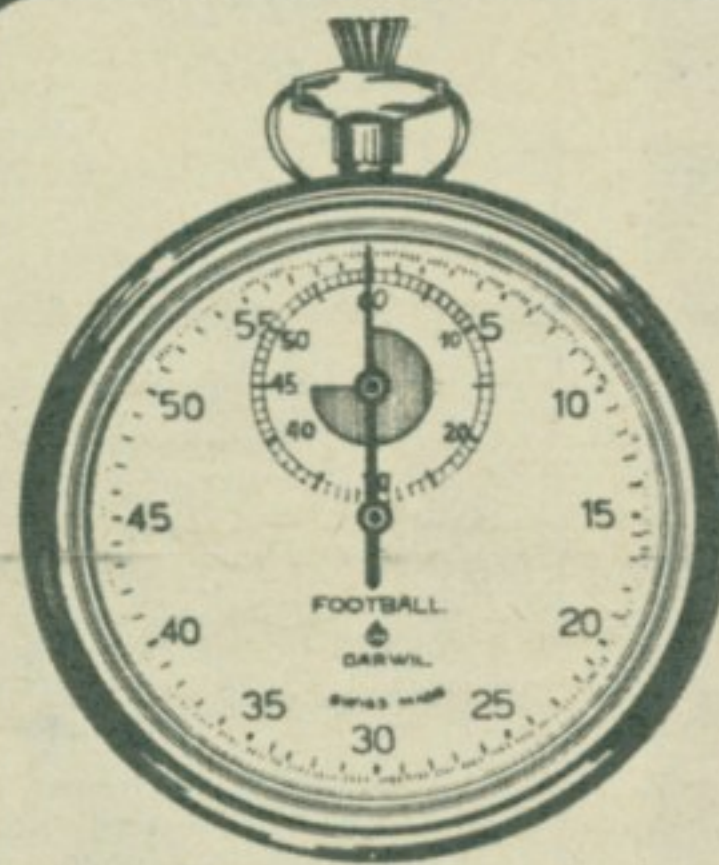

I НАГРАДА: мушки часовник са штоперицом и датумом

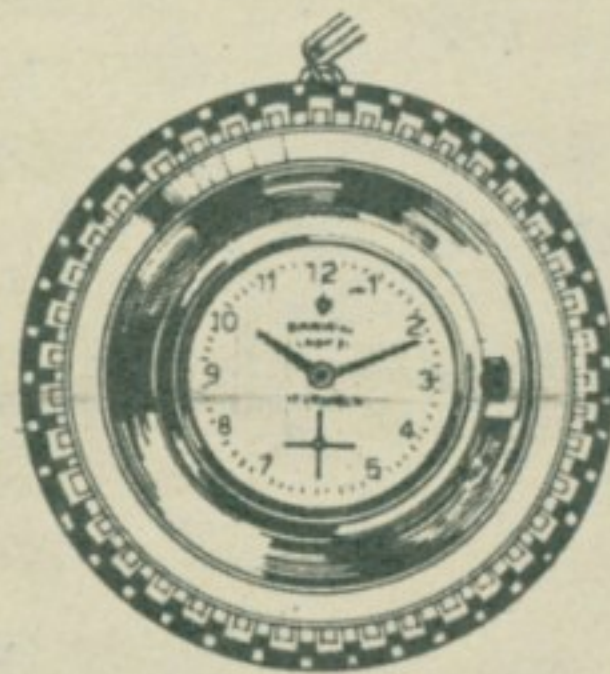

II и III НАГРАДА: дечји часовник

DARWIL
НАГРАДНА
ИГРА

IV НАГРАДА: спортска штоперица

V и VI НАГРАДА: часовник-приказак

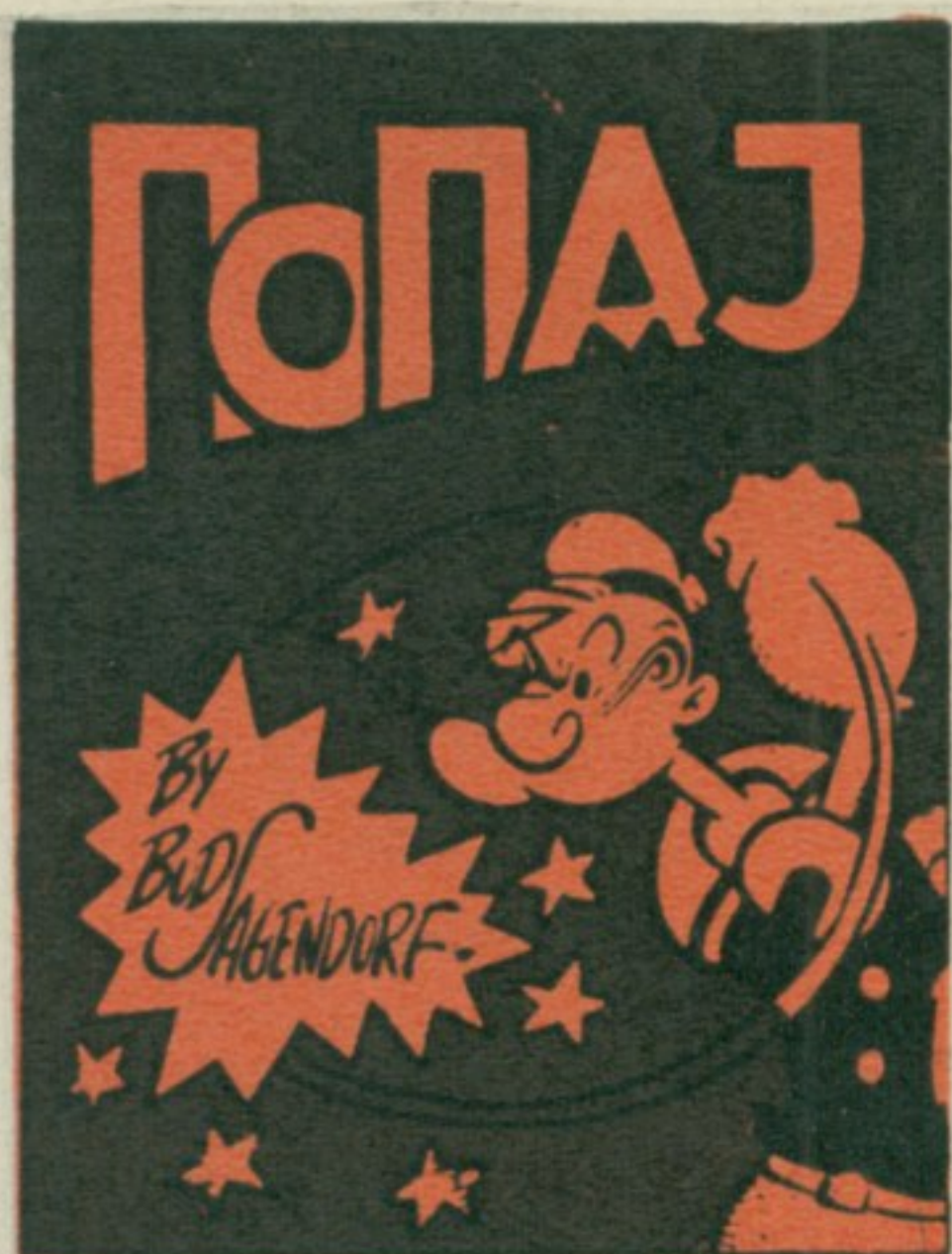
ПОЗНАЈЕШ ЛИ ГЕОГРАФИЈУ?

На цртежу су шест особа различитих националности и 6 обриса њихових земаља. Твој задатак је да наведеш из које земље је која од ових шест особа обележена бројем, као и који обрис представља њену земљу, обележену словом. На пример: особа под бројем 1 је из земље обележене словом ? . Тако уради са свих шест бројева и шест слова. Дописницу с одговорима, налепљеним купоном и својом читко исписаном адресом пошаљи „ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ“ 11001 Београд, п. фах 124 до 27. IX 1971. године. Међу онима који буду тачно одговорили на свих шест питања извући ће се на срећу имена шест наших читалаца који ће добити од DARWIL-а на поклон по један часовник.

DARWIL. — генерално заступништво швајцарске фирме у Трсту • Велики избор — преко 600 типова часовника DARWIL и ARETA • Најновији DARWIL сатови имају уграђен DARBLOCK — уређај против удара • ЧАСОВНИЦИ марке DARWIL и ARETA могу се набавити и у специјализованим трговинама и велетрговинама у Југославији • СЕРВИСИ за одржавање постоје у свим местима наше земље • DARWIL, Piazza St. Antonio Nuovo 4/I-II Trst.

НУЛА Х

ЗАВЕРА ПРОТИВ ЗЕМЉЕ

ПРОТИВ ВОЉЕ ЗЕМЉАСКЕ
ВЛАДЕ ИСТАКНУТИ
НАУЧНИК КАРЛ ВИНЕР ПО-
ВЕО ЈЕ У ИСЕЉЕНИ-
ШТВО 20 ХИЉАДА
ОСОБА ...

ДА,
КРОЗ ДВЕ
НЕДЕЉЕ
ЗЕМЉЕ ВИШЕ
НЕЋЕ
БИТИ!

КАД СЕ ВИДЕО-
ЕКРАН УГАСИО ...

ПОЛЕ!
ТАЈ
МОМАК ЈЕ
ЛУД!

СВАКА-
КО... АЛИ ИПАК ЈЕ
МОГУЋЕ ДА ОН
ГОВОРИ
ИСТИНУ!

БРЗО, ПУКОВНИ-
ЧЕ! ПРОВЕРИТЕ
ГДЕ ЈЕ ВИНЕР
РАДИО У ПОСЛЕД-
ЊЕ ВРЕМЕ!

ЧЕКАЈТЕ... ЧЕКАЈ-
ТЕ! ПОСЛЕДЊИ
ПУТ У САХАРСКОЈ
ПУСТИЊИ НА ЈЕД-
НОМ ВАЖНОМ
ПРОЈЕКТУ!

ТАЧНО,
ПРЕМ
АОРИЦИ... САД
СЕ СЕКАМ!
КРЕНИМО ДА ТО
ЛИКВИДИРАМО!

ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ
НУЛА Х ЈЕ УЗЛЕТЕО ...

...У ИСТРА-
ЖИВАЧКОЈ
СТАНИЦИ
У СРЦУ
САХАРЕ...

ХМ! ВИНЕР ЈЕ
НАЈЗАД ИПАК О-
ТИШАО, КАПЕТА-
НЕ?! ТО МЕ НЕ ЧУ-
ДИ! ОН ЈЕ ТОЛИ-
КО МРЗЕО МО-
ДЕРАН СВЕТ,
ОВАЈ КОЈИ ЈЕ
ИЗГРАДИЛА
НАУКА ...

МЕНЕ
ЗАБРИЊАВА
ЊЕГОВА
ПРЕТНА,
ДОКТОРЕ!
ШТА ЈЕ ОН
ОВДЕ
ИСТРАЖИВАО?

ДОБРО!
АЛИ, УВЕРЕН
САМ ДА САМО
ГУБИМО
ВРЕМЕ!

БУШИО ЗЕМЉИНУ
КОРУ! КАО ШТО ВИ-
ДИТЕ САТЕ КАРТЕ,
ГОТОВО ДО САМОГ
СРЕДИШТА ЗЕМЉЕ
ИСКОПАН ЈЕ
ШАХТ!

ТО ЈЕ
ОПРОМАН ПО-
САО! РАДО БИХ
ГА ПОГЛЕ-
ДАО... МОЖДА
ЈЕ ТУ ДОЛЕ
ОДГОВОР
НА НАШУ
ЗАГОНЕТ-
КУ!

И ТРИ ЧОВЕКА СПУС-
ТИЛА СУ СЕ У
УТРОБУ ЗЕМЉЕ...

НА ОГРОМНОЈ ДУБИНИ...

САД СМО
НА ПОЛА ПУ-
ТА! ВИНЕР ЈЕ
УГЛАВНОМ
РАДИО У
СПЕЦИЈАЛ-
НО ОПРЕМ-
ЉЕНОЈ
ПОДЗЕМНОЈ
ЛАБОРАТО-
РИЈИ!

ЗНАЧИ,
ИЗА ОВИХ
ЗИДОВА ЈЕ
УСИЈАНО
ЗЕМЉИ-
НО
ЈЕЗГРО?

СЛЕДЕЋИ НАСТАВАК: ЕКСПЛОЗИЈА У ВИНЕРОВОЈ ЛАБОРАТОРИЈИ!

ИЛУСТРОВАНА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА ЖИВОТИЊСКОГ ЦАРСТВА

1 Попуните приложену на-
руџбеницу и оверите је. По
штар ће вам донети изванредан
поклон који се купује једном
у животу а који остаје и унуци-
ма: седам ненадмашних књига,
ИЛУСТРОВАНУ ЕНЦИКЛОПЕ-
ДИЈУ ЖИВОТИЊСКОГ ЦАР-
СТВА.

2 Ако поштару кад вам до-
несе књиге плаћате у гото-
вом, добићете их за 35.000 ст. д.
јевтиније него кад бисте купили
у књижари. Ако купујете књиге
на рате, платићете их за 18.480
ст. динара мање него у књижари.

3 Ово луксузно дело има пре-
ко 2000 страница са 1800
фотографија од тога преко 900 у
боји, а штампано је на блиставој
хартији. Табаци са фотографија-

ма у боји штампани су у Амери-
ци.

4 Енциклопедија је популар-
но написана, приступачна
је најмлађима а у потпуности је
привлачна и за одрасле јер се за-
снива на НАУЧНИМ ИСТРАЖИ-
ВАЊИМА. Дело је издала аме-
ричка кућа DOUBLEDAY, у
Француској га је штампао LA-
ROUSSE итд. а у нашој земљи
МЛАДИНСКА КЊИГА, латини-
цом.

5 7 КЊИГА: СИСАРИ, ПТИ-
ЦЕ, РИБЕ, ГМИЗАВЦИ,
ВОДОЗЕМЦИ, ИНСЕКТИ, БЕС-
КИЧМЕЊАЦИ — биће вам ра-
дост у кући, разонода, докумен-
тација за школу и рад или једно-
ставно прилика за пријатно ђас-
кање са нашим далеким рођаци-
ма из природе.

7 ДИВНИХ КЊИГА — ЦЕЛО ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО

**СПЕЦИЈАЛНО! 35.000 СТ. ДИНАРА ЈЕВТИНИЈЕ
ЗА ЧИТАОЦЕ »ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА«**

СПЕЦИЈАЛНА ПОРУЏБЕНИЦА СА ПОПУСТОМ

Овим неопозиво купујем ИЛУСТРОВАНУ ЕНЦИКЛОПЕДИЈУ ЖИВОТИЊ-
СКОГ ЦАРСТВА У 7 КЊИГА.

1. Књиге ћу платити у готову по цени од 70.000 ст. динара поштару кад ми
их донесе (поузећем).

2. На отплату у 21 месечну рату по 4120 ст. дин. (укупно 86.520 ст. дин.) коју
ћу почети редовно отплаћивати кад примим књиге поштом.

(Непотребно прецртати)

(Читко: Име и презиме одраслог купца, занимање)

(Место, улица и број)

(Назив и место предузећа у коме је купац запослен)

(Датум)

(Овера предузећа — пензионери прила-
жу претпоследњи пензијски одсечак)

(Потпис купца)

(У случају спора признајем надлежност суда у Београду).

Попуни, залепи на дописницу и пошаљи „Политикином забавнику“,
11001 Београд, Македонска 29.

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

СЛЕДЕКИ НАСТАВАК: *У ШПИЈУНЕКОЈ МИСИЈИ!*

МАНЧО И ГАТО Н

Када је необична „десетого“ експедиција кренула у лето 1925. из Буенос Аиреса за Њујорк, на пут дуг 15.000 километара, одмах су почеле да падају опкладе: када ће усамљени истраживач са своја два коња морати да одустане. Већина је тврдила да на то не треба чекати дуго јер нема коња који може издржати оштру климу Чилеа, Перуа, а да се и не помиње прелаз преко огромног планинског венца Анда. Сви су се слагали у једном: да пуда експедиција може само поше да се заврши.

На све то млади истраживач Феликс Чифли само се смејао. Имао је пуно поверења у снагу и издржљивост своја два патагониска коња. Знао је да Манчо и Гато неће изневерити и да, ако неко попусти или погрешити, то може бити само он.

ШАРЛАТАН ИЛИ НАУЧНИК?

У то време међу научницима Аргентине водила се велика расправа о издржљивости

1925. године млади Чифли старијег колегу Соланта.

— Сигуран сам да би могао и до Северног пола — одговорио је одлучно професор.

Убрзо је склопљен и договор. Младом Чифлију који је сањао о узбудљивим авантурама указала се најзад прилика да и сам учествује у једној. У исто време он треба практично да докаже да је Емилио Солант озбиљан научник, а не шарлатан и хвалисавац.

За ову фантастичну експедицију професор је одаб-

ли нису се обазирали на гласине, већ су наставили припреме према плану.

Да не би коње много оптеретио, Чифли је на пут понео само оно најнеопходније: карабин, ловачку пушку, два револвера, мрежу против комараца, дебело цемпер, доглед и нешто лекова. Пошао је чак и без шатора.

У рано и облачно јутро 23. априла 1925. године Чифли је с Гатом и Манчом напустио Буенос Аирес и кренуо на север.

У почетку се кретао непријатном равном пампом чије се огромно пространство данима није мењало, трава и само трава. Досадну једноликост предела смењивала је полупустиња. Прашина им се увлачила у уста, уши и очи. Чифли је морао да се умота до носа и стави наочаре.

После неколико недеља схватио је да ће му храна за коње представљати велику тешкоћу, па је у неким насељеним местима куповао храну и слао је железницом на север како би га тамо сачекала.

НА ИВИЦИ ПРОВАЛИЈЕ

Првих 2.100 километара који су били у изванредној форми. Мали караван, јахач и два коња, постао је једно биће. Манчо и Гато који су у почетку понекад давали отпор, ни за тренутак нису хтели да се одвоје од свог господара. „Манчо је изврстан чувар — писао је Чифли професору — увек је био будан и на опрезу и у том погледу далеко надмашује симпатичног Гата који је, опет, одличан друг и пријатељ. Ипак, кад је у питању подухват као овај у коме треба победити, гласам за Манча“.

Праве тешкоће, међутим, тек су их чекале. Требало се попети на Анде високе на неким местима и преко 6.000 метара. Терен је из дана у дан постајао све стрмији, ваздух ређи, а хладноћа оштрија. Коњи су се добро држали премда су цео век провели у равницама Патагоније, јужно од реке Колорадо.

Стрме планинске стазе по стајале су све уже, два човека не би могла проћи упоредо. Понекад је Чифли морао да иде иза Манча, држећи се за његов реп да би могли да се провуку каквом козјом стазом. Једног дана испод Гатових копита откопчао се камен и животиња је почела да клизи према провалији. Чифлију је застао дах. Већ је видео како се животиња приближава ивици понора дубокојвише од хиљаду метара. За-

творио је очи. Одједном, коњ се зауставио. Срећа је хтела да удари о омање стабло и тако за длаку избегне сигурну смрт. Чифли је скинуо мамузе, опрезно се спустио низ литицу, скинуо седло и товар с храном са уплашене животиње. Онда је око Гата везао уже опрезно се вратио на стазу и уз помоћ Манча извукао га горе.

ВАМПИРИ НАПАДАЈУ!

У једној влажној долини наишли су на следеће мишове, зване „вампири“, са зубима оштрим као бријач. Окомили су се на караван спреми да се баце на очи заспалих коња. Чифли је мислио да се умота до носа и стави наочаре.

Једног дана наишли су на повећу бару. Чифли је потекао Гата да загази у воду, али коњ није хтео. Усред тог натезања у даљини се појавио Индијанац који им је нешто виквао. Кад је пришао ближе објаснио је да то није обична бара већ живо блато у коме су многи путници нашли смрт. Од тада Чифли је имао још више поверења у своје коње.

Многобројне кланце морали су да пређу идући преко висећих мостова које су поставили домороци — индијанска племена. Једног дана нашли су се пред мостом дугим 140 метара. Био је исплетен од ужади и лијана, и шири рок једва један метар. Манчо се зауставио пред мостом и окренуо свом господару као да тражи савет. Кад му је Чифли дао знак да крене, коњ је најпре оћушио мост а онда опрезно ступио на њега. Кад се на-

лазио отприлике негде на средини, мост је почео да се љуља изнад провалије. Манчо се зауставио, сачекао да се мост умири и тек онда наставио даље. Гато је све то посматрао и кад је Манчо стигао на другу страну кренуо је и он преко моста.

Кад су прешли у Колумбију, Анди су постали нешто питомији. Стазе су биле боље, а и хране је било више. Манчо и Гато јели су све што би им дошло до зуба, чак и банане!

Док су пролазили кроз пределе на висини од близу 4.000 метара оба коња патила су од планинске болести, а ни Чифлију није било лако. Али, и кад су прешли Анде, истраживача и његова два коња чекале су нове тешкоће. Прошли су кроз Лиму, главни град Перуа, а онда данима путовали пустињским пределима у којима месецима не падне ни кап кише.

БОРБА С РАЗБОЈНИКОМ

У ретким селима кроз која их је пут водио није било никаквих гостионица, па Чифлију често није преостало ништа друго него да ноћ проведе у полицијској станици. Једне ноћи спавао је на клупи преко пута хелије у којој је био затворен неки Индијанац дуге које се, дивљег и опасног изгледа. Пред зору Чифлија је пробудио неки сумњив шум. Пришао је хелији да види шта се догађа и у том тренутку осетио снажан ударац каменом у груди. Када је упалио батерију угледао је Индијанца који је држао нож у руци. Већ је успео да извали једну шипку на вратима хелије.

После краће борбе Чифли

ЦЕМС ВОКЕР, ГРАДОНАЧЕЛНИК ЊУЈОРКА И МАУЕЛ МАЛБРАН, АРГЕНТИНСКИ АМБАСАДОР СВЕЧАНО СУ ДОЧЕКАЛИ ЧИФЛИЈА НА КРАЈУ ЊЕГОВОГ ДУГОГ ПУТА.

ности патагониских коња. Кад су у XVI веку у ове области стигли први конкистадоори довели су из Европе коње којих до тада на америчком континенту уопште није било. Неки су касније одлутали у дивљине Патагоније и наставили да живе у слободној природи. Аргентински природњак Емилио Солант, који се дуго бавио проучавањем наследних особина код ове пасмине коња, успео је одабирањем да учврсти у патагониским коњима неке особине: издржљивост, дуг век. Међутим, кад је објавио ову вест, његове колеге примиле су с не поверењем.

— Може ли ваш „патагонац“ да пређе раздаљину од Буенос Аиреса до Њујорка — упитао је једног дана

рао два коња. Први, Манчо имао је 15 а други, Гато 14 година, што је за коње поодмакла старост, али управо то је и требало доказати — да су ове животиње дужег века од обичних коња.

ТРАВА И САМО ТРАВА

Чифли се озбиљно припремао за ово маратонско путовање. Сатима је јахао прелазећи сваког дана све дужи стазу. Упознао је коње, њихове навике, нарав и они су навикли на њега. Јавност, сазнавши каква се експедиција спрема, окомила се на професора што „две старе животиње шаље у сигурну смрт негде у пустињама Севера“. Али, професор и Чиф-

ДСУ ИЗНЕВЕРИТИ

је једва успео да га разоружа јер је човек био спреман на све само да се докопа слободе.

На даљем путу Чифли и његови коњи прошли су кроз мочваре пуне крокодила, избегли живи песак, препливали изливане реке, прегазили набујале потоке у којима су светлцуале електричне јегуље, борили се против комараца и других несносних инсеката.

Месеци су пролазили док је експедиција путовала ка северу кроз Еквадор, Панаму, Гватемалу и дошла до Мексика. Чифли је ретко кад пожуривао своје коње и није се нимало изненадио када је утврдио да је протекла пуна година и по дана откако је отишао из Аргентине.

У то време — 1926. године — Мексиком су харале банде разбојника, па је експедиција добила пратњу коњаника. Међутим, већ после неколико дана војници и њихови коњи били су на измаку снаге. Ненавикнути на не прекидно путовање преко планина, под суровим временским условима, војници и њихови коњи убрзо нису више били у стању да прате експедицију. Један по један враћали су се у логор, а Чифли је сам наставио пут ка тексаској граници.

СЛАВНА ТРОЈКА

Кад су најзад прешли америчку границу, штампа Сједињених Држава посветила им је прве странице. Експедиција је постала славна широм света, радио је из часа

у час јављао: приближавају се Даласу, Сент Луису, Вашингтону, Њујорку.

За коње су последњих 3.000 километара били најтежи и најопаснији, трзали су се кад би крај њих прошао аутомобил или камион, сваки час би им се омакла нога на равном клизавом асфалту. У више наврата Манчо и Гато задобили су повреде, срећом не тако тешке и зато је Чифли био више него задовољан кад су ушли у Њујорк. Било је прошло скоро две и по године како су кренули из домовине.

Чифлију и његовим коњима приређен је дочек као што доликује јунацима. Сачекао их је и поздравио лично градоначелник Њујорка Џејмс Вокер и амбасадор Аргентине Мануел Малбран.

Касније је цела експедиција бродом отпутовала на траг у Буенос Аирес. Коњи су се вратили у преријску станицу у којој су одгојени, како би остатак живота провели у слави и миру.

Еме Феликс Чифли, који је рођен 1895. године у Швајцарској умро је 1954. године у Лондону. На његов погреб дошло је 250 аргентинских коњаника у одећи гауча.

С. М.

Луда експедиција може само лоше да се заврши — још борили су људи Чифлију који се суремао да пребали 15 хиљада км јашући

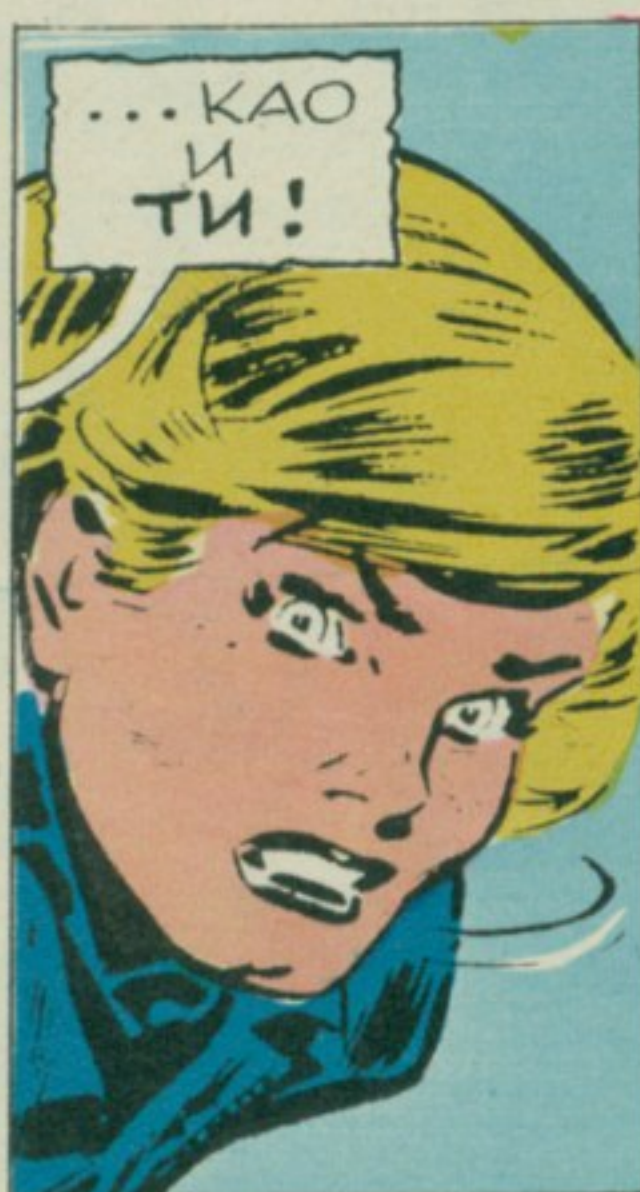

НЕОЧЕКИВАНИ ДЕВОЈЧИН ДОЛАЗАК ПОТПУНО ЈЕ ПОМЕО МИКАОА...

ОБОЈИЦА СУ ВАШИ ЗАРОБЉЕНИЦИ... И ХАЗАРД И ФИЦРОЈ, ЗАР НЕ? ТРЕБАЛО ЈЕ ОДМАХ ДА СЕ СЕТИМ!

ЗАСАД ЈЕСУ... СУТРА ЋЕ ОБОЈИЦА БИТИ МРТВИ...

...КАО И ТИ!

ТО ШТО ЋЕТЕ НАС УБИТИ НЕЋЕ ВАМА НИШТА ПОМОЋИ! ИМА НАС ЈОШ...

ИМАЋЕ ОНИ МНОГО ПРЕЦИ ПОСЛА НО ДА СЕ БАВЕ ВАШИМ НЕСТАЊКОМ!

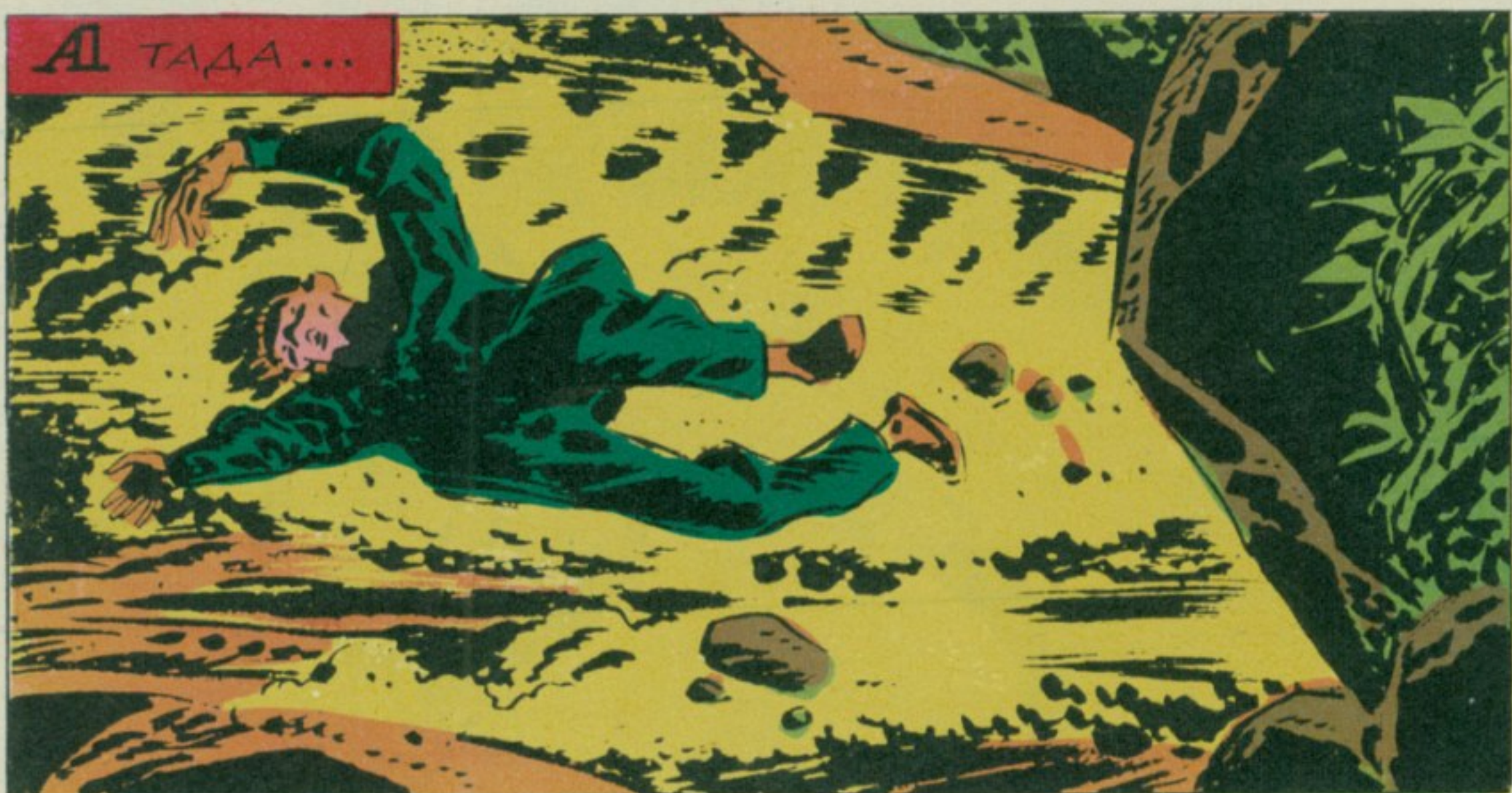
СТРЕЉАЈТЕ ЈЕ!

ПОДЗЕМЉУ...

ХА...ХАЗАРД?! ЈА...НИСАМ УСПЕО...НИСАМ МОГАО...

ЈОШ НИЈЕ КАСНО, ДРУЖЕ! НЕШТО ИХ ЈЕ ОДМАМИЛО НАПОЉЕ...ЗАТВОРИТЕ УШИ И...ЛЕЗИТЕ!

А ТАДА...

НАША БОМБА?!

ИДИОТЕ! ДА ЈЕ ТО БИЛА ОНА НЕ БИСМО САД БИЛИ ЖИВИ!

КАД СЕ ДИМ РАЗИШАО...

УСПЕЛИ СМО! ШАХТ ЈЕ БЛОКИРАН!

ГУБИМО СЕ ОДАВДЕ...ПРЕ НО ШТО СЕ ВРАТЕ!

ИДИТЕ ВИ, ФИЦИ! ЈА ЋУ ОСТАТИ! УПРАВО МИ ЈЕ СИНУЛО ШТА ИХ ЈЕ ОДМАМИЛО НАПОЉЕ...

...ОНА ШАШКАСТА ДЕВОЈКА! МОРА ДА СЕ УПРАВЉАЛА ПРЕМА РАДИО-ОТПРЕМНИКУ!

ТО ЈЕ ЕКСПЛОЗИЈА ДИНАМИТА! МОРА ДА ЈЕ НЕКО ДОЛЕ...

...НЕКО КОМЕ ЈЕ ТВОЈ ЖИВОТ МОЖДА ДРАГОЦЕН!

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

НАЈЧУДНИЈИ ГЕНЕРАЛ

Мада је био лекар а не војник, Џемс Бари није показивао ни мало нервозе док су секунданци давали последња упутства учесницима двобоја, њему и његовом противнику. Бари је био млад, нежне телесне грађе и мора се признати доста неспретно је руковао револвером. Човек с којим је требало да подели мегдан није био много старији од Барија, али је изгледао искуснији и снажнији.

У сивој светлости праскозорја официри су подигли револвере до висине рамена, начинили одређен број корака а онда се окренули један према другом. Одјекнула су два пучња.

ОДСЕЋИ ЋУ ВАМ УШИ!

Кад се разишао дим, секунданци су погледали прво на једну, па на другу страну. Очекивали су да бар један учесник двобоја падне на тле. Али, срећом, нико није био рањен — а образ је био опран!

До двобоја је дошло јер се бр-кати Џемс Харисон подсмехнуо доктору Џемсу Барију да „јаше као жена“. Наравно, Бари се увредио и позвао га на двобој.

Шта би Харисон рекао да је знао да је Џемс Бари заиста био жена!

Право име девојке која се скривала иза доктора Барија ни до данас није откривено, само се зна да је потицала из богате породице. Изгледа да јој се као младој девојци — било је то почетком 19. века — није допао живот какав се очекивао од младе даме из добре куће: да везе гоблене и уређује цвеће у вазама. То јој је било досадно и девојка се године 1809. под именом Џемс Бари уписала на Единбуршки универзитет. Била је је-

дина жена међу студентима медицине, али то наравно, нико није слутио. Кад је завршила студије, специјализирала је хирургију у једној лондонској болници и постала војни лекар. Постављена је за хирурга једног пука у Кептауну, на крајњем југу Африке.

Није прошло дуго а она се прочула као одличан лекар. Није трпела нераднике и лењивце, и кад би их после каквог пропуста или грешке позвала у своју ординацију да поразговарају у четири ока, њени потчињени би дрхтали. На крају би се разговор обавезно завршавао речим:

— Сад идите али други пут ћу вам одсећи уши. Напоље!

Мада га многи нису волели сви су ценили строга доктора који је био висок свега 1,65 м! Куд год је ишао пратио га је слуга, огромни црнац од два метра и мала црна пудлица.

Није се бојала никог, чак ни људи моћних и утицајних. Зато се нико није изненадио када је жестоко напала управника затвора:

— Ви са затвореницима поступате као са стоком! — побунила се најпре, а кад је видела да то ништа не помаже објавила је у новинама истину о кептаунском затвору.

ЗАМАЛО РОБИЈА

Позвана је пред суд због вређања власти. Међутим, када су јој донели позив, она га је прочитала и поцепала у ситне комадиће пред очима позивара. Због непоштовања суда осуђена је на годину дана затвора. Она је била спремна да оде на робију јер би тако постигла циљ, скренула би пажњу на своје захтеве. Али, умешао се лично гу-

Доктор Џемс Бари однео је своју тајну до гроба, али не и у гроб. Одмах после његове смрти откривена је невероватна истина

вернер Кептауна. Др Бари је својевремено спасао живот његовој кћерки и он се сад осећао дужан да младог лекара поштеди робије.

Скривајући и даље добро срце иза грубог понашања млади лекар је наставио да напада лењост, нечистоћу, малтретирање болесника. Само, сада се знало да је гувернер на страни др Барија и мало ко се усуђивао да му се супротстави.

НАПРЕДОВАЊЕ У ВОЈСЦИ

Међутим, чим је овај гувернер премештен у Енглеску, непријатељи су успели да доктор Бари буде смењен са свог положаја у Кептауну. Године 1828. вратио се у Енглеску.

Убрзо се и ту млади доктор прочуо као вредан и способан човек. Године су пролазиле, др Бари премештен је с једног посла на други и стално добијао унапређења. 1854. већ је био генерал и постављен за главног инспектора болнице на грчком острву Крфу. Када је избио кримски рат, генерал Бари је одмах тражио да га пошаљу на сам фронт како би могао на лицу места да помогне рањеницима. На жалост, од Министарства рата стигло је кратко писмо: „На фронту није предвиђено место за лекара-генерала“ — „Добро“ — одговорио је доктор — „Кад ја не могу тамо, пошаљите онда рањене мени на

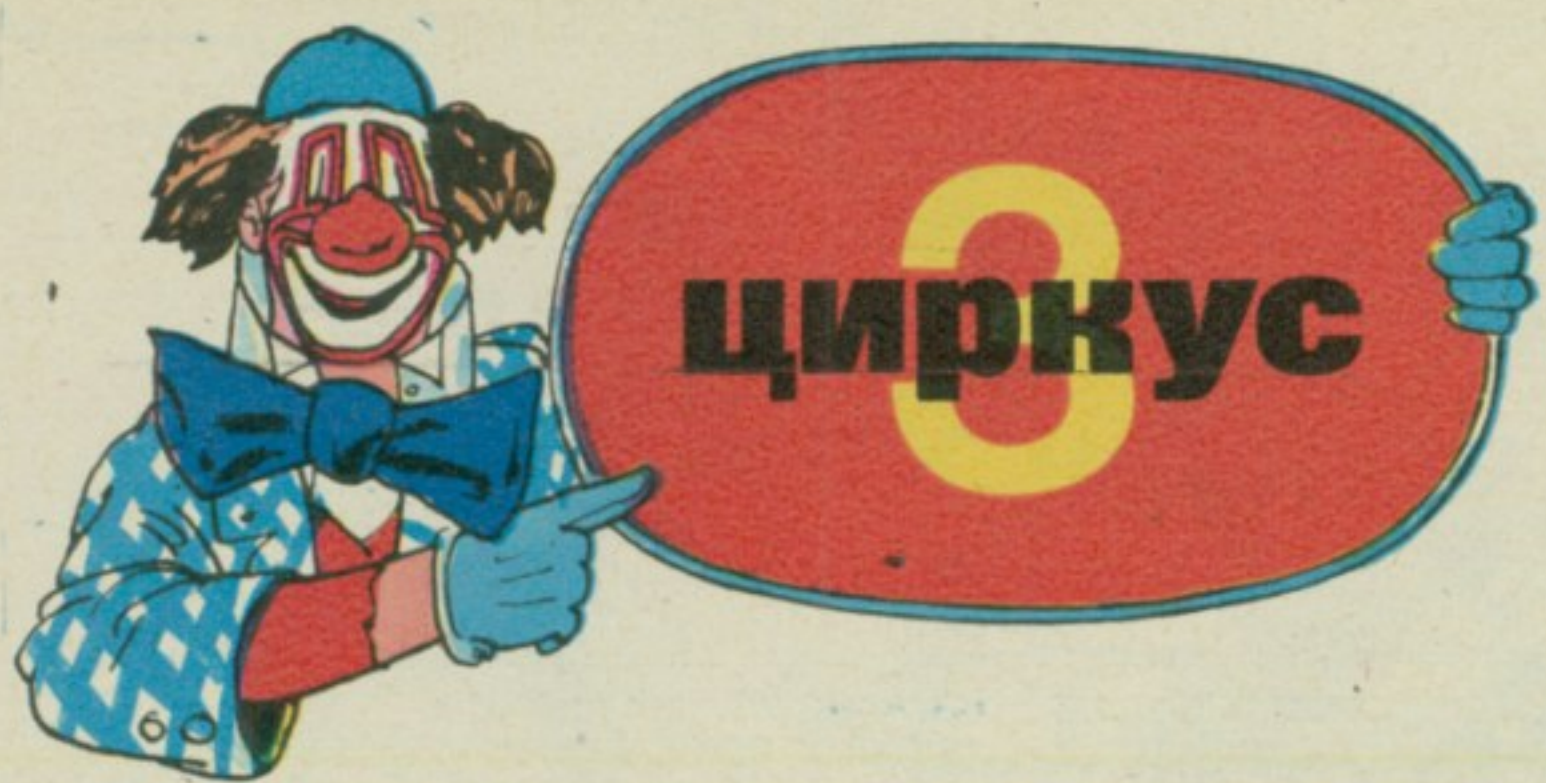
Крф, ту је клима веома здрава“.

Био је то добар предлог и стотине рањеника упућено је на острво где су их предано лечили доктор Бари и његово особље. Међутим, жена у генералској униформи опет је запала у невоље. Из дана у дан било је потребно све више лекова и санитетске опреме и пошто све то није стизало на време, доктор се окупио на одговорне власти. По други пут извели су је пред војни суд. Изгледало је да је дошао крај њене војничке каријере. Међутим, догодило се чудо: суд је донео пресуду да је доктор Бари у праву.

После Крфа упућена је у Канаду. Овде јој клима никако није пријала и за две године здравље јој је тако попустило да је морала у пензију.

До краја њеног живота нико није посумњао да је др Џемс Бари у ствари жена. Тек кад је требало сахранити генерала у пензији, откривена је невероватна истина.

М. Ј.

АКРОБА

ЕНРИКО РАСТЕЛИ / 1920.г. /

ДРЕСИРАНЕ ФОКЕ

АКРОБАТА УНУС / 1962.г. /

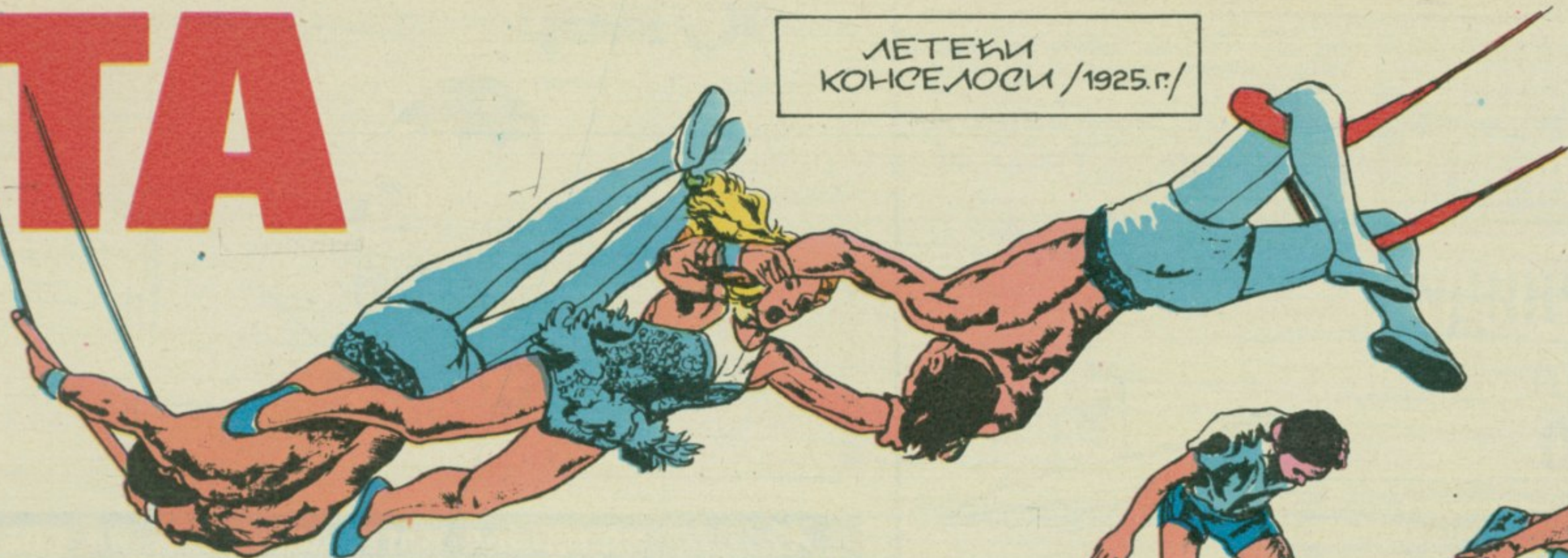
ДРЕСИРАНИ МЕДВЕД

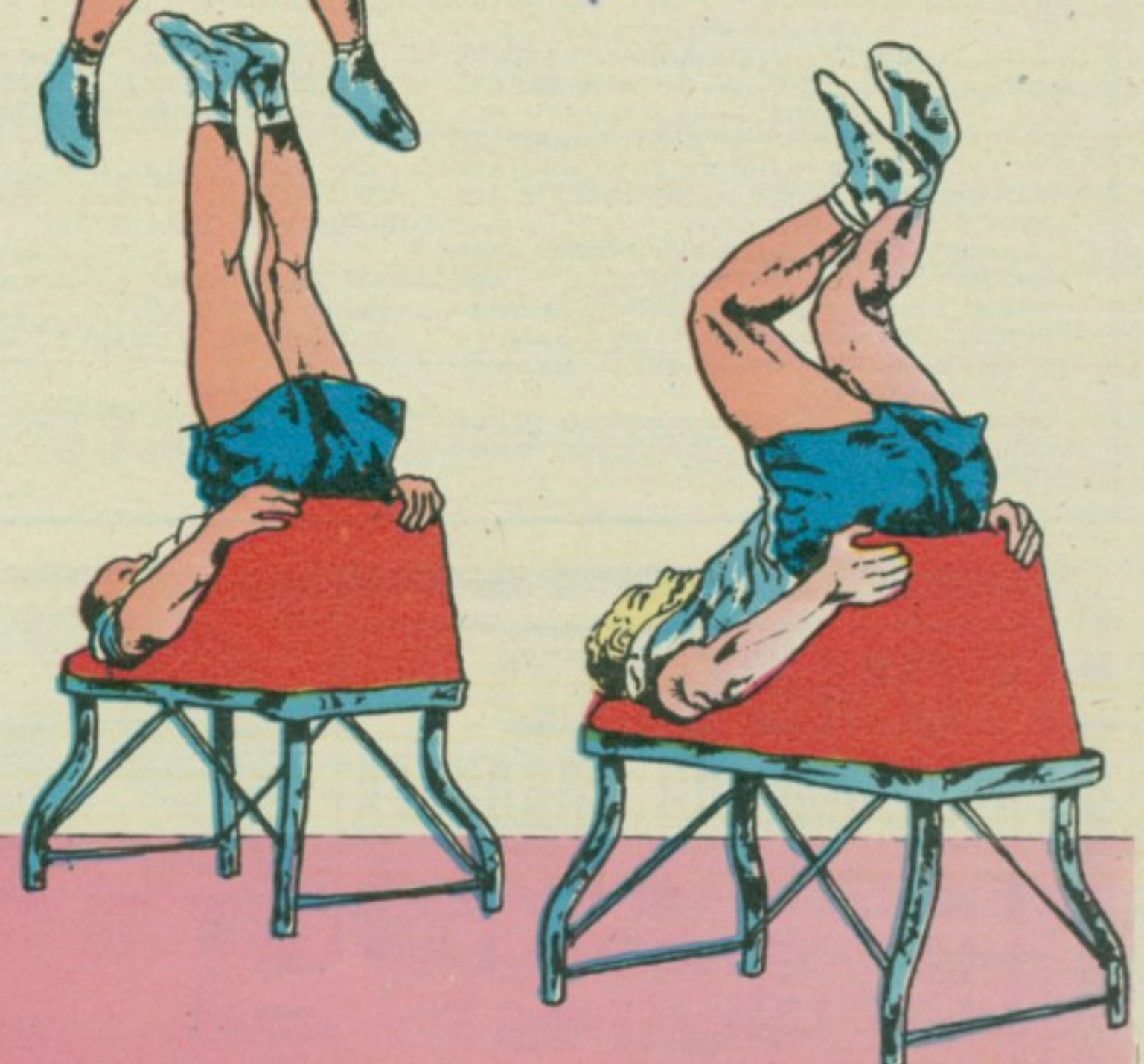
АЛБЕРТО СФОРЦИ / 1965.г. /

АТА

ЛЕТЕЋИ
КОНСЕЛОСИ /1925.г./

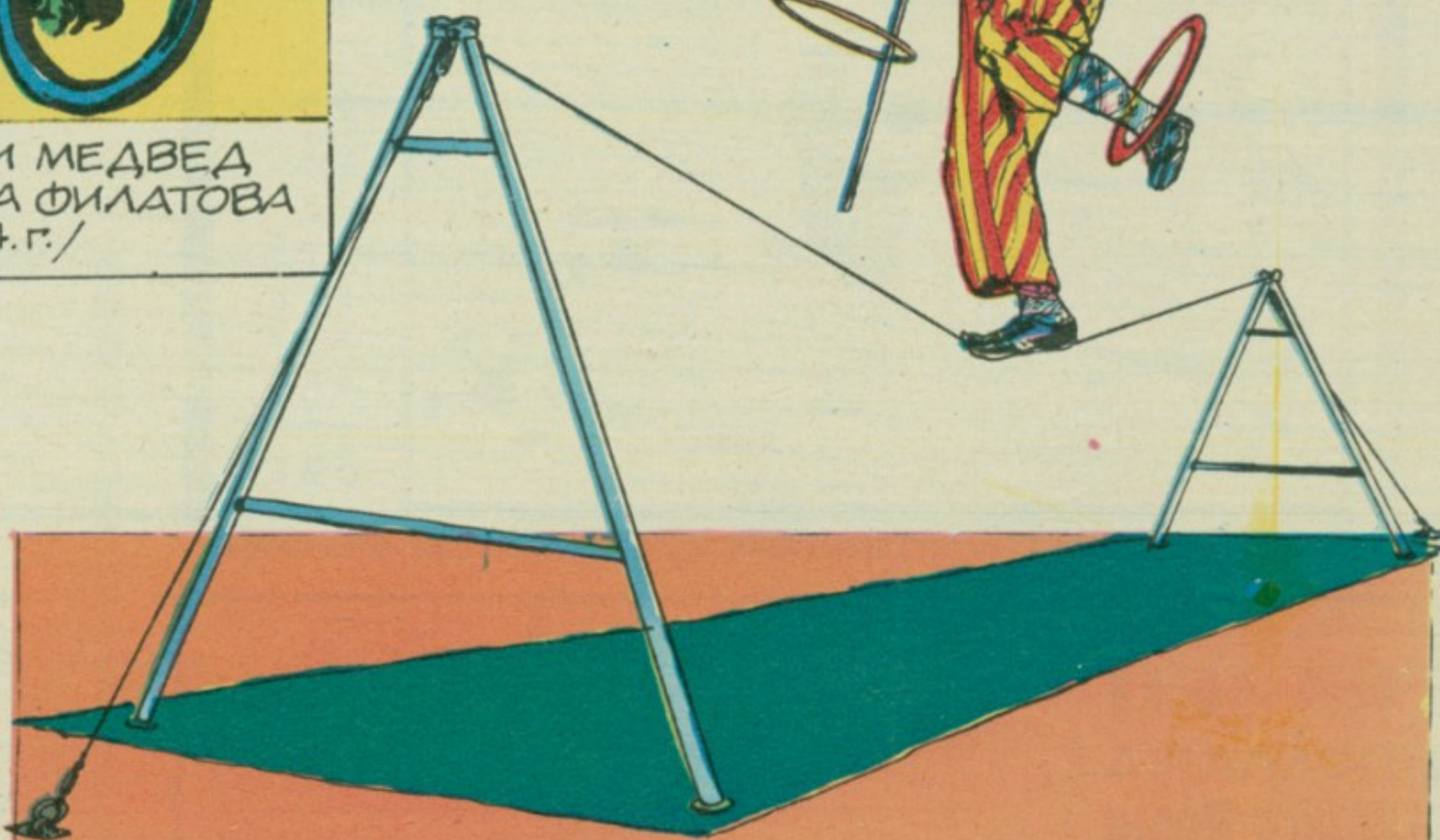
Циркус не може да се замисли без акробата и жонглера али, док жонглери морају да савладају и разне акробације, од ових других се не тражи да жонглирају. Зато најбољи међу њима, који привлаче публику, при сваком наступу стављају главу у торбу јер веома опасне тачке изводе без заштитне мреже. Многи од њих платили су своју храброст животом. Сваки славни акробата измислио је нешто ново, додао неки нови елеменат вежбама на трапезу или жици, први извео неки тежак салто који је по њему добио име. Слике које приказујемо заувек су ушле у историју циркуса.

ИКАРИЈАНИЈЕВА ТРУПА

ДРЕСИРАНИ МЕДВЕД
ВАЛЕНТИНА ФИЛАТОВА
/ 1964. г. /

ОЛЕГ ПОПОВ У МОСКОВСКОМ ЦИРКУСУ / 1965. г. /

АКРОБАТЕ АЛЖЕРИНИ У
ЦИРКУСУ КРЕНЕ / 1955. г. /

У следећем броју: КОЊИ И СЛОНОВИ

DARWIL НАГРАДНА ИГРА

ПОДМОРНИЦИ ПРИПАДА ТОРПЕДО

У 12. DARWIL-овој наградној игри објављеној у ПОЛИТИКИНОМ ЗАВАВНИКУ под насловом: ПОЗНАЈЕШ ЛИ ОРУЖЈЕ? (број 1022) учествовала су 2123 читаоца. Задатак се састојао у томе да читаоци покажу да ли познају оружје и кажу који број припада коме слову. На цртежу смо приказали седам оружја и седам њихових наоружања — муниција. Већина одговора била је тачна, само је 217 учесника одговорило погрешно. За оне који нису знали да одговоре и оне читаоце који нису учествовали у игри а интересује их оружје дајемо решење:

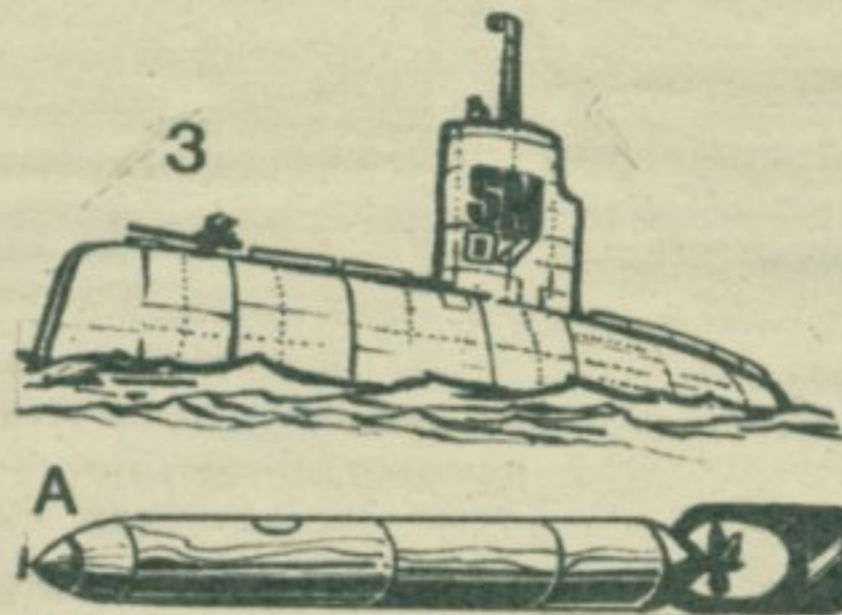
Авиону број 1 припада бомба обележена словом Ф; катапулт 2 избацује камен Б; подморница 3 торпедо А; топ 4 гранату С; лук 5 стрелу Е; пушка 6 метак Д и млазни авион 7 ракету Г.

Жири ЗАВАВНИКА извукао је на срећу међу тачним одговорима име-

на шест читалаца који су од DARWIL-а добили на поклон по један часовник.

I НАГРАДУ: мушки часовник са штоперницом и датумом добио је МАРКО ЛОСЕВ, ул. РАДОВА ЦОНИТА 92, 91220 Тетово

II НАГРАДУ: мушки часовник са календаром добио је ЧЕДОМИР АРАНЂЕЛОВИЋ, ул. Града Сиска бр. 9, 35230 Ђуприја

III НАГРАДУ: деџи часовник добио је ЗЛАТКО НЕВИЊОР, ул. Хасана Кикића 49, 74400 Дервента

IV НАГРАДУ: спортску штоперницу добио је ГОРАН ЧОЛАК, К. Љубичића 19, 59300 Книн

V НАГРАДУ: часовник-привезак добио је ВРАНА КЛИНОВСКИ, Фрушкогорска 24, 21000 Н. Сад

VI НАГРАДУ: часовник-привезак добио је ДАНИЛО КУВЈАКОВИЋ, И. Л. Рибара 25, 21460 Врбас.

хумор

Kandit НАЈСЛАЂА НАГРАДНА ИГРА НА СВЕТУ!

ГЛАСАЛИ ЗА НАЈСЛАЂЕ ДОБИЛИ СЛАТКЕ ПАКЕТЕ!

Међу приспелим купонима у четвртном колу за најслађе извучено је на срећу 10 добитника

слатких пакета — поклон фабрике бомбона и чоколаде KANDIT из Осиека. Награђени су:

1. Франц Лапања, Јенкова 111, 66000 Копер; 2. Антон Борбељ, Машинска Шаговина, 55432 Медари; 3. Живота Антић, 35222 Глоговац; 4. Иванка Секулић, Београд, П. Папа 14; 5. Сузана Арсов, Милавчева 31, 6825 Брежнице; 6. Дијана Крајишник, Грушка о. бата 71, 50000 Дубровник; 7. Миодраг Недељковић, Војна пошта 5055, 111002 Београд; 8. Весна Петковић, Војводе Степе 8, 18205 Нишка Бања; 9. Евица Елинг, Пролетерска 56, 54000 Осиек; 10. Елма Спахић, Гојка Вуковића 43, 79000 Мослар.

Гласањем за најслађе учествујете у извлачењу слатких пакета

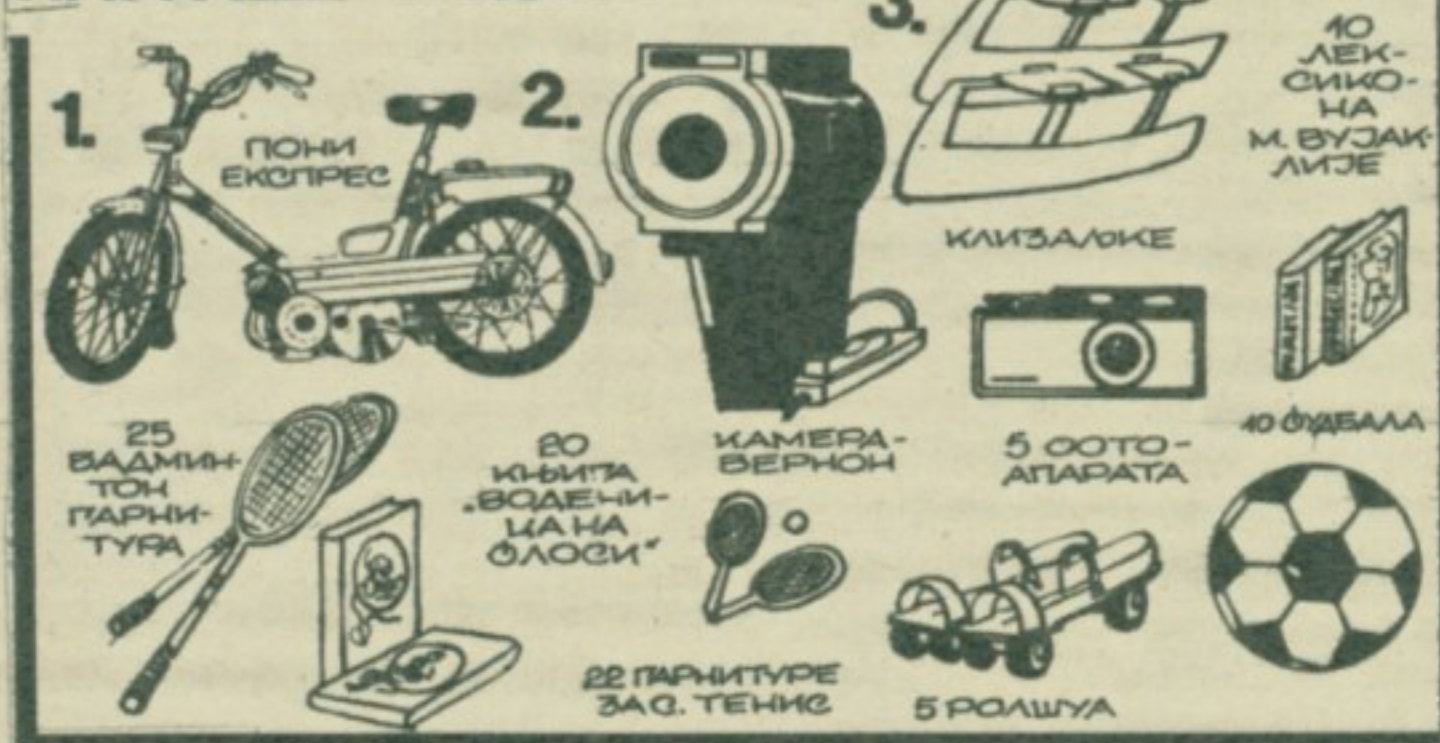
SOMBOLED МАКСИМАЛНИ СЛАДОЛЕД

ПОЗИВА ВАС НА ВЕЛИКУ НАГРАДНУ ИГРУ!

Пошаљите на адресу: ПИК „СОМБОР“ — 25000 СОМБОР, 20 поклонаца и кесица (може и помешано) од СОМБОЛЕДА, као што су ови означени стрелицом на горњем претежу. Награде ће бити извучене 25. септембра.

НАГРАДЕ 4. КОЛА

Ово је једна од четири велике наградне игре. За сваку нову игру нове награде.

ENERGOINVEST НАГРАЂУЈЕ

„МЕБОШ“ БОЈЛЕРИ СУ БЕЛИ!

— Енергоинвестови бојлери „МЕБОШ“ су беле боје — одговорила је већина читалаца на питање постављено у 29. Енергоинвестовом задатку, у ЗАВАВНИКУ број 1024. Према пропозицијама овог наградног конкурса сви који су тако одговорили стекли су право да учествују у извлачењу награда на срећу.

У име жирија ЕНЕРГОИНВЕСТА у Пословници на Скандерији награде је извлачила МИРЈАНА ЈАНЧИЋ, спикер РТВ Сарајево.

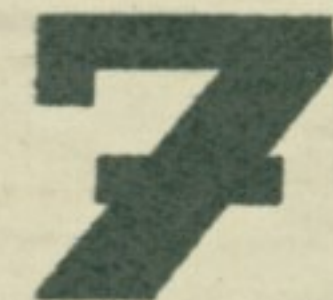
I НАГРАДУ: петнаестодневно летовање за ужу породицу добио је СРБОЉУБ ЖИКИЋ, Ул. Лазе Лазаревића 12, Ниш

II НАГРАДУ: Енергоинвестов бојлер „МЕБОШ“ од 80 л добио је ИВАН БЕЛАШ, Шекспирова 8, Марибор

III НАГРАДУ: гитару добио је БОРИСЛАВ ТИМКО, Бориса Кидрича 65, Фоча.

МИРЈАНА ЈАНЧИЋ, спикер РТВ Сарајево извлачи награде

7 дана
увек
с вама

ЈЕДНА
АЛИ
ВРЕДНА

Све што је за осуду
није за вешање
(Белгијска пословица)

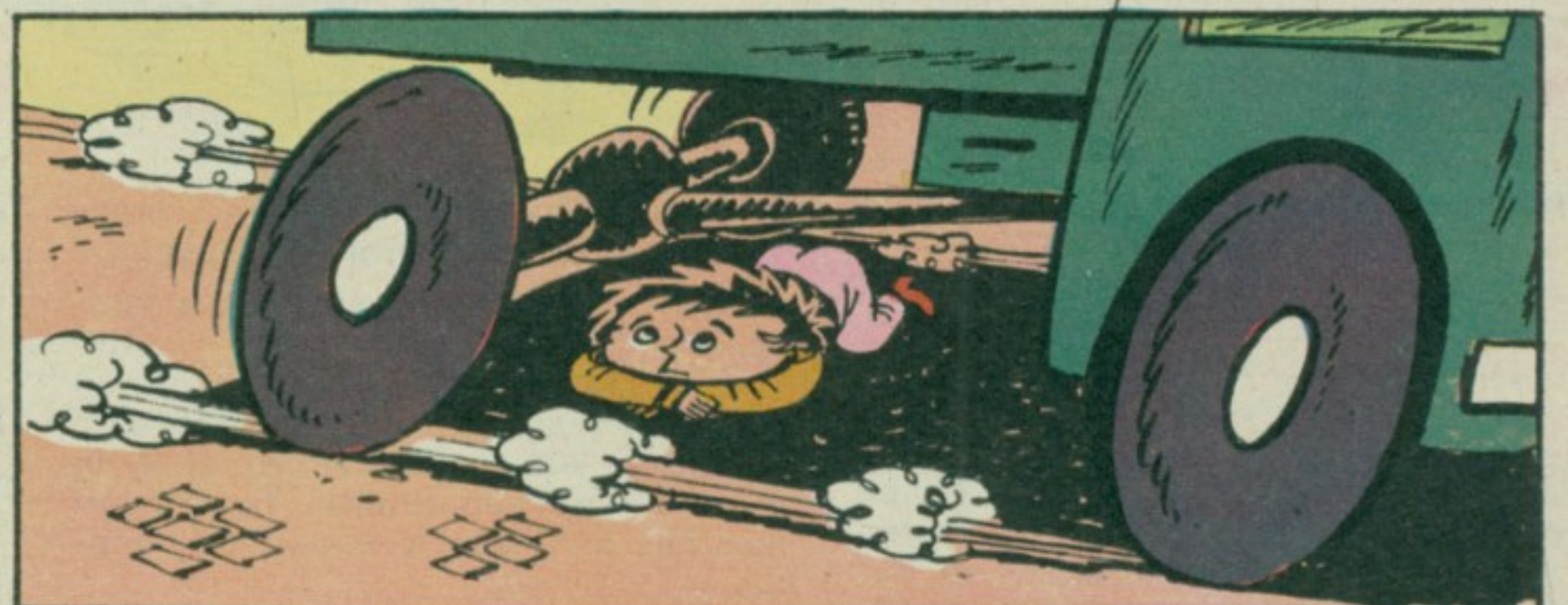
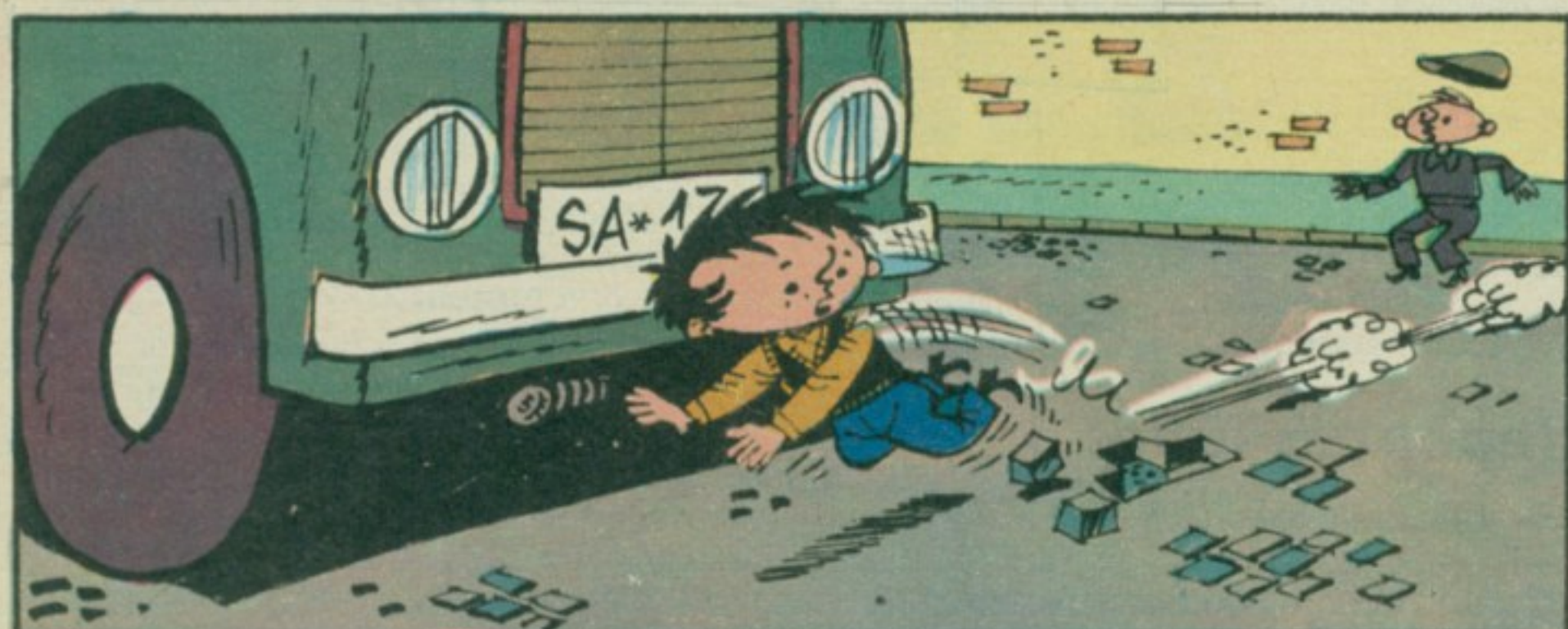
БАЗЕН ПОКЛАЊА »Clark Pool« из Мелбурна

(име и презиме)

(школа)

(адреса)

МАРГАРЕТИНА ШКОЛА

НАТАНАИЛ ХОТОРН

ДРУГА МЛАДОСТ

СВИ СУ СЕ ЗАРЕКЛИ
ДА АКО КОЈИМ
ЧУДОМ ПОНОВО
ПОСТАНУ МЛАДИ,
НИКАД НЕЋЕ ПО-
НОВИТИ ГРЕШКЕ

Доктор Хајдгер био је познат као необичан човек. Тог поднева позвао је у госте своја четири стара познаника, три седа старца и једну давно увелу даму. Премда су знали да се доктор бави неким глупим експериментима и да ће их сигурно гњавити причајући о њима, прихватили су позив јер су последње дане проводили крајње једнолично и у потпуној усамљености.

Пуковник Марчисон, најстарији међу њима, одавно више није могао да иде у лов и јури за необичним животним задовољствима. Други, трговац Таркингтон, захваљујући својим мрачним пословима потпуно је осиромашео и доспео тако рећи до просјачког штапа. Политичар Севиц никако није могао да се ослободи гласа нечасног и пропалог човека, а удовица Тимсон, у младости чувена лепотица, већ је дуго живела између четири зида да је свет не би видео седу и наборану.

Увела ружа

— Бићу вам веома захвалан ако ми помогнете при једном експерименту — обратио се доктор својим гостима пошто су мало попричали и прешли у његову радну собу. — Могу ли да рачунам на вас?

Равнодушно су слегли раменима и сели за округлао сточић на коме се налазила велика кристална ваза и поред ње четири чаше за шампањац.

Доктор није био изненађен оваквим понашањем. Дигао се и жустрим кораком пришао другом столу на коме је лежала дебела књига повезана у црну кожу са златним копчама. Није имала никаквог наслова. Између пожутелих страница књиге он извади једну пресовану стару ружу. Изгледало је да ће се цвет сваког часа претворити у прах.

— Ову ружу — рече доктор свечаним гласом и уздахну — која је цветала пре 55 година, дала ми је Силвија Вордсворт. Њена слика је тамо на зиду — ту доктор застане и покаже на портрет младе, лепе девојке. — Мислио сам да ћу овај цвет носити на дан нашег венчања. На жалост...

— Да! — пакосно примети Севиц. — Сви знају да је Силвија умрла захваљујући твојем „стручном“ лечењу... „новим“ лековима које си пронашао...

— Оставимо то сад — прекиде га доктор. — Нисам вас позвао да ме подсећате на старе грешке и несреће. Питам вас — обрати се он свима — верујете ли да ова ружа може да оживи после више од педесет година? Шта кажете на то?

— Којешта! — закрешта удовица Тимсон.

— Глупости! — сложи се трговац.

— Гледајте! — рече доктор и спусти ружу у вазу која је била пуна неке безбојне течности.

Сами ћеће бугећи!

Цвет је у почетку пливао на површини и изгледало је као да уоп-

ште не упија течност. Али, изненада је почело да се догађа чудо: тамне сасушене латице оживеле су и почеле да добијају црвену боју, а танким листићима вратило се зеленило.

— То је обичан трик! — узвикну пуковник љутито и уплашено.

Доктор се насмеши на то и упита:

— А зар нисте никад чули за „извор младости“, онај за којим је шпански авантуриста Понсе де Леон дуго и узалудно трагао. То је било пре 250, а можда и целих 300 година.

— Па, је ли га неко други, можда, пронашао? — упита удовица не успевајући да сакрије призив радозналости у гласу.

— Тек недавно — проговорио је доктор после намерне паузе — један мој пријатељ открио га је на неком малом острву у архипелагу Бимини, и послао ми с тог извора мало воде, ево ово што видите у вази.

— А какво дејство може имати

та водица на људски организам? — упита сумњичаво бивши политичар Севиц који ни сада никоме није веровао ниједну реч.

— Сами ћете видети! — одговори му доктор. — Овде има довољно течности да све четворо повратите младост, свежину и снагу. Ја је нећу користити. Толико сам мука имао у животу док нисам остарио, па ме нимало не привлачи да поново postanem млад.

Доктор насупрот необичну течносту четири плитке чаше и понуди своје госте. Четири руке се подигоше

и принеше устима чудну воду пуну мехурића. Осетили су пријатан мирис и укус. Као по команди испили су чаше наискуп.

Неверовајно!

— Вода почиње да делује веома брзо — упозорио је доктор. — Ја вас сам једно молим: да овог пута разумијете проживите своју другу младост јер, зна се, младост је пуна опасности...

Али, његови гости нису га више ни слушали. Изгледа да су поверовали у моћ подмлађивања и нестрпљиво чекали да се чудо коначно догоди. Свако од њих обећавао је себи да ако поново постане млад никад неће поновити своје грешке и поћи странпутицом. Али, хоће ли се нешто догодити?

Ускоро је њихов израз почео да се мења. Лица су им се озарила и добила здраву ружичасту боју. Непрекидно су се осмехивали што је изгледало помало блесаво. Још нису били сигурни да је вода заиста почела да делује. Удовица Тимсон одједном извуче из упадљиве торбице која није одговарала њеним годинама огледалце.

— Докторе, докторе! Дајте нам још! — повика кад је видела промену.

— Полако, полако — једва је смири Хајдгер. Поново је свима напу-

нио чаше и наставио мирно, оком научника да посматра резултате свог експеримента.

Дејство је било невероватно. Очи Хајдгерових познаника су блистале од среће и он помисли како би било дивно кад би овом водом могао да поврати младост и здравље још неким добрим старим људима. Али није знао како ће вода деловати. Ипак, био је задовољан док је посматрао три крпика човека средњих година и једну жену која као да је тек напунила тридесету.

У цбећу младосћи

— Драга моја госпођо — проговори пуковник Марчисон — ви сте веома љупка женица. Одавно сам желео да вам то кажем.

— А ви сте, пуковниче, стари лас

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Господар мамута

кавац — одговори му удовица притисивши се како је Марчисон одувек био велики лажов.

Три мушкарца одједном живнуше. Политичар Севиц је почео да говори о политици, као и увек досадно и неразумљиво.

Пуковник Марчисон је певао неку кафанску песму и пратио себе лупајући по столу. На жалост пратња је пријала само његовим ушима. Откако се подмладио није скидао поглед са удовице Тимсон.

Трговац Таркингтон је однекуд извукао бележницу и оловку и нешто по старом обичају навелико рачунао, како да што мање уложи, а што више добије.

— Ни удовица Тимсон није испустала своје огледалце, покушавала је да се у њему види цела. Најзад се сетила да то ипак не може тако и пришла великом огледалу које се налазило у једном углу. Стајала је дуго пред њим задивљена, не усуђујући се да макне прстом јер се бојала да чаролија не нестане.

Кад су попили још по једну чашу, докторови пријатељи су били у цвету младости. Чинило им се да су се родили у неком новом, лепшем свету. Поново родили!

— Ми смо млади! Ми смо млади! — викали су усхићено.

Досја иужбе!

Све им је било смешно. Смејали су се својој старомодној одећи и свему што је било старо, чак и доктору Хајдгеру који је изгледао као њихов прадеда.

— Хајде, играј са мном, стари — довикну му удовица Тимсон. — Не смеш да ме одбијеш.

— Моје је време за играње давно прошло. Молим вас да ми опростите. Али, мис Тимсон, погледајте те младиће. Били би сигурно пресрећни да играју са вама. Тако млада и лепа...

Три супарника се непријатељски погледаше. Само један може победити! Почели су да се гурају и хватају оном слободном руком — јер су сви једном држали удовицу Тимсон. Налетеше тако на округли сточић и срушише га. Ваза с чаробном водом паде на под и разби се у парампарчад. Драгоцен еликсир разлио се по поду.

— Доста гужве! Није ово кафана! — викну доктор.

Његови пријатељи стадоше и са страхом и стрепњом погледаше га. Држао је у рукама ружу која је наочиглед венула и убрзо постала исто онако сува, тамна и ломна каква је и пре била.

Марчисон, Таркингтон, Севиц и удовица Тимсон згледаше се. Ужаснути приметили су да поново старе, једна за другом враћале су им се све боре, седе косе... Били су поново стари, ужасно стари. Удовица Тимсон покри лице рукама и горко заплака. Три старца тужно уздахнуше.

— Није ми жао! — рече им доктор Хајдгер. — Јер, и кад би чудотворна вода извирала у мом врту, ја је не бих користио. Схватио сам то данас док сам гледао вас и ваше краткотрајно подмлађивање.

* * *

Сутрадан мали изнајмљени брод пловио је пуном паром према једном острву у архипелагу Бимини. Његовим јединим путницима много се журило — била су то четири познаника доктора Хајдгера!

НА ВЕЛИКОМ ЈЕЗЕРУ И ЊЕГОВИМ ОБАЛАМА КАО ДА ЈЕ САМ ПАКАО ОТВОРИО СВА СВОЈА ВРАТА. ПЛАНИНА ЈЕ ТУТНАЛА И РИГАЛА ВАТРУ И УСИЈАНО КАМЕЊЕ...

А Онда, ИЗНЕНАДА, ЈОШ НЕКОЛИКО ПОТРЕСА, КАО САМРТИЧКИХ ТРЗАЈА... ЗАТИМ ЈЕ НАСТАЛА ТИШИНА А ИЗ НИСКИХ ОБЛАКА ЛИНУЛА ЈЕ КИША...

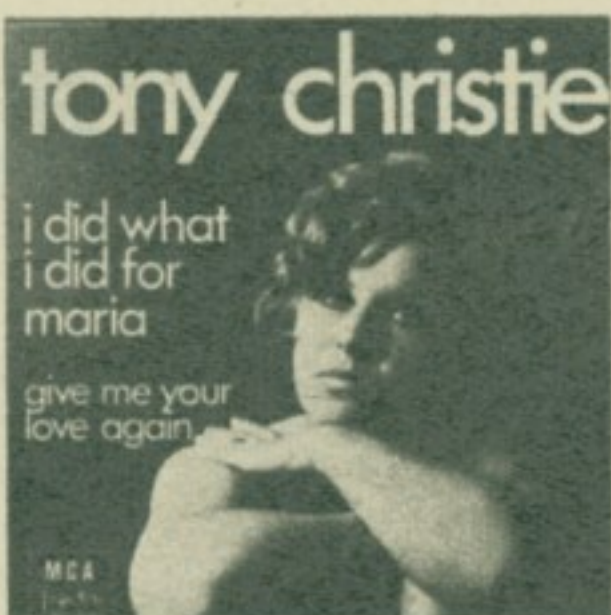
У ЗОРУ, НА ЈЕДНОЈ ОД ОПУСТОШЕНИХ ОБАЛА...

ПЛОЧА ЗА ВАС

ТОНИ КРИСТИ

Учесник овогодишњег фестивала у Сплиту, енглески певач Тони Кристи један је од водећих на „Топ твентију“. Композиција са његове најновије плоче „ТО САМ УЧИНИО ЗБОГ МАРИЈЕ“ била је на другом месту. „ДАЈ МИ ПОНОВО ТВОЈУ ЛЈУБАВ“ је на Б страни плоче коју је код нас издао „Југотон“, а цена јој је 9,30 дин.

НОВИ СИКЕРСИ

Прославили су се певајући композицију „ДЕВОЈКА ЏОРџИ“ из истоименог филма. На својој новој плочи певају две изврсне композиције чији су наслови „СВЕ ЈЕ У РЕДУ, ЛЈУБАВИ“ — и „ПЕСМА О МЕТАЛНОМ НОВЧИЋУ“. Изванредан смисао за интерпретацију краси све чланове ансамбла, нарочито две вокалне солисткиње. Плочу је издао „Југотон“. Цена 9,30 дин.

3+333

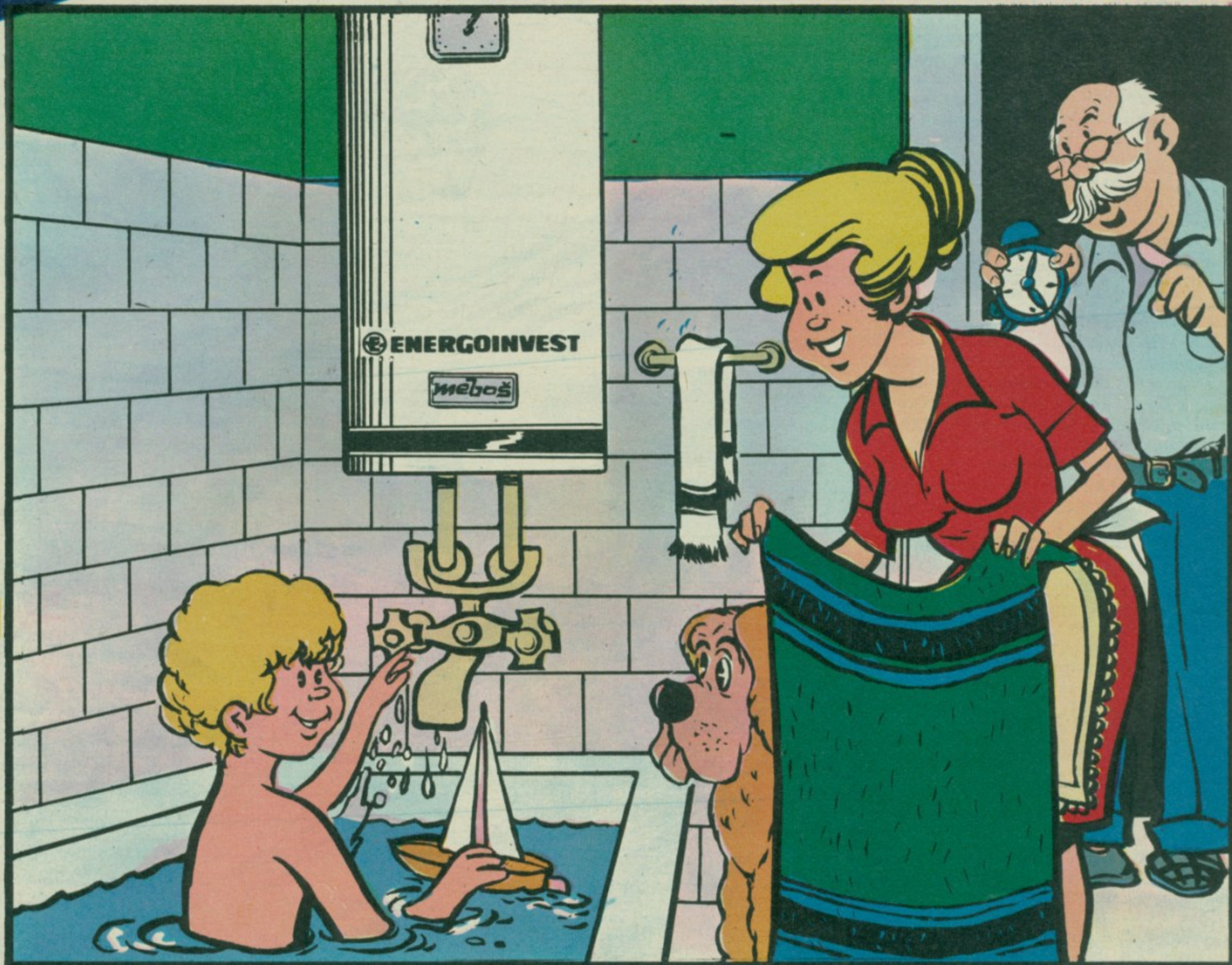
ЕНЕРГОИНВЕСТОВА НАГРАДНА ИГРА

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ!

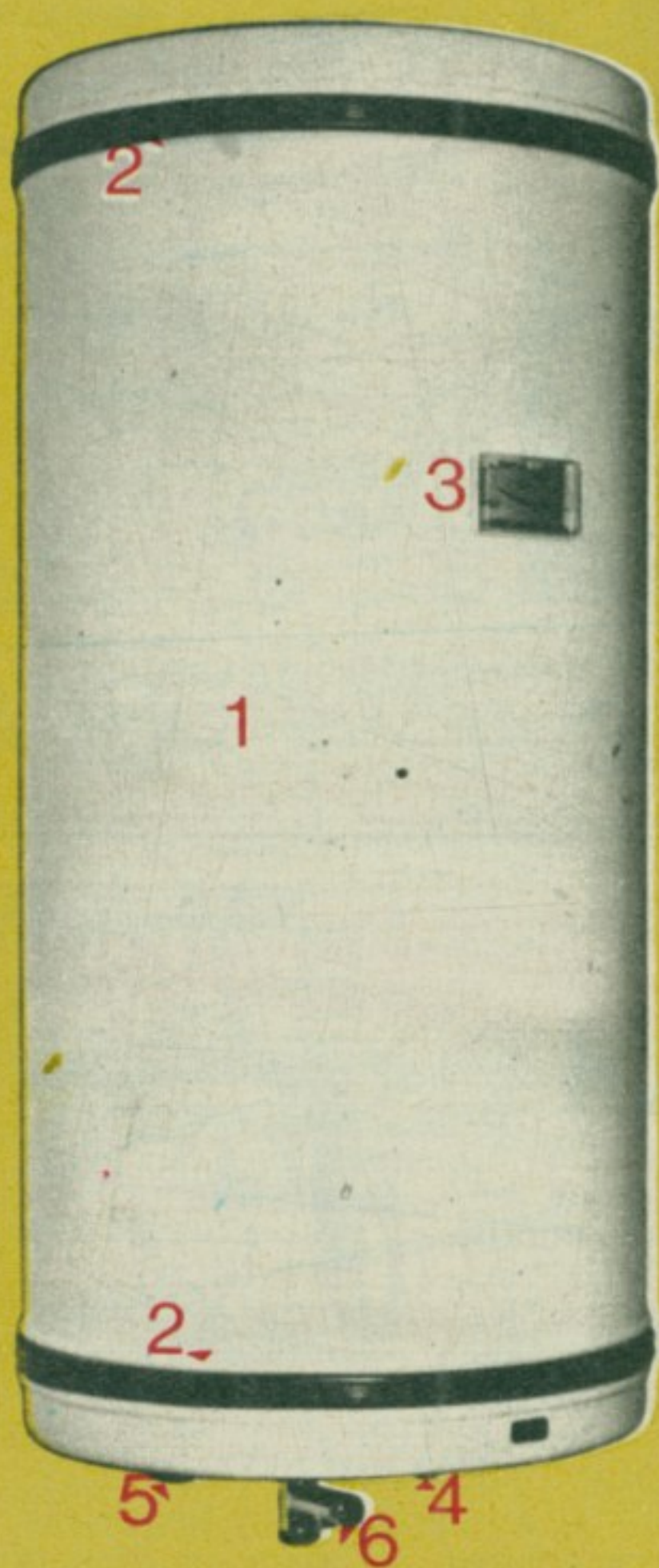
34 Своме сину Флекић Сташи који се хладне воде плаши чак и кад је у чаши мама је најзад доскочила: купила је нов бојлер „Мебош“ и сад је Сташу тешко извући из купатила. Одговорите: где се налази „Енергоинвестова“ творница бојлера „Мебош“?

ENERGOINVEST

Тачан одговор напиши на дописницу, исеци и залепи број задатка. На полећини дописнице испиши своје име и тачну адресу и пошаљи на: **ЕНЕРГОИНВЕСТ** — за квиз — 71001 Сарајево.

ENERGOINVEST ★ ПРОИЗВОДНИ ПРОГРАМ

БОЈЛЕР МЕБОШ

ЕНЕРГОИНВЕСТОВА ТВОРНИЦА БОЈЛЕРА МЕБОШ

БОСАНСКИ ШАМАЦ

ОБЈАШЊЕЊЕ: 1. Тело 2. Вез не лајсне 3. Термометар 4. Улаз хладне воде 5. Излаз топле воде 6. Сигурносни вентил

ИЗМЕЂУ ТАЧНИХ ОДГОВОРА, НА КРАЈУ ГОДИНЕ ИЗВУЋИ ЋЕ СЕ ДОБИТНИЦИ ТРИ ПРВЕ НАГРАДЕ: ПУТОВАЊЕ ЗА МЕКСИКО, ЗАМБИЈУ И ДИЗНИЛЕНД (САД) КАО И 333 ДРУГЕ ВРЕДНЕ НАГРАДЕ.

3+333

Да лакше решите задатак гледајте ТВ-ПОНЕДЕЉАК ЕНЕРГОИНВЕСТА на телевизији сваког понедељка у 19 часова

ENERGOINVEST

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Волим забавну музику а навијам за „Првену звезду“. Имам 16 година. Саша Мишковић, Старо сајмиште 4/76, 11070 Нови Београд.

Желим да се дописујем са младима целог света. Језик дописивања српскохрватски и енглески. Драгослава Бошковић, Милорада Шапчанина 1, 15000 Шабац.

Имам 15 година. Желим да се дописујем с вршњацима из Енглеске. Језик дописивања енглески. Волим музику. Дубравка Михаличек, Цобовичева 25, 41270 Дуго Село.

Желео бих да се дописујем са девојкама од 17 до 20 година. Пожељна фотографија. Имам 20 година. Зоран Меловић, В. П. 1394/19, 68002 Ново Место.

Желим познанство с девојкама од 16 до 19 година. Јанко Дедић, В. П. 1394/19, 68002 Ново Место.

Имам 14 година. Желела бих да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље. Љупка Биковска, Ладо Лапецо 22/6, 97500 Прилеп.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из целог света. Имам 15 година. Скупљам слике о космосу. Ласло Бајноци, Загребачка 6, 23300 Кишинда.

Имам 14 година. Бавим се филателијом. За албум (за марке) послао бих разгледнице и стари новац. Иван Далматин, Вишка 65, 54000 Осиек.

Имам 12 година. Желим да се дописујем са младићима и девојкама из Југославије. Хоби ми је скупљање разгледница. Живко Ангелов, ул. „Јордан Стојанов“ бр. 14, 92210 Пробиштип.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм земље. Имам 15 година. Волим забавну музику и спорт. Ксенија Николић, Маршала Тита 22/8-П, 24000 Суботица.

Имам 11 година. Жељела бих се дописивати са друговима и другарицама широм наше земље. Скупљам сличице „Витка на Неретви“ и „Земље и градови свијета“. Навијам за „Хајдук“. Елда Скрачић, Петра Прерадовића 5, 59000 Шибеник.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама које скупљају марке и разгледнице. Жика Грујић, В. П. 149315, 66230 Постојна.

Студент сам Електротехничког факултета. Желим да се дописујем са младима из Југославије и иностранства. Језик дописивања српскохрватски и немачки. Предраг Крецуљ, Јаше Продановића 32, 11000 Београд.

МЕЊАМО, ПОКЛАЊАМО, ТРАЖИМО!

ПРИМЕТИО сам да има много скупља-ча значака, па зато молим да објавите ову моју молбу за све оне који желе да купе од мене значке изашле поводом 50-годишњице Лабинске републике. Продајем две врсте значака: једне по цени од 3,50 дин. и друге по цени од 2,50 дин. Ко жели обе значке да купи цена је 5,50 дин. На залихи имам само 47 комада по 3,50 и 10 по 2,50 дин. Желео бих се дописивати са друговима и другарицама из целе Југославије. Имам 16 година и навијам за Партизан.

Вилијам Ипавец, 51423 Ра-ша, П. Драпшина 65

У МОМ мјесту, у Бугојну, ни у Градској ни у школској библиотеци нема Жил Верновог дјела „Деца капетана Гранта“, а то ми дјело треба за лектуру. Користим ову прилику да замолим неког читаоца Забавника да ми то дјело пошаље, а о цијени ћемо се накнадно договорити.

Велибор Меселџија, 78250 Бугојно, Братства и јединства 46-а

Молим заинтересоване да се јаве писмено на адресу:

Бркић Милан, 26.000 Панчево, насеље „Тесла“, сол. „Ф-12“, улаз I, спрат VI, ст. 26

МОЛИЛА бих да ми сва деца која имају било шта о Вуку Караџићу или Александру Сергејевичу Пушкину пошаљу. То могу бити слике или текстови.

Вишња Ракић, 78000 Бања-лука, Б. Кидрича 20-а

ПОСЕДУЈЕМ последњих 70 бројева Забавника и пошто више немам где да их ставим, решио сам да их поклоним.

Радиша Танасковић, 11553 Дудовица, О. Ш. „Мијаило Младеновић-Сеља“

ОДЛАЗИМ у Њемачку па бих прије одласка хтио неке поклонице: један комплет књига наших писаца; 30 нацрта за грађну модела бродова, клизача, авиона и многих играчака као и састављачки електромотор. Бавим се радио-аматерством а слабог сам имовног стања, па бих молио оне који имају старе (покуварне) радио-апарате или транзисторе да ми пруже помоћ тако што ће ми послати електронке или транзисторе (елементе).

Мијо Мартинчић, 43350 Ђурђевац, М. П. Мишкине 3, Подравина

ПРОДАЈЕМ тркачки бицикл са десет брзина, брзинометром и тубуларима.

* укршћене речи *

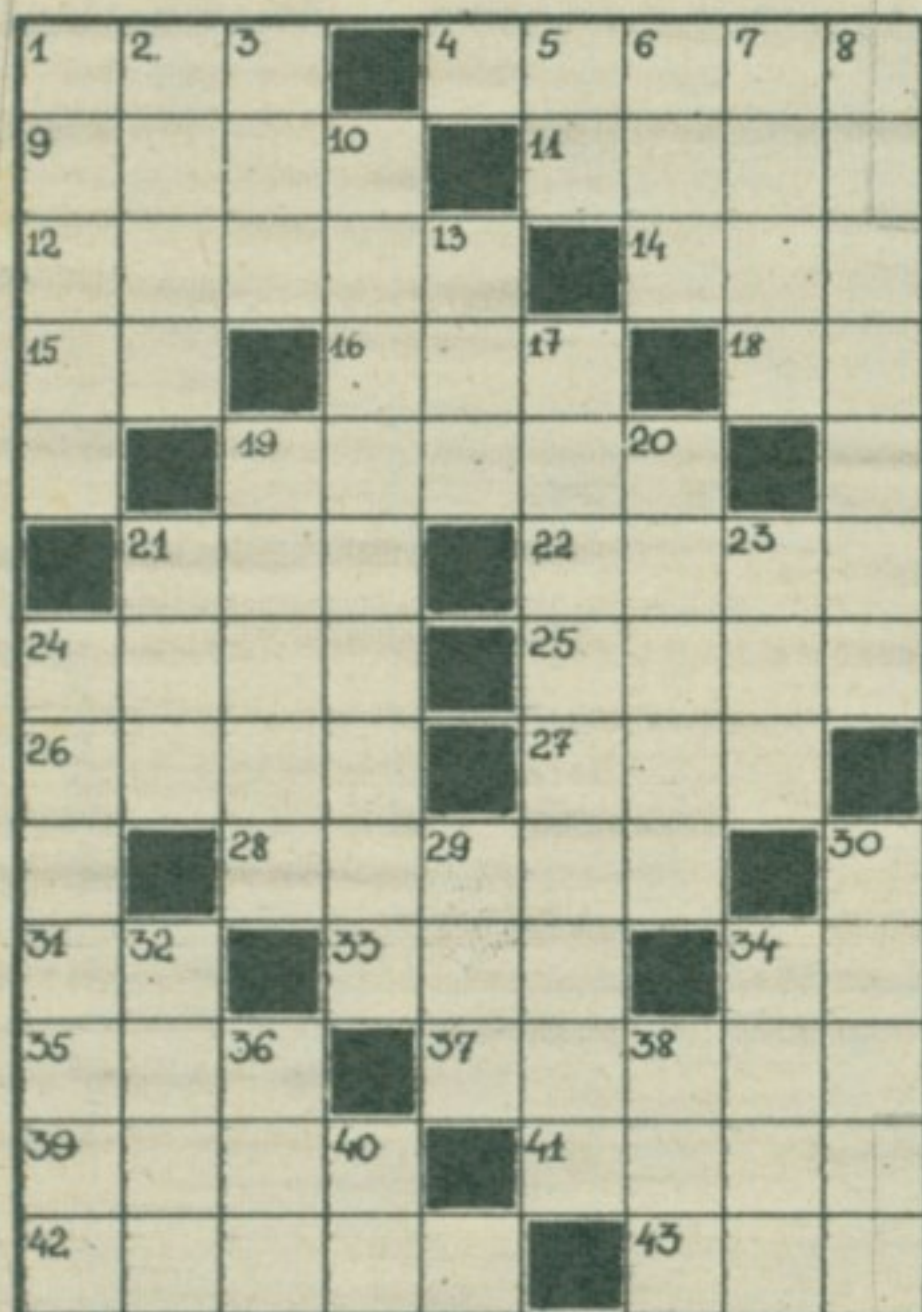
Водоравно: 1) пустињска звер; 4) прича у сликама; 9) име француског глумца Гиниса; 11) марка аутомобила; 12) фискултура; 14) домаћа животиња; 15) лична заменица; 16) језеро у Северној Америци; 18) два иста слова; 19) град у Румунији; 21) име књижевника Андрића; 22) река

у СССР; 24) летопис; 25) славни бразилски фудбалер; 26) држава у Африци; 27) дуго временско раздобље; 28) додатак (лат.); 31) показна заменица; 33) спис; 34) слово латинице; 35) мера за дужину у САД; 37) врста, род; 39) застава; 41) степен, чин; 42) врста простирача, ћилим; 43) попут.

Усправно: 1) птица селица; 2) планински систем у Европи; 3) копрена, зар; 5) скраћеница за музичку ознаку „тремоло“; 6) део животињског тела; 7) пркос; 8) летовалиште на острву Брачу; 10) врста широке женске сукње; 13) једноцифрен број; 17) надзорник, контролор; 19) планина у близини Београда; 20) предња страна жованог новца; 21) друга; 23) црна креда; 24) љубичасти полудраги камен; 29) место у Француској, родно место сликара Пола Сезана; 30) француски физичар (Доминик Франсоа); 32) име књижевника Ковачића („У регистратури“); 34) вулкан на Сицилији; 36) запушач; 38) речна и морска животиња; 40) име француског књижевника Мопасана.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) Какао; 5) Ђура; 6) да; 8) Сана; 9) а; 10) рс; 12) Ера; 13) Брехт; 15) вј; 16) Ласкер; 17) реп; 19) Нерон; 20) коб; 22) Нал; 23) Грмеч; 25) нос; 27) Осогов; 28) Ги; 29) стрип; 30) кин; 31) ти; 32) боја; 33) њн; 35) пара; 36) елиса.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милојко Друловић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дин, полугодишња 44,00 дин, тримесечна 22,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дин, полугодишња 88,00 дин, тримесечна 44,00 дин. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у иностранству: DM 52. — S 14. — FF 78,40 — Sfr 61,60 — Skr 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП МАНДРАК НЕПОСЛУШНИ ДЕЧАК

ПРЕТПЛАТИТЕ СЕ НА „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“

Ако ниси сигуран да ћеш сваког петка моћи да добијеш Политикин забавник, претплати се на лист

НАРУЧБЕНИЦА

Претплаћујем се на ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК
Ирилица (не потребно предплати). Износ од 88 н. д. за годишњу претплату, односно 44 н. д. за полугодишњу претплату (непотребно предплати), послаћу вам кад добијем од вас уплатницу.

Име и презиме:

Место, улица и број:

Попуни, изрежи и залепи на дописницу и пошаљи: ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, 11001 Београд, Македонска 29.

